Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(http://www.thrinaina.com)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

సత్యనారాయణ, కంభంపాటి

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

గుంటూరు, 1941

Record no. 79

Satyanārāyaṇa, Kambhampāṭi

Tatvaśāstraṃ aṃṭē ēmiṭi?

Guṇṭūru, 1941

Record no. 79

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

సత్యనారాయణ, కంభంపాటి.
తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి? / కంభంపాటి సత్యనారాయణ. - గుంటూరు : పి. నాగులు, 1941.
8, 110 p. ;17 cm.
Record no. 79

Satyanārāyaṇa, Kambhampāṭi.
Tatvaśāstraṃ aṃṭē ēmiṭi? / Kambhampāṭi Satyanārāyaṇa. - Guṇṭūru : Pi. Nāgulu, 1941.
8, 110 p. ;17 cm.
Record no. 79

35 mm microfilm
Image placement: IA (IIA) IB IIB Date filming began:

101
[illegible]
20669

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

కంభంపాటి సత్యనారాయణ,
బి. ఏ.. (ఆనర్సు) బి. యల్.,

1000 ప్రతులు.

ప్రకాశకుడు :
పి. నా గు లు.

1941.

...కారాలు ప్రకాశకులవి] [వెల. 0—5—0.

గుంటూరు

వెల్‌కమ్ ముద్రాక్షరశాల యందు,

ముద్రింపఁబడియె.

Sundarayya Vignana Kendram
Acc No 20669
Hyderabad

ఉపోద్ఘాతం

ప్రపంచం చలనశక్తికలది. ఎప్పటికప్పుడు అభివృద్ధి దాయకమైన మార్పులను కోరుతుంది. ఆదిమ సమాజంనుంచి యీనాటివరకు జరుగుతూవచ్చిన సాంఘిక పరిణామమే దీనికి నిదర్శనం. సమాజం పరిణామం చెందలేదని యెవ్వరు వాదించజాలరు. సమాజం పరిణామంచెంది, చెంది, యీనాటికి పెట్టుబడిదార్ల నిరంకుశాధికారం క్రిందకువచ్చింది. పెట్టుబడిదార్లు వారి స్వలాభాలకోరకు ప్రపంచంమీద పెత్తనం స్థాపించుకున్నప్పటినుంచి, ఆర్థికంగా క్షీణదశకువచ్చిన కార్మిక కర్షకుల పరిస్థితి అత్యంత నీచదశకు వచ్చింది. వివిధదేశాల్లోని పెట్టుబడిదారీవర్గాలు ప్రపంచాన్ని పంచుకొని, ఆర్థిక, రాజకీయదోపిడి చెయ్యడం మొదలుపెట్టినప్పటినుంచి, వారిలోవారిమధ్య ఉద్భవించిన వైరుధ్యాలవల్ల సామ్రాజవాద యుద్ధాలు బయలుదేరుతున్నాయి. 1914–18 నాటి సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం, యిప్పుడు ప్రజ్వరిల్లుతున్న సామ్రాజ్యవాదయుద్ధం యీ అంతర్వైరుధ్యాల ఫలితమే. బానిసత్వంలో మ్రగ్గుతూ, ఆర్థికంగా దోపిడి చేయబడుతున్న కార్మిక కర్షక ప్రజాసామాన్యం పెట్టుబడీదారివర్గంచేత మో చేయబడుతూ యీ సంకుల మారణయుద్ధాలల్లో ఉపయోగింపబడుతున్నది. తమ రక్తం ఒడ్చి పగలనక, రాత్రనక పనిచేసి, ప్రపంచానికి సర్వసంపదల

నిచ్చుచున్న కష్టజీవులు తమకు గడ్డిపోచంత లాభంలేకపోయినా యుద్ధాలలో పాల్గొని, తమను పీడించుకొని తింటున్న పెట్టుబడి దారివర్గానికే మితిలేనిలాభాలు చేకూరుస్తూ, లక్షలు, కోట్లు నాశనంకావడం మాత్రం జరుగుతున్నది. దీనికి కారణం, పెట్టు దార్లు నేడు చేపట్టిన నిరంకుశాధికారమే.

సమాజపరిణామ ఫలితంగా సంభవించిన నేటిపెట్టుబడి దారిసమాజం, యిందుమూలంగా యేర్పడ్డ ఆర్థికరాజకీయ సాంఘికబానిసత్వం, యుద్ధాలు, ఆర్థికమాంద్యం నిరక్షరాస్యత, ఘోరవ్యాధులు, విపరీతమైన పేదరికం, వ్యభిచారం, యిలా శాశ్వితంగా నిలచిపోవలసిందేనా? ఈ దుర్భరనీచస్థితి కార్మిక కర్షకులు, ప్రజాసామాన్యం శాశ్వితంగా అనుభవించ వలసిం దేనా? వీరికి దాస్యవిముక్తి కలుగదా? పెట్టుబడిదారివర్గాల క్రూరనిరంకుశం యెప్పటికీ అంతమొందదా? ఒక్కమాటలో పెట్టుబడిదారీసమాజం నశించి, సమానమైన ఆర్థిక రాజకీయ హక్కు లనుభవించుచు, సాంఘిక, నైతిక, వైజ్ఞానిక సంపద లలో తులతూగు నూతన సమాజం పరిణామమొందదా?

పెట్టుబడిదారీ సామాజిక వ్యవస్థలో మార్పును కోరే వారున్నారు; కోరని వారున్నారు, మార్పు అక్కరలేదని వాదించే వారంతా పెట్టుబడిదారి, భూస్వామి, జమీందార్ల వర్గాలకు చెందిన పెద్దమనుష్యులు. వీరంతా ఆకలిబాధతోను, అజ్ఞానాంధకారంలోను, సమస్త రోగాల్లోను మ్రగ్గుతున్న

కార్మికకర్షక ప్రజాసామాన్యానికి శత్రువులు యీ పెద్దలు. కార్మిక కర్షకలోకాన్ని మతమనే మత్తుమందుచేత నిరంకుశాధి కారంచేత కాలిక్రింద నొక్కిపట్టి ఉంచుతారు. వారి విప్లవ చైతన్యాన్ని, ఐక్యతను నిర్మూలించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. మార్పును కోరే వారంతా కార్మికులు, కర్షకులు, ప్రజా సామాన్యం, దోపిడీచేయబడుతున్న యితర వర్గాలు. సమా జంలో మార్పుకలిగితేనే తప్ప, తమ కష్టాలు గట్టెక్కవని గ్రహించారు. ఈ మార్పుకూడా, తామే తమ విప్లవ చైత న్యంతోను, ఐక్యసంఘటనతోను, కలుగజేయాలని కూడా నిశ్చ యించుకున్నారు; కార్యరంగంలోకి దుముకుతున్నారు. ప్రస్తుత సమాజంలో యేమార్పు కలిగినా, కడుపులో నీళ్ళు కదల కుండా కూర్చుని, కోటానకోట్లు కష్టజీవులయొక్క రక్తమాంసా లనుపీల్చే కొద్దిమంది పెట్టుబడిదార్లు, జమీందార్లయొక్కఆస్తులకు భంగం కలుగుతుందని తెలుసును. ఈ కారణంచేతనే వారికి మార్పుగిట్టదు. మార్పునుయిష్టపడని పెద్దలంతా, మార్పుకుతహ తహలాడుతున్న ప్రపంచ కష్టజీవులయొక్క చైతన్యమును, తిరుగుబాటు శక్తిని నిర్మూలించుటకు మిథ్యావాద సూత్రా లను ప్రజాసామాన్యంలో విరివిగా ప్రచారం చేస్తారు. హెచ్చు తగ్గులు ప్రకృతి సిద్ధములనీ, మానవుని స్వలాభాపేక్షవల్ల, దురాశవల్ల సంఘంలో చెడు ప్రవేసించిందనీ, యీ జబ్బు నిర్మూలం కావాలంటే మానవ హృదయంలో మార్పురావా లనీ, మార్పుకలగాలంటే మతబోధ, దైవభక్తి యెక్కువ

చేయాలనీ, పేదరికం, యుద్ధాలు, జన నసింపు యిదంతా దైవఘటనయనీ దైవేచ్ఛయనీ, అనుకొని సంతుష్టిపడే వాళ్లు కొందరు. మిథ్యావాదం వీరి నానాళ్లా జితించిపోవుటవల్ల, ఆలోచనాశక్తి విచక్షణాజ్ఞానం నశించి పోయింది. వీరు పెట్టుబడిదారి వర్గానికి చెందకపోయినా, ఆవర్గంయొక్క సాధనమైన మతానికి దాసులై పోయారు. ఒకవ్యక్తి కూడా సామాజిక వ్యవస్థయెలా పరిణామమొందుతూవచ్చిందో, పెట్టుబడిదారివర్గంలో యుద్ధాలు యెలాజరుగుతాయో, మొదలైన సమస్యలు ఆలోచించడు. మిథ్యావాదం ప్రజలను యేవిధంగా నిర్వీర్యులను చేస్తుందో, చైతన్యాన్ని యేలానిర్మూలింప ప్రయత్నిస్తుందో విచారించడు. మిథ్యావాదం క్రమంగా మానవుల్లో వైరాగ్యం, సోమరితనం కలిగించి కార్యశూన్యతకు దారితీస్తుంది.

తత్వశాస్త్రం భౌతికప్రపంచానికి సంబంధించిన విషయం. మానవుడు తనజీవనోపాధి కొరకై ప్రపంచంతోను, తోడిమానవులతోను సంబంధాలనుయేర్పరచు కుంటాడు. ఈసంబంధాల ద్వారా సంపాదించిన అనుభవంవల్ల ప్రపంచాన్ని గురించి, తోడి మానవులను గురించి నిశ్చితమైన ఒకదృక్పథాన్ని కలిగి యుంటాడు. ఇదేమానవుడి తత్వం. ఈతత్వం మానవాభి వృద్ధికి తోడ్పడవచ్చును. తోడ్పడక పోవచ్చును. అభివృద్ధికరమైనది కావచ్చును. విద్రోహాకరమైదీ కావచ్చును. ఆయాసమాజిక వ్యవస్థనుబట్టి యీాతత్వం మారుతూవుంటుంది. తత్వశాస్త్ర

సిద్ధాంతాలు కాలపరిస్థితులనుబట్టి, ప్రత్యేకశాస్త్రాల మార్పును బట్టి సమాజములో కలుగుచున్న మార్పులనుబట్టి మారుతు వుంటాయి. తత్వశాస్త్రం ఒక ప్రత్యేకశాస్త్రంకాదు. ప్రపంచదృక్పథానికి సంబంధించి, ప్రత్యేకశాస్త్రముల సహాయముతో సర్వతోముఖమైన మానవాభివృద్ధికి సహాయపడేదే నిజమైన ప్రజాసామాన్య తత్వశాస్త్రం అని పిలువబడుతుంది.

ప్రపంచంలో మన కండ్లముందర జరుగుతున్న సంఘటనలను పరిశీలించక నిర్లక్ష్యంచేస్తు, స్వలాభాపేక్షనే ప్రధానంగా యెంచుకొని, మిథ్యావాద సూత్రాలను బోధించడం కేవలం భౌతికసమస్యలను పరిష్కరించుటకు యిష్టంలేకనే. భౌతిక సమస్యలను సర్వమానవసౌఖ్యానికి అనుకూలంగా పరిష్కరించడం తమపదవికి చేటుతెస్తుంది.

ఇందుకే పెట్టుబడిదార్లుగాని, మిథ్యావాదులుగాని భౌతిక ప్రపంచ సమస్యలను త్రోసివేసి, ప్రజాసామాన్యం యొక్క మనస్సును యీాసమస్యలనుంచి త్రిప్ప ప్రయత్నిస్తూ, అసంభవమైన స్వర్గనరకాలను గురించి పుక్కిటికథలను ప్రచారం చేస్తారు. ఆదర్శవాదులమని రొమ్ముకొట్టుకొనే సనాతనులు, మతాధికారులు 'ప్రాపంచిక సౌఖ్యాల కొరకే భౌతికవాదులు తాపత్రయపడతార'ని హేళనచేస్తారు. కోటానకోట్లు ప్రజలకు మతపిచ్చ కలిగించి, తాము ధనికవర్గము పీడిత ప్రజలను దోచుకుంటూ 'ప్రాపంచిక సౌఖ్యాల'ను గాక, యింకే సౌఖ్యాలనుభవిస్తున్నారు? భౌతికవాదం ఆకాశంనుంచి ఊడి పడ్డ

వస్తువు కాదు. మనం జీవించియుండగా, యే ప్రజలతో, యే ప్రకృతితో నిత్యసంబంధమును కలిగియున్నామో అట్టి ప్రత్యక్ష ప్రపంచమే భౌతిక ప్రపంచం. ఎవరి కష్టాన్ని దొంగిలించుకుని కొద్దిమంది భాగ్య భోగాదులతో కులుకుతున్నారో, అట్టి కోటానకోట్లు తమ శ్రమఫలితాన్ని యీ భౌతికప్రపంచంలో అనుభవించడానికి హక్కులేదూ? వారి శ్రమ ఫలితాన్ని వారనుభవించడం అధికారాన్ని చేపట్టి, సకలసంపదలతో తులతూగుతున్న ధనవంతులకు దెబ్బ. అందుకే యీ మిథ్యావాద ప్రచారం. కాని కష్టజీవులు పెట్టుబడిదార్లయొక్క, మతసంస్థల యొక్క నిరంకుశాలను మోసాలను తెలుసుకొని, చైతన్యవంతులై, తిరుగుబాటుకు తయారవుతున్నారు. ఈ కోటానకోట్ల ప్రపంచ కష్టజీవులయొక్క సర్వతోముఖమైన సౌఖ్యానికే మార్క్సు మహాశయుడు 'మార్క్సిజం' అను సిద్ధాంతాన్ని తయారుచేసి ప్రపంచాని కందించాడు. ప్రపంచ కష్టజీవులంతా యీ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో పెట్టుతున్నారు. ప్రపంచంలో ఆరవవంతయిన రష్యాలో యీసిద్ధాంతంప్రకారం కార్మిక కర్షకులు నూతన సమాజాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. మార్క్సిజమే సిసలైన ప్రజాసామాన్య తత్వశాస్త్రం. ప్రస్తుత సామాజిక వ్యవస్థలో మార్పువద్దనే వారందరికి మార్క్సు తత్వశాస్త్రమంటే, గుండె దడదడ కొట్టుకుంటుంది.

ఈ పుస్తకంలో గ్రంథకర్త తత్వశాస్త్రజ్ఞులలో గల వేరువేరు పంథాలనుగురించి, భావధోరణులను గురించి విపులంగా ముచ్చటించాడు. ఆదర్శవాదులు మిథ్యావాదాన్ని బోధించి భౌతిక ప్రపంచానికి సంబంధించిన సమస్యలను ప్రజాసామాన్యం నుంచి యెలా మభ్యపెట్టారో చక్కగా వర్ణించాడు. సామాజిక పరిణామంలో మార్క్సు పరిణామంలో మార్క్సు పరిశోధనా ఫలితాలను గురించి వ్రాస్తూ, మార్క్సు యేవిధంగా గతి తార్కిక భౌతికవాదాన్ని డయలెక్టికల్ మెటీరియలిజం (Dialectical Materialism) నుఆధారంగా చేసుకొని నిజమైన ప్రజాసామాన్య తత్వశాస్త్రమును కనిపెట్టాడో గ్రంథకర్త వ్రాశాడు. ఆదర్శవాదులు సిద్ధాంతవాదులే కాని, ఆచరణశూన్యులని తెలియజేస్తూ, గాంధీ వాదానికి ఆదర్శవాదానికి గల సన్నిహిత సంబంధమును గురించి చెప్పాడు. గాంధీ వాదానికి మార్క్సిజానికి గల వైరుధ్యంకూడా వర్ణిస్తూ, గాంధివాదం పరిస్థితులకు యేవిధంగా లొంగిపోయి చివరకు ఓటమి అనుభవిస్తుందో విదితం చేశాడు. ఆదిమ సమాజాన్ని గురించి, చరిత్రయొక్క ప్రాధాన్యతను గురించి, యింకా యితర విషయాలను గురించి తేటతెల్లంగా విశదీకరించాడు.

ఇలాంటి గ్రంథాలు మన కెంతైనా అవసరం. యువకులంతా యీగ్రంథాన్ని పఠించి, సమాజం యెడల తమదృక్ప

ధాన్ని శాస్త్రీయమైన మార్గంలో పెట్టుకుంటారని ఆశిస్తు న్నాను. ప్రజాసామాన్యానికి యిలాంటి ఉత్తమగ్రంథాన్ని అందించినందుకు గ్రంథకర్తను అభినందిస్తున్నాను.

గుంటూరు
20-5-1941

ప్రతాప రామసుబ్బయ్య.

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

"౧"

వేదాంతుల వేరువేరు పంథాలు: పండిత మండలి భావధోరణులు

ప్రపంచయుద్ధం క్రమేణా అన్నిదేశములను ఆవరిస్తున్న కొలదీ, విద్యాధికులైన పండితులు, వేదాంతులు, తత్వశాస్త్రజ్ఞులని పిలువబడే వారందరూ ప్రస్తుత ప్రపంచ రాజకీయాలను గురించి వారివారి అభిప్రాయాలను తెలియబరుస్తున్నారు. ఈ యుద్ధంవల్ల ప్రపంచమంతా బయలుదేరిన అల్లకల్లోలం నుంచి- రోజు రోజుకు ప్రజ్వరిల్లుతున్న మారణ హోమంలోనుంచి మానవజాతిని, మానవ నాగరికతను రక్షించాలని వీరి ఉద్దేశ్యం. తత్వశాస్త్రమునకుగాని, మరి ఏ ఇతర ప్రత్యేక శాస్త్రములకు గాని, ఆర్థికరాజకీయాలతో సంబంధమేమీ లేదని వాదించే ఈ విద్యాధికులలో కొందరయినా ప్రస్తుతరాజకీయాలను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచన చేయుటకు ప్రారంభించుట ఒక శుభ సూచనయే. కాని వీరిలో భేదాలు ఎక్కువగా వున్నాయి.

తత్వవేత్తలలో భేదాభిప్రాయాలు

ప్రపంచ విఖ్యాతిగాంచిన రవీంద్రనాథ టాగూరుగారు. రాధాకృష్ణ పండితుడు, పి. సి. రాయి మొదలగు భారత తత్వవేత్తలందరూ యుద్ధం ప్రారంభంకాగానే, ప్రజాస్వామ్యమును ప్రపంచ నాగరికతను, రక్షించుటకే బ్రిటిషు ప్రభుత్వం యుద్ధం చేస్తున్నదని, భారతదేశము కూడా సహాయం చేయవలెనని అభిప్రాయపడ్డారు. అహింసామార్గమును ప్రపంచమున కంతకు చాటిన మహాత్మాగాంధి అంత త్వరగా తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేయక, యుద్ధాశయము లేమిటని బ్రిటిషు ప్రభుత్వాన్ని ప్రశ్నించాడు. శాస్త్రజ్ఞ లొక్కరే ప్రపంచాన్ని శాస్త్రయుక్తంగా మరమ్మతు చేయగలరని వాదించే హెచ్. జి. వెల్సు పండితుడు, మానవ హక్కులను గురించి ఒక పెద్ద సిద్ధాంత చర్చ లేవదీశాడు. అహింసా తత్వమును, సామ్రాజ్య వ్యతిరేకతను యుద్ధపూర్వంవరకు అంగీకరిస్తున్న సి. ఇ. యం. జోడ్ మొదలయినవారు తమ అభిప్రాయాలను యుద్ధంవచ్చిన తరువాత మార్చుకొన్నారు. 20 ఏండ్లనుంచి సోవియట్ రష్యా పరిపాలనను పూర్తిగా అంగీకరించి, బలపరచిన లూయీఫిషర్ యీ రోజు (ఫిన్లెండు యుద్ధం తరువాత) సోవియట్ రష్యా సామ్రాజ్య తత్వమును అవలంబిస్తుందంటున్నాడు. ఈ విధంగా విద్యాధికు లనేకులు పరస్పర భేదాభిప్రాయములతో రకరకము లయిన పల్టీలు కొడుతున్నారు.

నిష్పాక్షికులై, ప్రపంచమున కేకత్వాన్ని బోధచేయాలని పాటుపడుతున్న వీరిలో ఈ అభిప్రాయభేదములు ఎందుకు వస్తున్నాయి? ఇందులో ఆశ్చర్యమేమియూ లేదు. తత్వశాస్త్రజ్ఞులలో ఏకాలములోనైనా భేదాలున్నాయి. దీనికి కారణము లేమైనప్పటికి, ఫలితమేమంటే ప్రజాసామాన్యమునకు, మానవుడికి ప్రపంచమునకు సంబంధించిన సమస్యలను గురించి గట్టిగా ఆలోచించుటకే విసుగు వేస్తుంది. ఆలోచించుటకే వ్యవధి లేని శ్రామికుల మాట కాదు. కొంత అవకాశము కల్గినవారిలోనే అభిప్రాయాలు చూడండి. ఎలా ఉన్నవో?

కొన్నికొన్ని వింత అభిప్రాయాలు.

ఉదాహరణకు మళ్ళీ ప్రస్తుత యుద్ధమే తీసుకుంటాం.

1. “ఏదో జరుగనున్నది జరిగి తీరుతుంది. రానున్నది రాక తప్పదు. కానున్నది కాక తప్పదు. మనం అడ్డుపడగలమా” అనుకుంటారు కొంతమంది. ఏం జరిగినా దానికి అలానే అంగీకరించి, దానికి లొంగిపోవుట వీరికి అలవాటై పోయింది. ఒకవిధమైన వెర్రివైరాగ్యంలో మురిసిపడే వీరు ఏ కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్ట నక్కరలేకుండా తప్పించుకుంటారు. వీరి విషయంలో ఒకటే మినహాయింపు ఉన్నది. సొంత ఆస్తికి ఏభంగము వాటిల్లినా, లేక బాకీదారులు బాకీ యివ్వక పోతేనూ, వీరి సిద్ధాంతము వైరాగ్యమూ వర్తించవు.

2. "పోట్లాడుట మానవ స్వభావమే, కనుక మానవులలో పరస్పర కలహాలు సహజమే—" ఇది ఇంకో అభిప్రాయము. అంటే మానవుడిలో జంతుమూలాలు ఉండుట సహజమన్నమాట! వీరిప్రకారం ప్రకృతిలోనే కొంతచెడుగు ఉన్నది. పోట్లాటలు, యుద్ధాలు లేకపోతే, వీరిఉద్దేశ్యంలో మానవజాతియొక్క ముఖ్యలక్షణమే క్షీణించిందన్నమాట!

3. "మానవుని స్వలాభాపేక్షవల్ల, దురాశవల్ల ఇలాంటి యుద్ధాలు సంభవిస్తున్నయి, మానవహృదయాలలో మార్పు రావాలి. సరియైన మార్పువస్తే ఈ యుద్ధాలన్ని అంతరిస్తాయి" అని మరికొందరు. కాని మానవహృదయాలలో మార్పు ఎలా వస్తుంది? మతబోధ, దైవభక్తి, ఎక్కువచేయాలని వీరిజవాబు!

4. "యుద్ధం ప్రపంచనాగరికతకు ఒక పెద్ద కళంకముగా కనిపించినా, యుద్ధమూలంగా కొంత నాశనం జరుగుతున్నప్పటికీ, నిజంగా ఒకవిధంగా ఇదంతామంచిదే! ఇదంతా దైవికం, దైవేచ్ఛ! దుష్టశిక్షణకొరకే ఆ భగవానుడు ఇటువంటిలీలలను చేస్తూవుంటాడు" ఇది ఇంకో అభిప్రాయం.

పై అభిప్రాయాలన్నీ చూస్తే, ఒక విషయంమటుకు స్పష్టపడుతుంది. వీరిలో ఒకరైనాయుద్ధం ఏకారణములవల్ల సంక్రమించింది; ఏ వుద్దేశ్యాలతో ఎవరిచేత నడుపబడుచున్నది; యుద్ధంవల్ల ఎవరెవరు లాభాలు పొందుతున్నారు. అనే విషయాలను గురించి పరిశీలనచేయలేదు. అలాప్రశ్నించి, పరిశీల

నకు పూనుకునేవారిని ప్రోత్సహించరేమోకూడా! అలాప్రశ్నించేవారందరినీ వుత్త భౌతికవాదులంటారు. వీరు ఆదర్శవాదులు! యుద్ధాలను అంతరింప చేయాలంటే, వీరుకూడా ఒకమార్గాన్ని సూచిస్తారు. దేవుడిని ప్రార్థించడమే నీతిమార్గం. ప్రార్థనలు, రకరకాలు. ఆరోగ్యముకొరకు, దీర్ఘఆయుస్సుకొరకు, మంచి వర్షాలు కురవాలని, భాగ్యాలు కలగాలని, శాంతి అభివృద్ధి చేకూరాలని మొదలయిన కోర్కెలతో ప్రార్థనలు చేయబడుతున్నయి.

ప్రార్థనఫలితాలు ఏలావుంటవో, లేక ప్రార్థనలవల్ల ఎంతప్రయోజనం వుండేది చర్చించడం మనపనికాదు. ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మార్పుతీసుకురావాలంటే అవసరమైన ప్రయత్నాలేమీ చేయకుండా ఊరికే కూర్చోడానికి ప్రార్థనలు బాగా ఉపయోగపడుతయి.

ప్రజాసామాన్యములో కల్గుతున్న ఈ వింతఅభిప్రాయాలకు, సోమరితనమును పెంపొందించే ఈ వైరాగ్య ప్రార్థనలకు కారణం ఏమిటి? మనకళ్ళముందర ప్రతిరోజూ ప్రత్యక్షంగా జరుగుచున్న ఘటనలగురించి చక్కగా ఆలోచించి, నిజమైన కారణములేమిటో పరిశీలించే పరిశోధనాశక్తి క్షీణించి, తత్వశాస్త్రంఅంటేనూ, తత్వశాస్త్రజ్ఞులంటేనూ, విసుగచెంది ఎవరిపనులలోవారు నిమగ్నులైనంత మాత్రాన, తత్వశాస్త్రాన్ని త్రోసిపేయటానికి వీలవుతుందా?

తత్వశాస్త్రం అంటేఏమిటి ?

తత్వశాస్త్రాన్ని అంత సులభంగా తోసివేయలేం. అదంటే విసుగుచెందే వారందరికీగూడా ఏదో ఒక తత్వమూ, ఒక దృక్పధమూ లేకపోలేదు. తత్వశాస్త్రం అంటే ప్రపంచంతో సంబంధము లేనిది కాదు. మానవుడు తన జీవనోపాధికి ఏవృత్తిని అవలంబించినప్పటికీ ఆవృత్తిద్వారా ప్రపంచంతోనూ, తోడి మానవులతోనూ, కొన్ని సంబంధాలను కల్పించుకుంటున్నాడు. ఈ సంబంధాల అనుభవంవల్ల ప్రపంచమంటేనూ, సోదరమానవుల గురించీ, తనకూ ప్రపంచానికిగల సంబంధాన్ని గురించి కొన్నినిర్ణీతమైన అభిప్రాయాలను, లేక ఒకదృక్పధాన్ని కలిగిఉంటాడు. ఇదే అతని తత్వం. ప్రతిమానవుడికీ ఒక తత్వముంటుంది. అయితే ఆది సరియైనదా? మానవాభివృద్ధికి తోడ్పడేదేనా? అంటే చెప్పలేం. అభివృద్ధికారకమైనదీ కావచ్చు; లేక ప్రపంచనాశనానికి తోడ్పడే విద్రోహకరమైనదీ కావచ్చు. అందరి అనుభవాలు ఒకటిగా ఉండవు. అపరిమితమైన హెచ్చు వడ్డీలకు అప్పులిచ్చి ఇతరుల ఆస్తినంతా కట్టుకుందామనే దృష్టికి అలవాటుబడ్డ వడ్డీవ్యాపారస్తుని అనుభవం ఒకటి. పెట్టుబడిదారుల అన్యాయాలను, అత్యాచారాలను భరించ లేక "సమ్మెయే మన షాహుకారికి సుత్తిదెబ్బగా ఎంచి" ఫ్యాక్టరీ గేట్లవద్ద నిటారుగాఎండలో నిలబడి పికెటింగుచేస్తున్న కార్మికుడి దృక్పధం వేరు. విప్లవసిద్ధాంతాలు బోధిస్తున్నాడనే నెపంతో కాలేజీ అధికారులచేత డిస్‌మిస్ చేయబడ్డ ప్రొఫెసర్ అనుభ

వాలకు, దృక్పధానికి చాలా తేడావుంది. ఎన్ని భేదాలున్నా ప్రతివానివెంటా ప్రతిపనికి ఒక ప్లాను, ఒక సిద్ధాంతం, ఒక తత్వం వుండే తీరుతుంది. అందువల్ల దీనిని గురించి కొంత ఆలోచించవలసిందే.

సామాన్యంగా తత్వశాస్త్రాన్నిగురించి ఆలోచించకుండా వుండటానికి రెండు కారణాలు వున్నయి. 1 తీవ్రంగా ఆలోచించుట ప్రారంభిస్తే ఊహా ప్రపంచంలో ప్రవేశించి చివరకు జీవితాభివృద్ధి కొరకు తత్వశాస్త్రముగాక, తత్వశాస్త్రము కొరకు జీవితాన్ని అర్పించే సన్యాసులు కావచ్చునసే భయం ఒకటి.

దీనికి వుదాహరణంగా ఒక కాలేజీలో తత్వశాస్త్రాన్ని చదివి, ప్రపంచమంతా ఒక మిధ్య అని, తన మనస్సులో అంతా వున్నదని నేర్చుకొన్న విద్యార్థి, ప్రపంచ యుద్ధాన్ని, దరిద్రాన్ని, నిరుద్యోగాన్ని రూపుమాపుటకు ఆత్మహత్య చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించినట్లుగా అవుతుందేమో. 2. తత్వజిజ్ఞాస యెక్కువైతే, ప్రస్తుతం సంఘంలోని కుల, మత కట్టుబాట్లను సాంప్రదాయాలను ధిక్కరించవలసివస్తుందని మతము, దేవుడూ అన్నీ నాశనమగునేమో అనే భయం రెండో కారణం.

పై రెండు కారణాలు ఎక్కువగా ఆస్థిపరుల విషయంలో రుజువవుతయి. ఈ రెండు కారణాలు తప్ప, తత్వశాస్త్రమును ప్రపంచాభివృద్ధికి ఉపయోగపడునట్లుగా పరిశీలింపకుండుటకు, ఇంకే కారణము లేదు.

— ఒక ప్రత్యేక శాస్త్రం కాదు. —

భూగోళశాస్త్రము, రసాయనశాస్త్రము, భౌతికశాస్త్రము, గణితశాస్త్రము, అర్థశాస్త్రములవలె తత్వశాస్త్రం ఒక ప్రత్యేకశాస్త్రం కాదు. ప్రపంచ దృక్పథానికి సంబంధించి అన్ని ప్రత్యేకశాస్త్రముల సహాయంతో మానవాభివృద్ధికితోడ్పడేది తత్వశాస్త్రం. ఇతరప్రత్యేకశాస్త్రముల నుంచి దీనిని వేరుచేయటానికి వీలులేదు. తత్వశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు శాశ్వతమయినవికావు. కాలపరిస్థితులనుబట్టి, ఇతర ప్రత్యేకశాస్త్రముల అభివృద్ధినిబట్టి మానవజీవితంలో, సంఘంలో కలుగుతున్న మార్పులనుబట్టి తత్వశాస్త్రం దృక్పథం మారుతూ వుంటుంది. ఇది ఒక ప్రత్యేకశాస్త్రమని వాదించేపండితులు, వేదాంతులందరూ, ప్రపంచ యదార్థస్థితిగతులను లక్ష్యము చేయుటలేదు.

ఇంకొక ఉదాహరణ ?

" ఆ భగవంతుడిలీల, వాని లీలలు అన్నీ చిత్రవిచిత్రాలుగా వుంటాయి." అన్నారుకొందరు సనాతనులుగా అప్పుడే పెద్దలు—బీదజనులయిన కూలీల గుడిసెలన్నీ తగులబడి అందులో మృతినొందిన కొందరిశవాలను చూపి. వారిప్రక్కనే వున్న మరికొందరు "ఈ అగ్నిప్రమాదానికి, ఇందులో ఈకూలీలు చనిపోవుటకు మూలకారణం మన మ్యునిసిపాలిటియే. నిప్పును ఆర్పే ఇంజన్ సరియైనసమయములో రానందున ఇదంతా జరిగింది. భాగ్యవంతులమాదిరి ఈబీదవాళ్ళకుగూడా మంచి ఇళ్ళువుంటే ఈ అగ్నిప్రమాదాలు సంభవిస్తయ్యా?" అన్నారు ఆమృతకళేబరాలను చూసి. ఈఅగ్నిప్రమాదమును గురించి చెప్పబడిన పై రెండు అభిప్రాయాలు రెండుదృక్పథాలను సూచిస్తున్నాయి. ఒకటి ఆదర్శవాద దృక్పథం. రెండోది భౌతికవాద దృక్పథం.

రెండు తత్వాలు.

ఆదర్శవాదం (*Idealism*) భౌతికవాదం (*Materialism*) ఈ రెండు పరస్పర విరుద్ధములు. ఈ ద్వైరుధ్యం చాలా పురాతనమైనది. తత్వశాస్త్ర ప్రారంభంనుంచి ఆదర్శవాదులకు భౌతికవాదులకు హోరాహోరీగా పోట్లాటలు జరిగినయి. ఆదర్శవాదులకు ఈప్రపంచమంతా మిథ్య: సత్యంకాదు. ప్రపంచముతో ఏమాత్రమూ సంబంధములేని, అతీతుడైన, మన కర్థము కానటువంటి ఒక శక్తి, దేవుడున్నాడనీ, అతడే అన్నిటికి బాధ్యుడనీ, ఆతడే సత్యమనీ, వీరి అభిప్రాయం. భౌతికవాదులకు ప్రత్యక్షంగా ఈ కళ్ళకు కనపించే ప్రపంచమంతా సత్యమైనది. ఈ ప్రపంచములో జరిగే ఘటనలన్నీ నిజమయినవి. మానవుడి మనశ్శక్తివల్ల అన్ని విషయాలను అర్థంచేసుకోగలమని, ఈరోజున సరిగా అర్థముకాని విషయాలు మానవుడి పరిశోధనాశక్తి అభివృద్ధియైనకొలదీ అర్థము కాగలవని వీరి వాదన. ప్రత్యక్ష ప్రమాణమే వీరి మూలసూత్రం.

ఈ రెండు తత్వసిద్ధాంతాలవల్ల కలిగిన ఫలితాలేమిటి? మానవ నాగరికతను రక్షించడానికి ఇవి సహాయపడగలవా? లేకపోతే ఈ సిద్ధాంతములోని లోటుపాట్లు ఏమిటి? శ్రామిక వర్గ (కార్మిక, కర్షక) తత్వశాస్త్రమని చెప్పబడే మార్క్సుసిద్ధాంతముయొక్క లక్షణాలేమిటి? ఈ కార్మికవర్గ తత్వమునకు, పై ఆదర్శ భౌతిక తత్వములకు గల భేదమేమిటి? ప్రపంచనాగరికత అంతానాశనము కాగలదేమోనని అందరూ ఆదుర్దాపడుతున్న ఈ యుద్ధపరిస్థితులలో మార్గదర్శము కాగల సిద్ధాంతాలేమిటో?

—•••0•••—

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“౨”

జపాన్ అన్యాయ యుద్ధానికి దేవుడు కారణం అంటారా?

ప్రకృతిలోని వివిధవాతావరణములు మనుష్యులలో రకరకములయిన స్వభావములను కలిగిస్తున్నవి.

—భౌతికవాదం

మొదట పండితులు, తత్వవేత్తలని పిలువబడుతున్న పెద్దలు అనుసరిస్తున్న పరస్పర విరుద్ధమైన దృక్పథాలవల్ల ప్రజా సామాన్యంలో కల్గుతున్న వింతవింత అభిప్రాయాలనుచూశాం. తత్వశాస్త్రమంటే నిజంగా ఈ ప్రపంచానికి, మానవసంఘానికి, మానవుడి దైనందిన జీవితానికి సంబంధించిన విషయమేనని ప్రతిమనుష్యుడికి ఏదో ఒక సిద్ధాంత ముండితీరుతుందని గూడా తెలుసుకున్నాం. ఆదర్శ భౌతికవాదములనే రెండురకాల సిద్ధాంతాలు మానవులలో 2 రకాల ప్రపంచ దృక్పథాలను కల్గించుటకు కారణమవుతున్నవనిగూడా తెలుసుకున్నాం.

ఆదర్శభౌతికవాదములలోని లోటుబాట్లను పరిశీలించే ముందు ఈ రెండు సిద్ధాంతములయొక్క ముఖ్యసూత్రములను కొంచెం చూద్దాం.

కాటకాలూ దారిద్ర్యం అంతా దేవుడి యిచ్ఛయే?

ఆదర్శవాదులు ఈ ప్రపంచంలో జరిగే ఘటనలన్నిటికి మూలకారణం దేవుడే నంటారు. భౌతిక ప్రపంచమని పిలువబడుతున్న ప్రకృతి, మానవసంఘమూ వీరికి నిజమైనవి కావు. ఇదంతా ఒక మిథ్య.

అంటే ప్రపంచంలో జరిగే యుద్ధాలు ప్రతి పది సంవత్సరాలకు మానవసంఘాన్ని బాధిస్తున్న అర్థికక్షోభలు, కరువులు, కాటకాలు, భూకంపాలు, దారిద్ర్యం ఇవన్నీ దైవేచ్ఛ మూలాన జరుగుతున్నవని వీరి వాదన. ఏదో ఒక అంతిమ ఉద్దేశ్యంతో దేవుడువీటినన్నిటిని కల్పిస్తాడని వీరి నమ్మకం. మానవుల కతీతుడైన దేవుని లీలలను వర్ణించుట కెవరి తరమౌతుంది ?

ప్రకృతి మానవులకంటె మనస్సే ప్రధానమైనదనీ, ఈ భౌతిక ప్రపంచమంతా మనస్సులో కలిగే భావములయొక్క ప్రతిబింబమనిగూడా వీరు వాదిస్తారు. మనస్సులో కలిగే సత్యమైన భావము ప్రకృతికి పూర్వమునుంచి వున్నదనిగూడా నమ్ముతారు. మనశ్శక్తివల్ల ప్రకృతిలో అనేక రకములైన వాతావరణము ఏర్పడుతున్నవని సాంఘిక వాతావరణము మానవుడిలో మార్పును తీసుకురాలేదని వీరి నమ్మకం.

అందువల్ల ఈ మిథ్యాప్రపంచమును దాటి, సత్యమైన భావమును, లేక దేవుని కనుగొనుటయే మానవజీవిత లక్ష్యమనీ, తన మనశ్శక్తినంతనూ ఈ ఆదర్శముకొరకే ధారపోయవలెననీ వీరిబోధ. ఈ ప్రపంచంలో జరిగే అన్యాయాలు, దుఃఖాలు. వీరికి లెక్కలేదు.

భౌతికవాదులకు దేవుడూ దయ్యం నమ్మకంకాదు.

ఈ ప్రపంచంలో జరిగే విషయాలన్నిటికి భౌతికవాదం ప్రకారం మూలకారణం దేవుడుకాదు. అన్ని ఘటనలకు తప్పక భౌతిక కారణములున్నవని తన మనశ్శక్తివల్ల ప్రతి ప్రకృతివైచిత్ర్యాన్ని ఛేదించి అర్థంచేసుకొనగలడని వీరి నమ్మిక.

మన కళ్ళముందర కనుపించే ప్రపంచమూ, మానవసంఘమూ మిథ్యకాదు. భౌతిక ప్రపంచమే నిజంగా సత్యమైనది. దేవుడు, దయ్యాలలో వీరికి నమ్మకంలేదు.

ఈ యుద్ధాలకు, సాంఘిక దురాచారాలకు, పెట్టుబడిదారుల పద్ధతులకు, జమీందారుల జులుముకు, చైనామీద పడి జపాన్ అన్యాయంగా యుద్ధంచేయడానికి, ఇటలీ అబిసీనియాను ఆక్రమించుకొనుటకు, కారణం దేవుడుకాదు. ఈ ఘటనలన్నిటికి జాగ్రతగా పరిశీలిస్తే కారణములున్నయి. ఇవన్నీ భౌతిక కారణములే.

ఇంతేకాదు. అన్నిటికంటె ప్రధానమైనది ప్రకృతి. మానవవృద్ధి పరిణామమునకు, చైతన్యానికి కారణం ప్రకృతియే.

ప్రకృతిలోని వివిధ వాతావరణములు మనుష్యులలో రకరకము లైన స్వభావాలను కల్గిస్తున్నవని భౌతికవాదుల నమ్మకం.

మానవుడి మనస్సుగూడా భౌతికములే. ఆలోచనాశక్తి గల పదార్థమే మనస్సని వీరి ఉద్దేశ్యం.

♦ ♦ ♦ ♦

అయితే, మన కళ్ళముందర కనిపిస్తున్న అన్యాయాలను గాని, మానవ సంఘంలో అధిక సంఖ్యాకులను బాధిస్తున్న దారిద్ర్యాన్నిగాని, అంతమొందించుటకు మార్గమేమైనా ఉన్నదా? దీనికి భౌతికవాదుల జవాబులేదు. అన్నిటికంటె మూలమై, ప్రధానమైన ప్రకృతిలో ఇవన్నీ సహజములే. ప్రకృతికల్గిస్తున్న వాతావరణములో పెరిగిన మనుష్యుడు, తన కొద్ది పాటి మనస్సుతో ప్రకృతిలో మార్పులు తీసుకురాలేడు. అందు వల్ల ఉత్తమమైన మార్గమేమంటే, భౌతికశాస్త్రముల సహాయంతో, భౌతికపరిశీలనద్వారా ఈ శాశ్వతప్రపంచంలో వీలై నంత ఎక్కువగా సుఖపడుటయే భౌతికవాదుల ఆదర్శం.

సనాతనవాదుల వెర్రి పేలాకోళాలు.

"మిథ్య" అని ఒకముక్కతో అన్ని సమస్యలను త్రోసి వేస్తున్న ఆదర్శవాదులకు, భౌతికవాదులకు ఒక ముఖ్యభేద మేమిటంటె, భౌతికవాదులు తమ మనశ్శక్తి నుపయోగించి

భౌతిక ప్రపంచాన్ని పరిశీలించి, తాము సుఖపడుటకు ఆ పరి శీలనాఫలితములను ఉపయోగిస్తున్నారు.

ఆదర్శవాదులమని చెప్పుకొనే సనాతనులు, మతాధి కారులు సాధారణంగా "ప్రాపంచ సుఖములకొరకే" భౌతిక వాదులు తంటాలుపడతారని హేళనచేస్తారు. కాని భౌతికవా దులకొక పరిశీలనాపద్ధతి, భౌతికశాస్త్రపరిశోధన ఉన్నవని ఆద ర్శవాదులు గుర్తించలేరు.

♦ ♦ ♦ ♦

పై రెండు సిద్ధాంతములను మానవసంఘ అభివృద్ధికి వర్తింపచేస్తే, ఈ సిద్ధాంతములు కల్గిస్తున్న ద్రోహము, అన్యా యం ఎంతో కలదని బోధపడుతుంది. కాని తత్వవేత్తలందరూ (మార్క్సు సిద్ధాంతాల ననుసరించేవారుతప్ప) ఈరెండు సిద్ధాం తాలలో ఏదో ఒకదానిని అవలంభించారు. ఈ సిద్ధాంతముల వల్ల మానవసంఘంలో కల్గుతున్న ఫలితములను చూసేముందు ఇంకొక విషయాన్నిగూడా తెలుసుకోవాలి.

♦ ♦ ♦ ♦

శాశ్వతం—మార్పు.

"మనుష్యుడి స్వభావం ఎలా మారుతుంది"అంటారు, వాదించి వాదించి చివరకు చాలామంది సాంఘికవిషయాలను గురించిగాని, ఆర్థిక రాజకీయ చర్చలలోగాని ఏదైనా ఒక అభి వృద్ధికరమైన సూచనచేసి, దానిని అనుసరించమంటే ఇష్టంలేక

చివరకు "మానవస్వభావము ఎలా మారుతుందండీ?" అని చెప్పి ఒకముక్కతో తప్పించుకొనేవాళ్లు చాలామందిఉన్నారు. "మానవస్వభావము, మానవస్వభావమే" "స్త్రీలు స్త్రీలే" "వ్యవహారమంటే వ్యవహారమే" ఈ ముక్కలన్నీ రోజూ మన పెద్దలు ప్రతి ఇంట్లో అంటూ ఉండేవే. కాని వీటిలో చాలా అర్థమున్నది. ఇవన్నీ ఒక స్పష్టమైన జీవితదృక్పథాన్ని తెలియ జేస్తున్నాయి. అది వారితత్వము.

ఎప్పుడూ యుద్ధాలు జరుగుతూనే వుంటవా?

మనుష్యుడి స్వభావాన్ని మార్చలేమనుటవల్ల తేలేదే మంటే, మనుష్యుడి స్వభావం స్థిరమైనదనీ, ప్రథమంలో ఏ స్వభావం కలిగిఉంటే చచ్చేవరకూ అదే ఉంటుందనీ భావం. సాంఘికవాతావరణం మానవుడిలో ఎంతమాత్రమూ మార్పు తీసుకురాలేదని వీరి అభిప్రాయం. ఇంతటితో ఆగలేదు. ఇలా వాదించే పెద్దలయొక్క భావం ఇంకాపెద్దది. ఈప్రపంచమంతా స్థిరమైనదనీ, మానవసంఘం ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉంటుందనీ, కొందరు రాజకీయాలని, కొందరుసాంఘిక సంస్కరణ అని, కొందరు తమ జీవితాలను నాశనంచేసుకొనుటయే తప్ప ఏమీ ప్రయోజనం లేదని, ప్రపంచం ఎప్పుడూ ఇలానే జరిగిపోతుందనీ వీరి అభిప్రాయం. ప్రపంచం పుట్టినప్పటినుంచీ యుద్ధాలున్నవని ఎప్పుడూ యుద్ధములు జరుగుతూనే ఉండుననిగూడా వీరి ఉద్దేశ్యం. ఇవన్నీ మానవసంఘ లక్షణాలు కాబోలు. 'వ్యవహారమంటే వ్యవహారమే' అనటంలో, వ్యవహారము చేసేటప్పుడు నైతికసిద్ధాంతములేమీ పనికిరావని వ్యవహారంచేయాలంటే అన్యాయం చేయకతప్పదని, ఇది ఎప్పుడూ అంతేనని వీరి అభిప్రాయం. ఇవన్నీ సామాన్యమానవుల అభిప్రాయములని తోసివేయనక్కరలేదు. కొన్నివందల సంవత్సరాలు క్రిందామీదాపడి, తమ బుర్రలన్నీ బ్రద్దలుకొట్టుకొని అనేక తికమకల ఫలితంగా తమ మనశ్శక్తినంతా ధారవోసి మన తత్వవేత్తలు తేల్చిన విషయాలుగూడా ఇవే! సత్యమైనదీ, నిజమైనదీ, ఎప్పుడూ మారదనీ, మార్పుచెందేవేమీ నిజమైనవికావనీ, ఈమార్పులన్నీ మనుష్యుని భ్రమలేననీ, బోధిస్తున్న పండితులు ఈరోజున మనసంఘంలో ఎంతమందిలేరు?

ఇలా వాదించేవారికి ప్రత్యక్ష ప్రమాణములతో పనిలేదు. మానవస్వభావంలో కాని సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయాలలో మానవ చరిత్ర ప్రారంభంనుంచి కలుగుతున్న పరిణామముగాని వీరికి లెక్కలేదు. వీరి ఆదుర్దా ఏమంటే, ప్రస్తుత సాంఘిక విధానంలో మార్పులేమీ ఇష్టంలేదు. మార్పులువస్తే వీరి స్థానమునకు దెబ్బతగులుతుంది. అంటే మానవసంఘంలో రెండు రకాల అభిప్రాయాలున్నాయి. మార్పు కావాలనివాదించే వారు, మార్పు అవసరం లేదనేవారు. ఈ రెండు రకములైన అభిప్రాయాలు రెండు దృక్పథాలను సూచిస్తున్నాయి. ఇవి రెండు సిద్ధాంతాలు.

ఆదర్శ భౌతిక 18 వ శతాబ్దపు సిద్ధాంతాల ఫలితాలు

అంతా దేవుడితోనే వున్నదని వాదించే ఆదర్శవాదులకు మానవసంఘమున కవసరమైన మార్పులతో సంబంధము లేదు. భౌతిక ప్రపంచాన్నే నమ్మి, పరిశోధనాపద్ధతినిగూడా అంగీకరించిన భౌతికవాదులకు మనుష్యుడు ప్రకృతిలో మార్పు తీసుకురాలేదని నమ్మకం. మొత్తంమీద ఆదర్శ భౌతికవాదులిద్దరూ మానవసంఘ మార్పులకు అంగీకరించడంలేదు.

మానవసంఘాన్ని పరిశీలించి న్యాయా న్యాయములను తెలుసుకొనగలిగిన భౌతికవాదులుగూడా మానవసంఘపు మార్పులకు ఎందుకు అంగీకరించడంలేదు.

జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే ఈ రెండు సిద్ధాంతాలూ మానవసంఘ అభివృద్ధికి తోడ్పడవని తేలుతుంది. మానవసంఘ సమస్యలు ప్రపంచాన్నంతను బాధించే ఈ యుద్ధాలు, అధిక సంఖ్యాకులైన రాత్రింబగళ్లు, కష్టపడి జీవించే ప్రజాసామాన్యముయొక్క దారిద్ర్యం, వ్యక్తిత్వమంటే ఎరుగని స్త్రీలయొక్క బానిసత్వం- ఇవన్నీ తీర్చుటకు ఈ సిద్ధాంతము లెంతమాత్రం ఉపయోగపడుటలేదు. ఈ సిద్ధాంతాలలోని లోటుబాట్లేమిటి? లోటు బాట్లేమయినప్పటికి- ఈ సిద్ధాంతాలు మానవసంఘము రోజు రోజుకు కృంగిపోవుటకు తోడ్పడుతున్నయి.

భాగ్యవంతులూ, జమీందారులూ, సామ్రాజ్యదాహం కలిగినవారూ, వీరందరూ, ఆదర్శభౌతిక సిద్ధాంతాలను అవలంభిస్తున్నారు. సంస్థానాధీశులక్రింద పనిచేసే దివానులు, వీరందరికి దీవనలిచ్చి బ్రతికే మతాధికార్లు ఆదర్శవాదులు- ప్రపంచంలో జరుగుచున్న అన్యాయాలకు బాధ్యుడు దేవుడని వీరి ఉద్దేశ్యం. తమ రెక్కలకష్టము నమ్ముకొని జీవించే శ్రామిక వర్గము బాధపడుతూవుంది అంటే అదంతా వారి కర్మయనీ ఇదంతా దైవేచ్ఛయనీ వీరి బోధ.

ఒకటి మాత్రం స్పష్టంగా కనబడుతుంది: ఆదర్శభౌతిక సిద్ధాంతాలు, సంఘములో భాగ్యవంతులకు దోహదమిచ్చే మతాధికారుల సిద్ధాంతాలు మార్పు అక్కరలేదని గోలపెట్టే వాగి సిద్ధాంతాలు.

అయితే ప్రజాసామాన్యం మాట ఏమిటి? వీరికి ఏ సిద్ధాంతములేదా? ప్రతి మనుష్యుడికి ఏదో ఒక సిద్ధాంతమూ, తత్వమూ వుండి తీరుతుందని తెలుసుకొన్నతరువాత ప్రజాసామాన్య సిద్ధాంతమేమిటోకూడా తెలుసుకోవాలి. ప్రజాసామాన్యమున కొక సిద్ధాంతము నేర్పరచుటకు తమ జీవితాలను ధారపోసినవారిలో ప్రథమ మహనీయుడే కారల్‌మార్క్సు.

ఆదర్శ భౌతికవాదములను తీవ్రంగా ఖండించి మానవసంఘాభివృద్ధికి కొన్ని కొత్తసిద్ధాంతాలను మార్క్సుబోధించాడు. ముఖ్యసిద్ధాంతాలనుగురించి వివరంగా తెలుసుకొనేటప్పుడు, ఈ ఆదర్శభౌతికవాదములయొక్క లోటుబాట్లు ఇంకా స్పష్టంగా కనబడుతయి.

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

"3"

మార్క్సు పరిశోధనలు సత్యాన్ని బయట పెట్టాయి.

మతాధికారులు వ్యాపింపచేసే మూఢనమ్మకాలమీద సమ్మెటపెట్టు.

ఆదర్శ భౌతికవాద సిద్ధాంతములను గురించి తెలుసుకున్నాం. మానవసంఘంలోని పై వర్గాలవారు (ధనాఢ్యులు) ఈ సిద్ధాంతాలను ఎక్కువగా బలపరుస్తూవచ్చారని కూడా చూశాం. ధనికవర్గంమీద పాలకవర్గంమీద ఆధారపడిన మత సంస్థలు, మతాధికారులు, సనాతనులు, సామాజిక విధానములో మార్పులు చేయుటకు యిష్టపడని వారందరూ గూడా ఈ సిద్ధాంతాలను ప్రోత్సహించారు. వీరిలో కొంతమందికి ఈ ప్రపంచానికే సంబంధంలేని ఒక అతీతమైన దైవికశక్తిమీద నమ్మకం; మరి కొంతమందికి ఈ భౌతిక ప్రపంచమూ, ప్రకృతి నిజమైనప్పటికీ సామాజిక పరిస్థితులలో మానవుడు తన సొంత శక్తివల్ల మార్పులు కలిగించలేడనే నమ్మకం కుదిరింది. మొత్తం

మీద ఆదర్శభౌతికవాదు లిద్దరూ ప్రపంచ మానవ సంఘ సమస్యలకేదారియును చూపలేక యెప్పటికప్పుడు పరిస్థితులకు పూర్తిగా లొంగిపోయారని గూడా తెలుసుకున్నాం.

ప్రజాసామాన్యం మాట ఏమిటి?

ఐతే ప్రజాసామాన్యంమాట యేమిటి? ప్రజాసామాన్యం అంటే ఆస్తిపాస్తులేమీ లేక యేదోరకమైన రెక్కల కష్టం మీద ఆధారపడి జీవించే మామూలు ప్రజలు! వీరికే నమ్మకాలులేవా? వీరి తత్వమేమిటి? నిజానికి ఆలోచిస్తే తత్వశాస్త్రాన్ని గురించి ప్రపంచముకు తమకుగల సంబంధాన్ని గురించి యెక్కువగా ఆలోచించుటకు తగిన విశ్రాంతి సౌకర్యాలు యింతవరకూ వీరికి లేవు; ఎప్పుడన్నా కొంత విశ్రాంతి ఉన్నా ఆలోచించుటకు తగిన విజ్ఞానము, శక్తి వీరికి లేకుండా ఉన్నవి. సంఘంలోని పై వర్గాలవారు చెప్పినదంతా నమ్మి, వారిని అనుసరించుటయే యీ కష్టజీవులకలవాటై పోయింది. సంఘంలోని అధిక సంఖ్యాకులైన వీరి స్థితి యిలా ఉన్నది.

మతమనే నల్లమందు.

మతాధికార్ల దయవల్ల పాటకజనానికంతకూ దేవుళ్ళ మీద నమ్మకాలు కుదిరినయి, దయ్యాల్లన్నా సరే సమాన నమ్మకం. అంకమ్మలు, పోలేరమ్మలు, జాతరలు, వేటలు, వైరంగాలంటే వీరికి ఒళ్ళు మర్చిపోయేటంత గాఢవిశ్వాసం,

భక్తి ఉన్నట్లు మన పల్లెలలో సులభంగా ఋజువు అగుతుంది. మతమంటేనూ, మతాధికార్లంటేనూ, గౌరవం. కర్మసిద్ధాంత మంటే మిక్కుటమైన ప్రేమ. పరలోకమందున్న దేవుడో, దయ్యమో వీరి నందరిని రక్షిస్తుందనే ఆశ. ఈ భావాలన్నీ యెముకలలోనే జీర్ణింప చేసినందులకు మతమనే నల్లమందు బాగా ఉపయోగించారు మతాధికార్లు. ఈ విధముగా ప్రజా సామాన్య శక్తినంతను నిర్బంధించి అరికట్టినందులకు మతాధి కార్లకు జోహారు లర్పించింది పాలకవర్గం.

ఈ రోజు ప్రజాసామాన్యముయొక్క ముఖ్యలక్షణా లేమిటి? అజ్ఞానం, విద్యావిహీనత, బానిసత్వం, అధైర్యం, దరిద్రం. ఆకలిమంటలు, అంధకారం వీరినిఎదురుచూస్తున్నయి.

ఈ పరిస్థితులలోగూడా ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మార్పు కావాలసి అడుగకూడదు. అగ్రజాతులను గౌరవించాలి. పెద్దలమాటలను జవదాటగూడదు. ఎవరికర్మ వారు అనుభవించి తీరాలి. తాను కష్టపడియైనాసరే యజమానిని రక్షించాలి. రాత్రిం బగళ్లు బానిసలవలె ఊడిగంచేసినా, తమ శక్తి నంతా ధారవోసి ప్రపంచభాగ్యమున కంతకూ కారణమైన, యీ పాటకజనానికి కనీసం కడుపైనా నిండకపోవడం సృష్టి వైపరీత్యం. ఆదర్శవాదులు కల్పించిన మతాలయొక్క ఫలితాలు యిలా ఉన్నయి.

ప్రజాసామాన్య తత్వశాస్త్రం

పై విషయాలనుచూస్తే ప్రజా సామాన్యముతోసహా మానవసంఘానికంతకూ వర్తించే తత్వశాస్త్రం నిజమైనదొకటి అవసరమని వెంటనే స్పష్టపడుతుంది. మానవసంఘంలో కొంతమందికే విజ్ఞానమునిచ్చే తత్వశాస్త్రం నిజమైన తత్వశాస్త్ర మెలా అవుతుంది? కనీసం మానవచైతన్యాన్నిగూడా కల్గించ లేక, సమాజములోని అధిక సంఖ్యాకులైన కష్టజీవుల నందరిని అజ్ఞానము, అంధకారములో ఉంచుటకుతోడ్పడుతున్న శాస్త్రాలు నిజమైన శాస్త్రాలా? మానవసంఘ సమస్యలను పరిష్కరించ లేక పైగా రోజురోజుకు క్లిష్టముచేసి చివరకు అమానుషమైన యుద్ధాలవరకూ తీసుకొనిపోయే విజ్ఞానం సరియైన విజ్ఞానం ఎలా అవుతుంది? ప్రస్తుతం సంఘ నాగరికత, విజ్ఞానం, శాస్త్రాలు, అన్నీ అధిక సంఖ్యాకులను బానిసత్వంలో అణగిత్రొక్కివుంచి ధనాఢ్యులకు పాలకవర్గాలుమాత్రమే అనుకూలంగాఉన్నవేమో అనిపిస్తుంది గట్టిగా ఆలోచిస్తే.

కారల్ మార్క్సు జీవిత యత్నాలు.

ప్రజాసామాన్యానికి, కష్టజీవులకు, ఒక నూతనమానవ చైతన్యాన్ని కలుగజేసి, మానవ సంఘ సమస్యల నన్నిటిని పూర్తిగానూ, శాశ్వతంగానూ, పరిష్కరించే పద్ధతిని కనిపెట్టుటకై యావజ్జీవితాన్ని ధారపోశాడు కారల్ మార్క్సు— విద్యాధికుల కందరకూ ఈ మహనీయునిపేరు బాగా పరిచ

యమే. కష్టజీవుల ప్రతినిధియై జీవించిన మార్క్స్-క్రమేణా అన్ని దేశాలలోని కార్మికవర్గాలకు పరిచయుడైనాడు. ఈ రోజు సోవియట్ రష్యాలోని 17 కోట్ల ప్రజలకు మార్గదర్శి అయినాడు. మార్క్స్ జర్మనీ దేశస్థుడయినప్పటికి, ఇతడు బోధించిన సిద్ధాంతాలు అంతర్జాతీయ శ్రామిక వర్గానికి సంబంధించినందువల్ల, అన్ని దేశాలలోని కష్టజీవులందరికీ మార్క్స్ పేరు త్వరగా పరిచయమయింది.

విశ్వవిద్యాలయాలలో పెద్దపండితులవద్ద తత్వశాస్త్రాన్ని అభ్యసించాడు. ఆదర్శభౌతికవాద సిద్ధాంతాలను ఆమూలాగ్రంగా పరిశీలించాడు. పెద్ద బిరుదులనుపొంది చిన్నవయస్సులోనే ప్రొఫెసర్ పదవిసంపాదించగలిగిన మార్క్స్ జీవితంలో క్రొత్తమార్పుకలిగింది. ఆదర్శభౌతికవాదాలు సరియైనవికావని, అందువల్ల ప్రపంచసమస్యలను ఎదుర్కొ లేకపోయినవని అతడు నమ్మాడు. పరిశోధన ప్రారంభించాడు. మానవసంఘ చరిత్రనే శోధించాడు. ప్రకృతి శాస్త్రాలన్నీ సాధించాడు. అంతవరకూ అందరిచే అంగీకరింపబడిన గొప్ప గ్రంథాలనన్నిటిని పరిశీలించాడు. అప్పుడు విమర్శ ప్రారంభమయింది. ఆదర్శ భౌతిక వాదులకు స్వస్తిచెప్పాడు. తత్వవేత్తలందరూ బోల్తాకొట్టడం ప్రారంభించారు. ప్రజాసామాన్యానికికూడా ఒక నూతనమైన, శాస్త్రీయమైన తత్వశాస్త్రాన్ని ఏర్పాటుచేశాడు. ఈ నూతన సిద్ధాంతాలద్వారా మానవసంఘ పరిణామాన్ని సరిగా బోధించ ప్రారంభించాడు.

మార్క్స్ పరిశోధనా ఫలితాలు

ప్రపంచమునంతా దేవుడు తన చక్రంమీదగా నడిపిస్తున్నాడని చెప్పే ఆదర్శవాద సూత్రాన్ని మార్క్స్ అంగీకరించలేదు. అసలు ఈ భావము మానవులతో ఎలా ఉద్భవించిందీ మార్క్స్ సూచించాడు. నాగరికత, చైతన్యమూ లేని ఆదిమ సమాజంలో భయంకర ప్రకృతికీ మానవుడికి జరిగినసంఘర్షణలో ఆదర్శవాదంయొక్క మూలసూత్రం అంకురించింది. ప్రకృతిని భేదించలేక, ఏదో గొప్పశక్తిప్రకృతినంతా నడిపిస్తున్నదనే భావం ఆకాలములోని మానవునిలో బయలుదేరింది. ఈ భయమే కారణంగా రాళ్ళను రప్పలను పూజించటం ప్రారంభించాడు. అప్పుడు అవతరించిన దైవభావము క్రమేణా పెంపొందించి, నాగరికత ప్రబలి మానవుని పరిశీలనా పరిశోధనాశక్తులు అభివృద్ధి అయినకొలదీ, ఈ ఆదర్శభావం ఇంకో రకంగా పరిణమించింది. సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయాలలో అభివృద్ధికలిగి ప్రభుత్వము యేర్పడ్డ తరువాత ప్రభువులో అన్ని దైవికశక్తులు ఉన్నవని అందువల్ల ప్రభువును ధిక్కరించకూడదనే భావం బయలుదేరింది. అన్ని దేశాలలోనూ జరిగిన చరిత్ర ఇది. ప్రభువులు, ప్రభుత్వాలు యెన్ని అన్యాయాలు చేసినా పాలితులు వారికి యెదురుతిరగకుండాచేయుటకై ఆదర్శవాదం పూర్తిగా తోడ్పడింది. తత్వవేత్తలందరూ తమ ఊహాప్రపంచంలో ఆదర్శవాదాన్ని అభివృద్ధిచేశారు.

భౌతికవాదులు దేవుడంటే నమ్మకం లేకపోయినా. పరిశీలనాపద్ధతి నవలంభించినా, స్వలాభాపేక్ష ఎక్కువయినందువల్ల ప్రకృతిలో మార్పులు చేయలేమనుకుని మానవసంఘ అభివృద్ధికి తోడ్పడలేదు.

ఇంతేగాదు, ఆదర్శవాదులైనా- భౌతికవాదులైనా, యేవో వొక స్థిరమైనదాన్నుంచి బయలుదేరి తమ సిద్ధాంతాలను అభివృద్ధిచేశారు. అన్నిటికి మూలమైనది దైవికశక్తి స్థిరమైనదనీ, మార్పు పొందేదికాదనీ, సత్యమైనదనీ, ప్రకృతియే స్థిరమైనదనీ, భౌతికవాదులన్నారు. మార్క్సు వీటిని అంగీకరించలేదు, స్థిరమైనదేదియూ లేదని మార్క్సుభావం. ప్రతి వస్తువులోనూ భౌతిక ప్రపంచమంతటా, ప్రతిక్షణమూ మార్పులుకలుగుతున్నవని మార్క్సు ఋజువుచేశాడు.

ప్రకృతి మానవుడు

భౌతిక ప్రపంచమంటే మన కళ్ళకు కనుపించే ప్రకృతియేకాదు. మానవ సంఘము, మానవులుగూడా భౌతిక ప్రపంచములోని వారే. భౌతికప్రపంచములో యేదియునూ స్థిరమైనది కాదు. అంటే ప్రతి క్షణమూ అనేకమార్పులు కలుగుతున్నయి. ఇంతేకాక భౌతిక వాతావరణము మానవ భావాలలో అనేక రకములైన మార్పులను కలుగజేయుట కారణ మగుతున్నది. ఉదాహరణము:— కష్టమంటే యేమిటో తెలియని భౌతిక పరిస్థితులలో పెరిగినరాజకుమా

రుని భావాలుగాని, ఒక నవాబు బిడ్డయొక్క భావాలుగాని, ఒక రకం. రాత్రింపగళ్ళు కష్టిస్తేనేగానీ రోజుకు 4 అణాలు సంపాదించలేని కూలియొక్క భౌతిక వాతావరణం, అతని భావాలు యింకోరకం. ఐతే తన మనశ్శక్తివల్ల తన భౌతిక పరిస్థితులలో కొన్నిమార్పులు తేగలశక్తి మానవుడికి లేకపోలేదు. అంటే భౌతిక వాతావరణమునకూ, మానవుడికీ యెప్పుడూ సంఘర్షణ జరుగుతూనే ఉన్నది. సంఘాభివృద్ధికి వాతావరణమూ మనశ్శక్తి రెండు పనిచేయాలన్నమాట.

అంతేకాని అన్నిటికి మూలమైనది మనశ్శక్తి, మనోభావమే అని వాదించే ఆదర్శవాదుల పంథా సరియైనదికాదు. మానవుడికి ప్రకృతికి జరిగే సంఘర్షణను భౌతిక వాతావరణములోమార్పులు తెచ్చేశక్తి మానవుడికి కలదని గుర్తించలేని భౌతికవాదుల పంథాగూడా సరియైనదికాదు.

ఆదర్శ భౌతికవాదుల, సిద్ధాంతములు ప్రపంచాన్ని అర్థముచేసుకొనుటకే ఉద్దేశింపబడినవిగాని, మానవసంఘంలో అవసరమైన మార్పులు తీసికొనివచ్చుటకు ప్రయత్నించలేదు. అనగా అవి సిద్ధాంతములుగానే ఉండపోయినయి.

సిద్ధాంతము ఆచరణ

సిద్ధాంతముతోపాటు సమాన విలువ కలిగిన ఆచరణ భాగమును ఆదర్శభౌతికవాదులెవరూ లెక్కచేయలేదు. ఆచర

ణ లేని సిద్ధాంతజ్ఞానమువల్ల ఏమి ప్రయోజనముంది. అలాంటి సిద్ధాంతాలన్నీ వెర్రివేదాంతాలవుతాయి. ఇటువంటి మెట్టవేదాంతులు చాలామంది ఉన్నారు. మనకు అందువల్ల సిద్ధాంత జ్ఞానముయొక్క విలువను తగ్గించటముకాదు, సరియైన సిద్ధాంత దృక్పథంలేకుండా సాగించే యెట్టి కార్యక్రమమైనా గుడ్డికార్యక్రమము ఔతుందన్నాడు మార్క్సు.

మార్క్సు సిద్ధాంతము

మార్క్సు పరిశోధనా ఫలితాలు ప్రపంచానికి ఒక క్రొత్త మార్గాన్ని సూచించినయి. తత్వవేత్తలందరూ మేల్కొన్నారు. సిద్ధాంతానికే ప్రాధాన్యతనిచ్చి, ఆచరణ కించిత్తు గూడా లేని పెద్దపెద్ద తత్వవేత్తలందరికీ మార్క్సు విమర్శలు ఘాటుగా ఉన్నాయి. తత్వశాస్త్రముయొక్క ఉద్దేశ్యము. ప్రపంచాన్ని ఏదో విధముగా అర్థముచేసుకొనుటయే కాదు, సరిగా అర్థముచేసుకొనుట ఒకటి. రెండో ఆశయము అర్థము చేసుకొన్న తరువాత తగిన మార్పులను కలిగించుటకు సాధనముగా గూడా ఉపయోగపడాలి నిజమైన తత్వశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు. ఇది మార్క్సు వాదన. మార్క్సు సిద్ధాంతాలన్నీ ఈ రెండు అభిప్రాయాలతో (అంటే సిద్ధాంతం ఆచరణ) తయారైనయి. మానవసంఘ సమస్యలన్నిటికి మూలకారణములను తెలియజేసి, ఆ సమస్యలను యెదుర్కొనే పద్ధతిని కూడా సూచిస్తున్నయి. మానవసంఘంలోని అధిక సంఖ్యాకులయొక్క అజ్ఞానాంధకారాన్ని, దరిద్రాన్ని, ఎక్కువ తక్కువలను, ఆర్థిక

వైషమ్యాలను, పోరాటాలను, యుద్ధాలను అన్నిటిని నిర్మూలించి మానవులందరికీ సరియైన ప్రపంచదృక్పథాన్ని కలిగించినప్పుడే నిజంగా తత్వశాస్త్రం మానవసంఘానికి ఉపయోగిస్తుంది. మానవాభ్యుదయానికి, విశ్వ మానవ కళ్యాణానికి తోడ్పడుతుంది. ఇలాంటి సిద్ధాంతాలను బోధించాలని మార్క్సు తన జీవితాన్ని ధారపోశాడు.

మార్క్సు సిద్ధాంతాలు ముఖ్యంగా మూడు:

1. చారిత్రాత్మక భౌతికవాదము—మానవసంఘ పరిణామాన్ని సరిగా అర్థముచేసుకొనుటకు మార్క్సు సూచించిన మార్గం యిది. భౌతిక ప్రపంచానికి సంబంధించిన యే విషయాన్ని అర్థంచేసుకోవాలన్నా దానియొక్క పూర్వ చరిత్రను దానిలో క్రమేణా వచ్చిన మార్పులను సాంగోపాంగముగా అర్థంచేసుకొనుట అవసరం. అనగా ఆ విషయముయొక్క చారిత్రిక పరిణామం ముఖ్యమైనది. కారణం యేదియును స్థిరమైనది కాదు గనుక అలా అర్థం చేసుకొన్నప్పుడు దానిని ప్రస్తుత పరిస్థితులలో పరిశీలించగలం, దానియొక్క భవిష్యత్తునుగూడా సరిగా నిర్ణయించగలుగుతాం.

2. వర్గపోరాట సిద్ధాంతం.

3. అదనపు విలువ సిద్ధాంతం.

ఈ మూడు సిద్ధాంతాలమీద ఆధారపడి యున్నది
ూర్క్స తత్వమంతా. ఈ సిద్ధాంతాలగురించి విపులంగా
ూద్దాం. తరువాత మార్క్స సిద్ధాంతాలు మానవసంఘా
కి యెంతవరకు తోడ్పడినదికూడా చూద్దాం.

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

"౪"

యుద్ధాలు—ఆదిమసమాజము సాంఘికపరిణామం : మార్క్సపరిశోధన

మార్క్సయొక్క పరిశోధనలను గురించి కొంతవర
తెలుసుకున్నాం. ఆదర్శభౌతిక సిద్ధాంతాలు మానవసంఘా
వృద్ధికి యెంతమాత్రము సహాయపడలేవని మార్క్స నిరు
పించాడు. పైగా ఇవి సంఘసమస్యలను ఇంకా క్లిష్టంచేసిన
గూడా మార్క్స అభిప్రాయం. భౌతిక ప్రపంచాన్ని
నిత్యమూ మనకళ్ళముందర జరిగే వివిధఘటనలను సరిగా అ
చేసుకొనుట తత్వశాస్త్రంయొక్క మొదటి ఉద్దేశ్యం. సరి
పరిశీలించిన తరువాత ప్రస్తుతపరిస్థితులను ఎదుర్కొనగలిగి త
శాస్త్రం సంఘాభివృద్ధికి ఒక సాధనంగా గూడా ఉపయో
పడాలని మార్క్స వాదన. ఈ రెండు ఉద్దేశ్యాలనూ
వేర్చ లేకపోయినయి ఆదర్శ, భౌతిక, మత సిద్ధాంతాల
సిద్ధాంతమూ, అచరణ రెండూ సమాన ప్రాముఖ్యములైనవ
గూడా మార్క్స చెప్పాడు.

ఇప్పుడు మార్క్స్ పరిశోధనలగురించి కొంచెం వివరంగా చూద్దాం.

పరిశీలనలో చరిత్రయొక్క ప్రాధాన్యత

ఏ సమస్యను పరిష్కరించాలన్నా, దానికి సంబంధించిన చరిత్రనంతా తొలినుంచి తుదివరకూ జాగ్రత్తగా పరిశీలించుట అవసరం. ఆసమస్య మొదటఎలాఅంకురించిందో, క్రమేణా ఎలా పరిణామంచెందినదీ, అంటే దాని పుట్టు పూర్వోత్తరాలన్నీ తెలుసుకోవాలి. ఈ విషయాన్ని అందరూ అంగీకరిస్తారు. దీన్నే శాస్త్రీయపరిశీలన అంటాం. అంటే శాస్త్రీయమైన పరిశీలనకు చరిత్ర అత్యంతమైన సాధనమన్నమాట.

శాస్త్రీయపరిశీలన అవసరమని అంగీకరించినా, దానివల్ల తమ గౌరవానికి పరిస్థితులకు భంగంకలిగే సందర్భంలో శాస్త్రీయపరిశీలనకు గూడా తయారుకారు కొందరు పెద్దలు.

ఇంకా కొంతమంది సరిగావిషయాన్ని పరిశీలించి అర్థం చేసుకొన్నా, పరిశీలనా ఫలితాలను ధైర్యంగా అనుసరించుటకు వెనుకాడుతారు. కారణం తన సొంతపరిస్థితికి దెబ్బతగులుతుందనే భయమే.

అయితే ఏదో పై పూతపూసి జబ్బు నయం చేయుటానికి పూనుకునే వైద్యునిమాట యేమిటి? ఆ జబ్బునకు మూల కారణము లేమిటో తెలుసుకొని చికిత్సచేయవలసిన వైద్యుడు

ఏదో పై పూతకు ఎందుకు తయారవుతున్నాడు? చికిత్సకంటె డబ్బుమీదగల ప్రేమవల్ల నేగదా!

ఇంకో ఉదాహరణ

వ్యభిచార వృత్తిని రూపుమాపాలని అనేకమంది పెద్దలు ఎంతో తంటాలుపడుతూవుంటారు. ప్రభుత్వమూ, పెద్ద పెద్ద జీతాలుతీసుకొని రిటైరైన వుద్యోగులు ఎన్నో ప్రయత్నాలుచేస్తున్నారు. రక్షణశాలలను ప్రారంభించి, ఆవృత్తి వల్ల జీవించే అభాగినులను కొంతమందిని అందులోపెట్టి విద్య చెప్పడంవల్ల, వ్యభిచారవృత్తి ఎక్కడికిపోయింది? ఇదివరలో టంకశాలవీధిలో గుంపులు గుంపులుగావుండి బహిరంగంగా వ్యభిచారంవల్ల జీవించే స్త్రీలందరూ ఇప్పుడు వేరువేరుగా అక్కడక్కడా పట్టణమంతా వృత్తిని సాగిస్తున్నారు.

వ్యభిచారవృత్తికి మూలకారణం దరిద్రమేనని ఈ పెద్దలంతా ఎప్పుడు తెలుసుకుంటారు? దానిని ఎప్పుడు ఎదుర్కొంటారో అప్పుడు ఈ అభాగినులందరూ ఆ చీదరవృత్తినుంచి బయటపడి, గౌరవనీయులైన మానవులుగా జీవించగలుగుతారు.

ఏ సమస్యను పరిష్కరించాలన్నా శాస్త్రీయమైన పరిశీలన అవసరం. ఇందులో చరిత్ర చాలప్రధానమైనది. చారిత్రకంగా ఆలోచించి ఆ సమస్యను సరియైన సాధనములవల్ల ఎదుర్కొనాలి. లేకపోతే ఆసమస్య అలాగే వుండిపోతుంది.

వ్యభిచారవృత్తిని నిర్మూలించాలంటే, దాని చరిత్రను, మూల కారణములను పరిశీలించి అప్పుడు పూనుకోవాలి.

ఒక్క వ్యభిచారమేమిటి? సాంఘిక భౌతిక సమస్యలన్నీ ఇంతే. కాని ఇంతవరకూ సంస్కరణకు పూనుకొన్న పెద్దలందరూ, వీరిలో అధికసంఖ్యాకులైనా కనీసం పైపూత పద్ధతులను అవలంబించువారు. అందువల్ల సంఘసంస్కర్తలని పేరు సంపాదించుకొన్నప్పటికి, మానవ సమస్యలన్నీ అలాగే వుండిపోయినయి.

చరిత్రయొక్క ఉద్దేశ్యమేమిటి?

పూర్వ అనుభవాలద్వారా, ఇంతవరకూ జరిగిన వివిధ సాంఘిక ఘటనలవల్ల తెలిసిన పాఠముల సహాయంవల్ల, ప్రస్తుత సాంఘిక సమస్యలను పరిష్కరించుటకు నిజమైన చరిత్ర తోడ్పడాలి అంటే చరిత్రయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యం మానవ సంఘాభివృద్ధియే.

దీనికి, వివిధకాలములనాటి సాంఘిక పరిస్థితులు. తరువాత వాటిలో వచ్చిన మార్పులు. ఆ మార్పులు ఎందుకు కల్గినవో తెలియజేసే యధార్థ కారణములు. మానవసంఘంలో వచ్చిన విప్లవ ఫలితాలు. ఈ విప్లవాల ఫలితంగా మానవ చైతన్యం ఎలా అభివృద్ధి చెందినదో, ఇవన్నీ చరిత్రలో చిత్రింపబడాలి. అప్పుడే అది నిజమైన సాంఘికచరిత్ర అనబడుతుంది.

అలా వ్రాయబడిన ప్రజాచరిత్రమే భవిష్యత్ సమస్యలను పరిష్కరించుటకు సహాయపడగలదు.

చారిత్రిక పరిణామం

కాని ఇంతవరకూ వ్రాయబడిన చరిత్రలుగాని, విశ్వవిద్యాలయాల్లో పెద్దపెద్దజీతాలు తీసికొని పెద్దలు బోధించే చరిత్రలుగాని ఈ దృక్పథాన్ని పాటించడంలేదు. కొద్దిమంది వ్యక్తుల జీవితచరిత్రలను కలిపి సాంఘిక చరిత్రను తయారుచేయుడంలో ఏమైనా అర్థంవుందా? ఇంతకంటె కృత్రిమం ఏముంటుంది? ఒక రోజు తరువాత ఇంకొకరోజు వచ్చాడనో, లేక రాజు తరువాత రాణి వచ్చి పరిపాలించిందనో తెలియబరచే క్యాలెండరు చరిత్ర అవుతుందా?

వ్యక్తులకే ప్రాముఖ్యమంతా ఇచ్చి, వారి మనశ్శక్తిద్వారా సంఘాన్ని అభివృద్ధిచేశారని వ్రాస్తే చరిత్ర ప్రజాసామాన్యముగాని, యధార్థ సాంఘిక పరిస్థితులను గాని గుర్తించడంలేదు. వ్యక్తుల ప్రాధాన్యత తగ్గించమని కాదు. భౌతిక వాతావరణం వ్యక్తులలో కల్గించే మార్పులను గూడా చరిత్రకారులు గుర్తించాలి.

యధార్థ పరిస్థితులను గుర్తించి, సాంఘిక పరిణామాన్ని తెలియజేసే చరిత్రయే నిజమైన చరిత్ర. ఇటువంటి చారిత్రిక పరిణామ దృక్పథం నుంచి ఏసమస్యనైనా పరిశీలించాలని మార్క్సు వాదన. దీనినే చారిత్రిక పరిణామ సిద్ధాంతమంటారు.

వర్గపోరాటం : ఆదిమ కమ్యూనిస్టు సమాజం

పై దృక్పథంతో మానవసంఘ చరిత్రను పరిశీలిస్తే కొన్ని విషయాలు బోధపడుతాయి. వీటిలో ముఖ్యమైన దొకటి వర్గపోరాటం.

ఏ దేశంలో నయినాసరే, ఆదిమ మానవ సమాజంలో తప్ప, అన్ని కాలములలోను ఈ వర్గపోరాటమనేది కనపడుతుంది. ఆదిమ సమాజంలో మాత్రం వర్గపోరాటాలు లేవు. ఆదిమదశలో మానవుడు అనాగరికుడు. చైతన్యమేమాత్రమూ లేక భయంకర ప్రకృతితో సంఘర్షణ జరిపి తన జీవితాన్ని గడుపుకొనుటకే కాలం నంతా వుపయోగించేవాడని పరిశోధనల వల్ల తెలుస్తుంది. అప్పటి రోజులలో జనసంఖ్యగూడా చాలా కొద్ది. పురుషులు, స్త్రీలు అందరూ సమానంగా కష్టించి, సమానంగా ఫలితములను అనుభవించేవారు. వీరిలో ఎక్కువ తక్కువ భేదములు లేవు. ఒకరిమీద ఇంకొకరికి అధికారమనే భావము మొదటిలో లేదని, ఈ భావము క్రమేణా జనసంఖ్య పెరిగి స్థావరముగా కొన్ని ప్రదేశములలో నివాసమేర్పరుచుకొన్న తరువాత, సాంఘికపరిపాలన మొదలైన భావములతో పాటు బయలుదేరినదని మార్క్సు పరిశోధనలు తెలియజేస్తున్నాయి. అందరూ సమానంగా జీవించిన ఈ ఆదిమ దశలో వర్గాలుగూడా లేవు. పరిపాలనవర్గము లేక అధికారవర్గము తరువాత బయలుదేరినవి. వర్గములు లేనందువల్ల వర్గపోరాటము

గూడా వుండేది కాదు. వర్గపోరాటములులేని ఈ ఆదిమ సమసమాజమునే, ఆదిమ కమ్యూనిస్టు సమాజమని మార్క్సు పిలిచాడు.

వర్గపోరాటం ఎప్పుడు ప్రారంభమైంది?

వర్గాలు ఏర్పడుట అనేది సాంఘిక పరిణామంతో సంపూర్తిగా సంబంధించేవుంది. మానవ సమాజం ఎప్పుడుగూడ నిలకడగా వుండలేదు. క్రమేపీ పనిముట్లు వృద్ధిచెందాయి. సాధుజంతువులను మచ్చికచేయుటద్వారా భిన్న భిన్న తరగతులు—అంటే జంతువులను మచ్చికచేసేవారు, దున్ని పండించేవారు మొదలయిన గుంపులు—బయలుదేరినాయి. ఇదే సాంఘికవృత్తి విభజనకు ప్రారంభం. పైవిధంగా భిన్న భిన్న గుంపులు వివిధవస్తువులను తయారుచేయుట ప్రారంభించారు. ఒకగుంపు తయారుచేసినవస్తువులు మరొకగుంపు తయారుజేసిన వస్తువులతో మార్చుకొని తమ అవుసరాలు గడుపుకొనేవాళ్లు. అందువల్ల గుంపులు మధ్య మాత్రమే మారకం జరుగుతూయుండేది,

జనాభా వృద్ధియైనకొలదీ తమ జీవితావసరాలను పాత పనిముట్లతో గడుపుకోవటం దుర్లభమయింది. అప్పుడే వ్యవసాయంలో మొట్టమొదటిమెట్టయిన మొక్కలు నాటుటబయలుదేరింది. ఈవిధంగా సాగుచేయుటవల్ల సాగుచేసేవారు భూమిని అంటిపెట్టికొనిపోవటం సంభవించింది. అప్పుడే స్వంత ఆస్థికి పునాదివేయబడింది.

జంతువులను పెంచుట, వ్యవసాయం, చేతి పరిశ్రమలు మొదలైన అన్ని శాఖలలోనూ ఉత్పత్తి ఎక్కువ అగుటవల్ల మానవుడు తమ శ్రమవల్ల తన నిత్యావసరాలకంటె ఎక్కువ ఉత్పత్తిచేయగలిగాడు. జీవితపరిమాణం ఎక్కువయినకొలదీ, ప్రతి కుటుంబములోనూ మానవుడు చేయవలసిన శ్రమకూడా ఎక్కువయింది. అందువల్ల శ్రామికులుకూడా ఎక్కువ కావలసివచ్చారు. అలా కావలసిన శ్రమ గుంపులమధ్య జరిగే యుద్ధాలవల్ల లభించేది. పట్టుబడిన శత్రువులను బానిసలుగా జేసేవారు. శ్రమ ఫలితం హెచ్చి సంపదను అభివృద్ధిజేయుట వల్లనూ శ్రామికోత్పత్తిరంగము (Field of Productive otlivity) విస్తరించుటవల్లనూ, అప్పటికున్న చారిత్రాత్మక పరిస్థితులలో సాంఘిక శ్రమయొక్క బ్రహ్మాండమైన సాంఘిక విభజనయే బానిసత్వాన్ని తన వెంటగొనితెచ్చినది. సాంఘిక శ్రమ విభజనవల్లనే మొట్టమొదటిసారిగా సంఘంలో రెండువర్గములు ఉద్భవించాయి. అది యజమాని, బానిస, పీడించేవారు, పీడితులు,

మానవుడు నూతన జీవిత సదుపాయాలు అన్వేషించిన కొలదీ సంఘవృత్తి విభజన ఎక్కువ రూపాలు దాల్చింది.

ఉదాహరణ:— చేతిపరిశ్రమలు, వ్యవసాయ పరిశ్రమలు, వేరుచేయబడ్డాయ్. మారకం వృద్ధిచెందటానికి యివన్నీ కూడా దోహదమిచ్చాయ్.

ఆదిమ కమ్యూనిష్టు సమాజం అంతరించటంతోనే సమాజాస్థి వ్యక్తి ఆస్థి అయింది. వర్గరాహిత్యసమాజం వర్గ సమాజం అయింది. కష్టపడి పనిజేసేవారు, ఉత్పత్తిసాధనాలను ఆస్థిగాజేసుకొని యితరుల కష్టముమీద జీవించేవారు అనే రెండువర్గాలు బయలుదేరాయ్. వ్యక్తిగతాస్థి పుట్టుకతోనే హెచ్చు తగ్గులు పుట్టి వ్యాపించటానికి పునాది యేర్పడింది.

అధిక సంఖ్యాకులు అల్పసంఖ్యాకులకొరకు కష్టించేలాగు నిర్బంధించుటకు వర్గాధిపత్యంతోపాటు దౌర్జన్యపూరితమైన ప్రభుత్వంకూడా అమలులోనికివచ్చింది. వర్గాలతోపాటు వర్గ పోరాటంకూడా ప్రారంభమయింది. కారణం పాలితులయొక్క నూతన చైతన్యమే. బానిసవర్గం అంతా అనేకసార్లు యజమానులమీద తిరుగుబాటుచేసినట్లు తెలుస్తోంది. దీనిఫలితంగా కొంతకాలానికి సాంఘిక విధానంలో మార్పు కల్గింది.

వ్యవసాయక సమాజం

క్రమేణా వ్యవసాయక పద్ధతులలో మార్పులుకలిగి, వ్యవసాయంద్వారా ఆహారపదార్థములను పండించుకునే శక్తి, నాగరికత అభివృద్ధి అయిన తరువాత వచ్చింది. వ్యవసాయకపు పనిముట్లను కనిపెట్టి, పంటలను పండించేవిధానము తెలుసుకొనినవెంటనే, మానవసమాజంలో ఒక గొప్పమార్పువచ్చింది. భూస్వాములు బయలుదేరారు. బలవంతులయినవారు భూములను ఆక్రమించుకొని, ఇతరుల సహాయంవల్ల వ్యవసాయం

సాగించేవారు. భూమిమీద కష్టంచేయుటకు పూర్వం బానిసలుగా వున్నవారిని వదిలిపెట్టారు ఇదివరకు. ఏ హక్కులూ లేక ఒక వస్తువుగా పరిగణింపబడుచున్న ఈ బానిసకు కొన్ని హక్కులనిచ్చి, వ్యవసాయకూలీగా వదలిపెట్టాడు భూస్వామి. ఈ హక్కులనయినా, తన తిరుగుబాట్లద్వారా బానిసవర్గం సంపాదించుకొన్నవే. ఈ భూస్వామ్య విధానంలోగూడా రెండు వర్గాలన్నమాట. భూస్వామి, రయితు లేక వ్యవసాయకూలి. రయితులను ఎన్నో నిర్బంధాలకు గురిచేసి భూస్వామి లేక జమీందారు పీడించుకుతినేవాడు. ఇప్పటికీ జమీందారీవిధానం లేక భూస్వామ్య విధానం అమలులోవున్న ప్రాంతాలలోని రయితుల, కూలీల బాధలనుగురించి వ్రాయాలంటే కొన్ని పుస్తకాలు వ్రాయవలసి వుంటుంది.

భూస్వామికి రయితుకు వర్గపోరాటం తప్పలేదు. తప్పటంలేదు.

పెట్టుబడిదారీవిధానం

భూస్వామ్యవిధానంనుంచి మానవసంఘం ముందుకు పోయింది. ఏదో ప్రాతపద్ధతులలో వ్యవసాయము సాగిస్తున్న సమయంలో చేతిపనులద్వారా జీవితావసరములను ఉత్పత్తి చేసుకొని జీవనం చేసేరోజులలో క్రొత్తమార్పులు వచ్చినయి. అవియే ఫ్యాక్టరీలు, పరిశ్రమలు, యంత్రములద్వారా సరకుల నుత్పత్తిచేయడం, ఆహారపదార్థాలను, కట్టుకొనుటకు గుడ్డలను ఫ్యాక్టరీలలో తయారుచేయడం ప్రారంభం కాగానే పెట్టుబడిదారీవర్గం బయలుదేరింది. భూస్వాములమీద కత్తికట్టి పోరాటముచేసిన రయితులందరూ, నిర్బంధములనుంచి తప్పించుకొని, తమ రెక్కలకష్టము నమ్ముకొని ఫ్యాక్టరీలలో కూలీలుగా పని చేయుటకు సిద్ధమయ్యారు. అంటే మళ్ళీ రెండువర్గాలు తయారయినయి. పెట్టుబడిదారీవర్గమూ, కార్మికవర్గమూ. ఈరెండు వర్గాలకు తిరిగి వర్గపోరాటం ప్రారంభమయింది.

సామ్రాజ్యతత్వం

పెట్టుబడిదారులు ఎక్కువ లాభాలను గడించి, పెట్టుబడిని పెంచి ఇంకా ఎక్కువ లాభాలను పొందాలనిచూచారు. దీనికి కూలీలను అధికంగా దోపిడిచేయడం మొదలుపెట్టారు. ఉత్పత్తిచేసిన సరుకులను అమ్ముటకు అవసరమైన మార్కెట్ల కొరకు విదేశీయులపైన హక్కులు మరల్చారు. వెనుకబడివున్న దేశాలను దౌర్జన్యంగా ఆక్రమించుకొని సామ్రాజ్యాలు స్థాపించారు. ఈవిధంగా 1900 సంవత్సరంనాటికి ప్రపంచమునంతా ఆర్థికంగా గాని లేక రాజకీయంగా గాని, సామ్రాజ్యవాదులు పంపకం చేసుకొన్నారు. వారిలో వారికిగల పోటీ తత్వ ఫలితంగా యుద్ధాలు - మళ్ళీ యుద్ధాలు

మానవసంఘ చరిత్ర అంతా వర్గపోరాటాల చరిత్ర

మానవసంఘంలో, ఆదిమ సమాజంలోతప్ప ఎప్పుడూ 2 వర్గాలు వున్నవని, ఈ రెండు వర్గాలవారికి పోరాటం నిరం

తరం జరుగుతునే వున్నదని; మానవసంఘు చరిత్ర అంతా వర్గ పోరాటాల చరిత్రమే అని మార్క్సు నిరూపించాడు. అయితే మానవసంఘం అనేకమార్పులు పొందింది ఆదిమ సమాజం. వ్యవసాయిక, భూస్వామ్య విధానాలు, జమీందారీ విధానం, పెట్టుబడిదారీ విధానం—— ఉత్పత్తి సాధనములలో కలిగిన మార్పుల ఫలితంగా సమాజిక విధానంలోగూడా మార్పులు వచ్చినయి. అన్ని కాలములలోనూ వర్గపోరాటం మటుకూ తప్పలేదు. అంటే వర్గాలున్నన్నాళ్ళు పోరాటాలు, యుద్ధాలు తప్పవనీ, వర్గరాహిత్యం కలిగినప్పుడే యుద్ధాలులేకుండా పోవు నని మార్క్సు వాదించాడు. వర్గాలులేని ఆదిమ సమాజంలో ఈ కారణంవల్లనే యుద్ధాలు లేవు.

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“౫”

మార్క్సు యొక్క వర్గపోరాట సిద్ధాంతం గాంధి యొక్క వర్గసామరస్య తత్వం

క్రిందటి వ్యాసములో కారల్ మార్క్సు యొక్క వర్గ పోరాట సిద్ధాంతాన్ని గురించి తెలుసుకున్నాము. మానవ సంఘము యెలా పరిణామం చెందిందో చూస్తే, ప్రభుత్వ మనేది యేర్పడని ఆదిమ మానవ సమాజంలో తప్ప, నిరంత రమూ వర్గపోరాటం జరుగుతూనే ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. ప్రభు త్వమనేది ఏర్పడినక్షణంనుంచి సంఘములో 2 వర్గాలు బయలు దేరినయి. ఇవి యెప్పుడూ ఒకే రకంగా లేవు. మొదటిలో బానిస, యజమాని; తరువాత వ్యవసాయిక సమాజంలో రైతు, భూస్వామి; పెట్టుబడిదారులు, కార్మికులు—— ఈ విధంగా రూపంలో మటుకూ మారుతూ వచ్చినయి. మానవ సంఘానికి సంబంధించిన ఆర్థిక ఉత్పత్తి విధానములో వచ్చిన మార్పులతోపాటు, సంఘములోని వ్యక్తులు లేక వర్గ సంబం

ధాలు మారినయి. రూపంలో మార్పేగాని వర్గపోరాటం, దోపిడీ మటుకు తగ్గలేదు, అందుకే మానవసంఘ చరిత్ర వర్గ పోరాటాల చరిత్ర అని క్లుప్తంలో మార్క్సు వర్ణించాడు.

ఈ వర్గపోరాటం ఎప్పుడూ జరిగేదేనా?

వర్గపోరాటం మానవసంఘ లక్షణమా? ఇది ఎప్పుడూ జరగుతూ వుండవలసిందేనా? లేక ప్రజాసామాన్యమును నిర్బంధించి, దౌర్జన్యంగా దోపిడీసాగించే అధికారవర్గ మనేది యెప్పటికైనా లేకుండాపోతుందా ? వర్గరాహిత్యమైన సమాజాన్ని స్థాపించుటకు మార్గమేమిటి? అనే ప్రశ్నలు వస్తయి.

ఈ ప్రశ్నలకుకూడా మార్క్సు జవాబులున్నయి. నిజమైన ప్రజాసామాన్య తత్వశాస్త్రం ప్రపంచానికి ఒక స్పష్టమైన మార్గాన్ని చూపించాలిగదా!

కార్మిక విప్లవమార్గం

కార్మిక కర్షక విప్లవంతో వర్గాలు లేకుండా పోవుననీ, అధికారవర్గ నాశనముతో వర్గపోరాటంగూడా అంతమొందుననీ మార్క్సు అభిప్రాయం. కార్మికవిప్లవం. పెట్టుబడిదారీ విధానానికి స్వస్తిచెప్పి, సర్వమానవ సమానత్వాన్నీ, సోషలిస్టు విధానాన్నీ స్థాపించగలిగిన కార్మిక నియంతృత్వమును యేర్పరచగలదని: క్రమేణా సోషలిస్టువిధానము దగ్గరకు వచ్చినకొలదీ ఈ కార్మిక నియంతృత్వమనే తాత్కాలిక ప్రభుత్వంకూడా వీగిపోతుందని మార్క్సు అభిప్రాయం. దీని అర్థమేమిటి?

వర్గపోరాటం ప్రపంచమంతటా యీరోజు . ఒకేవిధంగా లేదు. పరిశ్రమలు బాగా అభివృద్ధి అయి, పెట్టుబడిదారీ విధానమే ముఖ్యలక్షణముగా కలిగిన పాశ్చాత్యదేశాలలో కార్మిక వర్గపోరాటం ఉన్నతస్థాయిలో ఉంది. ఇంగ్లండు, జర్మనీ, అమెరికా మొదలైన దేశాలలో ప్రజలయొక్క ఆర్థికజీవితమంతా కొద్దిమంది పెట్టుబడిదారుల చేతులలో చిక్కుకొని ఉంది. కారణం జీవితానికి అవసరమయ్యే వస్తుసామగ్రి ఆహారపదార్థాలు మొదలైనవన్నీ వీరి ఆధ్వర్యంక్రింద లేక వీరి పెట్టుబడితో ఉత్పత్తిచేయబడుతున్నయి. పెట్టుబడిదారులమధ్య ఉండే పోటీలవల్ల చిన్నచేపను పెద్దచేప మ్రింగినట్లు, చిన్న పెట్టుబడిదారుని పెద్దవాడు మ్రింగేస్తుంటే చోటారకం అంతా దివాలాయెత్తి పెట్టుబడి అంతా కొద్దిమంది చేతులలో కేంద్రీకరింపబడుతోంది. ఇక ప్రజాసామాన్య విషయం. క్రమేణా దరిద్రం నిరుద్యోగం యెక్కువయి రెక్కల కష్టాన్ని అమ్ముకుని జీవించే కూలీలసంఖ్య విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. ఈ విధంగా సంఘర్షణ యెక్కువై చివరికి పెట్టుబడిదారులచే నడుపబడుతున్న ప్రభుత్వాలను కూలద్రోసే కార్మికవిప్లవం జరుగుతుంది. ఆ విప్లవ ఫలితంగా యింతవరకూ పెట్టుబడిదారుల స్వాధీనంలోవున్న పారిశ్రామిక సంస్థలు, ఫ్యాక్టరీలు, కర్మాగారాలు, భూమి మొదలైన ఉత్పత్తిసాధనాలన్నీ, ప్రజాసామాన్యపరమవుతయి. ఉత్పత్తిఅప్పుడు కొత్తమార్గంలో బయలుదేరుతుంది. ప్రజలందరికీ సమాన ప్రాతినిధ్యమిచ్చే ప్రభుత్వమే సామాజిక ఉత్పత్తిని సాగిస్తుంది.

సొంత లాభాలమీద పెరిగిన పెట్టుబడిదారులు లేకుండాపోతారు. వర్గాలే లేనితరువాత వర్గపోరాటంగూడా అంతమొందుతుంది.

ప్రభుత్వమే వీగిపోతుంది చివరికి.

కార్మిక వర్గ విప్లవ ఫలితంగా తాత్కాలిక ప్రభుత్వం యేర్పడుతుంది. దీనికే కార్మికవర్గ నియంతృత్వమన్నాడు మార్క్స్. విప్లవ వ్యతిరేకశక్తులు క్రమేణా తగ్గిపోయినకొలదీ ప్రజాసామాన్యమంతా సమాన మానవ గౌరవాలతో, విజ్ఞానాన్ని సంపాదించినకొలదీ సోషలిస్టు విధానము స్థిరపడ్డకొలదీ, ఈ ప్రభుత్వంకూడా అవసరం లేకుండా చివరికి వీగిపోతుంది. ఐతే సంఘ వ్యవహారాలన్నీ యెలా జరుగుతయి అని ప్రశ్నిస్తారు, ప్రభుత్వంక్రింద బానిసత్వానికి అలవడినవారు. దానికి లెనిన్ ఒక ఉదాహరణ యిచ్చాడు. పోస్టల్ వ్యవహారాలు యెలా జరుగుతున్నయి? పోలీసువారి సహాయం లేకుండానే మిలిటరీ సిబ్బందుల మద్దత అక్కరలేక పోస్టల్ డిపార్టుమెంటు సహకార సంఘాలు నడుపబడుతున్నట్లు సాంఘిక వ్యవహారాలన్నీ ఉత్పత్తి పంపకాలుగూడా జరుగుతవని లెనిన్ బోధించాడు. సంఘంలో వుండే ఆంతరంగిక దౌర్జన్యం యెప్పుడైతే లేకుండా పోతుందో- మిలిటరీ సిబ్బందులకు అవసరము ఉండదు.

వర్గపోరాట సిద్ధాంతం : మహాత్మా గాంధీ

మార్క్స్ పరిశోధనల ఫలితముగా వెలువడిన వర్గపోరాట సిద్ధాంతాన్ని మొదటిలో అందరూ విమర్శించారు.

మార్క్స్ దౌర్జన్యవాదియని అతడు సూచించిన మార్గంవల్ల వివిధ వర్గాలమధ్యవుండే సంఘర్షణను రెచ్చగొట్టుటకే సహాయపడుతుందనీ అభిప్రాయపడ్డారు. దౌర్జన్య విప్లవవాదియనే మిషతో మార్క్స్ బ్రతికివున్నంత కాలమూ యూరపుఖండంలోని ప్రభుత్వాలన్నీ అతన్ని తీవ్ర నిర్బంధానికి గురిచేసినయి.

కాని త్వరలోనే ఒక 50 సంవత్సరాలు గడిచేటప్పటికి మార్క్స్ బోధలలోని సత్యం అందరికీ అర్థంకావడం ప్రారంభమైంది. విద్యాధికులు ప్రపంచంలోకెల్ల పేరుగొన్న విశ్వవిద్యాలయాలలోని పండితులు, యిదివరలో గుర్తించిన తత్వవేత్తలు చాలామంది మార్క్స్‌యొక్క పరిశోధనలను అంగీకరించారు. సాంఘిక పరిణామాన్ని గురించి మార్క్స్ సూచించిన చారిత్రిక పరిశీలనవరకూ అందరూ అంగీకరించారు. కాని ఆ పరిశోధనా ఫలితాలను మానవ సంఘాభివృద్ధికొరకు ఆచరించే విషయంలో వీరిలో కొంతమంది అభ్యంతరాలను తెలియజేశారు. అంటే వీరందరూ సిద్ధాంతుల శ్రేణికి చెందినవారే.

మహాత్మా గాంధీ విషయం యేమిటి?

సిద్ధాంతమేగాక ఆచరణనుగూడా అంగీకరించి మానవ సంఘాభివృద్ధికొరకూ తన జీవితాన్నే అర్పించిన మహాత్మా గాంధీ అభిప్రాయం యేమిటి? వర్గసిద్ధాంతాన్ని అంగీకరిస్తాడా? ఈ విషయాన్ని మనం తేల్చుకోవాలి. కారణమేమంటే, ఈ రోజు ప్రపంచమంతా యుద్ధ జ్వాలలతో నిండి పోతున్నది.

క్రమేణా అన్ని దేశాలకు ప్రపంచయుద్ధం వ్యాపిస్తున్నది. ప్రజాసామాన్యమునకొక్క నిర్ణీతమైనమార్గం, సరియైన దారిచూపే మార్గం, తత్వశాస్త్రం అవసరం. ఏతత్వమూ లేక తమ స్వలాభాలే సర్వస్వము అనుకొనే చోటా షాహుకార్లు, యుద్ధంవల్ల లాభాలు గడిస్తున్న పెట్టుబడిదారులు ఫిలిప్పైన్ మొదలైన దీవులను ఆర్థికంగా ప్రపంచమునంతా వ్యాపించుకొనిపోయి లాభాలు పొందుతున్న అమెరికా మొదలైన ప్రభుత్వాల విషయంకాదు. దారి, త్రోవ తెలియని ప్రజాసామాన్యం విషయమే మనకు ముఖ్యం. మరి అధిక సంఖ్యాకులైనవారు వీరేగా జనసంఖ్యలో

ఈ సమయంలో మహాత్మా గాంధీ సిద్ధాంతాలు చనిపోయినప్పటికీ శ్రామికుల హృదయాలలో చిరస్థాయిగా జీవించియున్న మార్క్సు లెనిన్ సిద్ధాంతాలు—ఈ రెండే యిప్పుడు ప్రపంచాన్ని ఆకర్షిస్తున్నయి. వీటిలో యేది సరియైనది? దేన్ని మనం అనుసరించాలి?

మార్క్సు - గాంధి.

" హారిజన్ " పత్రికలో రచనల ప్రకారం వర్గపోరాటం మానవసంఘంలో చిరకాలంనుంచీ ఉంటూ వచ్చిందని గాంధిఅంగీకరిస్తాడు. పెట్టుబడిదారులు, కార్మికులు అనే రెండు వర్గాలకు సంఘర్షణ జరుగుతున్నదని గాంధి గుర్తిస్తాడు. అంతవరకే. దానిమీదట ఈ వర్గపోరాటాన్ని యెలాఅంతరింపచేయాలంటే గాంధిగారి పద్ధతి వేరు. మార్క్సు అభిప్రాయములతో గాంధి యెంతమాత్రమూ అంగీకరించడం లేదు.

గాంధిగారికి వర్గసామరస్యంలో నమ్మకముంది? ఈ నమ్మకం దేనిమీద ఆధారపడి వున్నది?

గాంధిగారి రామరాజ్యం : వర్గ సామరస్యం

గాంధీ అహింసావాది. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా సరే అహింసా సూత్రమే గాంధీగారికి ప్రధానము. మానవ సంఘంలో దౌర్జన్యమున్నదని గాంధీ అంగీకరిస్తాడు. జమీందారు నిరంకుశంగా రైతులను పీడించి, అన్యాయ పన్నులను వసూలుచేసి, ఆడబ్బు అంతా తీసుకివెళ్లి విదేశాలలో దుబారా ఖర్చులకొరకు వినియోగిస్తున్నాడని గాంధీ అంగీకరిస్తాడు. పని చేసే గంటలను ఎక్కువచేసియో, క్రొత్తరకం యంత్రాలు తెప్పించియో, లేకపోతే కూలీ తగ్గించియైనాసరే యెక్కువ లాభాలు సంపాదించాలనే దృష్టి పెట్టుబడిదారునికి గలదని గాంధీ అంగీకరిస్తాడు. కౄరపద్ధతుల ద్వారా సామ్రాజ్యవాదులు బానిసదేశాలను కొల్లగొట్టుకొని పోతున్నారనే విషయాన్ని గాంధీ వొప్పుకుంటాడు. వివిధవర్గాలమధ్య జరిగే నిత్య సంఘర్షణకూడా గుర్తించాడు.

కాని ఈ అత్యాచారములను అడ్డగించుటకు గాంధీగారి పద్ధతి, అహింసా పద్ధతి. హింసను అహింసతో ఎదుర్కొమంటాడు. పెట్టుబడిదారుడు, జమీందారు, సంస్థానాధీశుడు

వడ్డీలకొరకు మనుష్యులను వేధించే కాబూలీ వీరందరూ గాంధీ గారి దృష్టిలో సామాన్య మానవులే. వీరిలో మానవలక్షణం యెక్కడనో యేమూలనో వున్నది. ఆ మానవత్వాన్ని, (ఒక కణమైనా ఉండి తీరుతుంది) కనుక్కొని, దానిని అహింస అనే వెలుగుతో ఆరాధించి, పెంపొందిస్తే, కాబూలీలోని అమానుషత్వమూ, పెట్టుబడిదారుని ధనతృష్ణ, సంస్థానాధీశుని క్రూరత్వమూ, షావుకారుని స్వలాభాపేక్ష మాయమై, సోదర మానవులను కరుణతో, సమాన భావముతో ప్రేమించగలరని గాంధీ నమ్మకం. దౌర్జన్యాన్ని యెదుర్కోలేమని, దౌర్జన్య సహాయంతో పొందిన విజయం చిరకాలమూ స్థిరంగా వుండదని అతని నమ్మకం.

సత్యమూ : అహింస

గాంధీగారి నమ్మకాలకు మూలాధారం దేవుడు. దేవుని శక్తి ప్రతివ్యక్తిలోనూ ప్రతిబింబించియున్నదని, దాని ద్వారా మానవుడు అభివృద్ధిపొందగలడని గాంధీ వాదన. సత్యమూ, అహింసా అనే సాధనాలతో మానవ సమస్యలను ఎదుర్కోవాలనిగాంధీ వాదం.

కాని సత్య అహింస లనేవి అందరికి ఒకే విధంగా అర్థమవుతున్నవా? గాంధీ గారి రామరాజ్యంలో దరిద్రుడూ ఉంటాడు, ధనికుడూ ఉంటాడు. బ్రిటిషు ప్రభుత్వమూ ఉంటుంది, బానిస భారతదేశమూ ఉంటుంది, ఐతే ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటూ సమాన గౌరవముతో వరిసారు.

ధనికవర్గముచేసే అత్యాచారాలను ఎదుర్కొనుటకు ప్రజాసామాన్యం కట్టుబాటుతో సంఘాల ద్వారా తయారయితే అది హింస అవుతుంది. దాన్ని గాంధీ ఖండిస్తాడు. భారతదేశంయొక్క బానిసత్వాన్ని భరించలేమని విద్యార్థులు అసమ్మతి సమ్మెనుచేస్తే అదిగూడా హింసయే గాంధీగారి ఉద్దేశ్యములో. పాఠశాలాధికార్లు ముందుగా ఆ సమ్మెకు అంగీకరిస్తేనేగాని లేకపోతే సెలవిస్తే, అప్పుడు విద్యార్థులు పాఠశాలకు వెళ్ళకుండా ఉండవచ్చునని గాంధీగారి అభిప్రాయం.

తేలిన విషయమేమంటే, ప్రజాసామాన్య ఉద్యమాలకు గాంధీ వ్యతిరేకుడు. సాంఘిక పరిణామంలో, తమ పోరాటాల ద్వారా ప్రజాసామాన్యం ఒక నూతన చైతన్యాన్ని పొంది తగిన కట్టుబాటు, శిక్షణతో మానవ సంఘాభివృద్ధికొరకు దారిలోని అడ్డంకులను తోసివేసి, ముందుకు పోగలదని మార్క్సు అభిప్రాయం. ప్రజావుద్యమం, ప్రజాచైతన్యం, ప్రజాశక్తి, ఇవన్నీ నూతన మానవ సమాజముయొక్క శుభసూచకములని మార్క్సు అభిప్రాయం.

దేశాభ్యుదయం, మానవసంఘ నూతన చైతన్యంకంటె అహింసయే యెక్కువ ప్రాధాన్యమైనది గాంధిగారికి. అహింస కొరకు, వొక సిద్ధాంతం కోసం, భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమును కూడ లెక్కచేయుడని తోస్తుంది. ఒకొక్కప్పుడు గాంధిగారు వ్రాసే రచనలనుబట్టి అహింసయే అతనికిప్రధానం. మార్క్సు

పంథా అదికాదు. హింసామార్గం అని చెప్పడానికి వీలులేదు. మార్క్సు పంథానుగురించి, యెందుకంటే హింసచేయాలని కాదు మార్క్సు బోధించేది. హింస అంటే అతనికి పరమ ప్రియమైన సూత్రంకాదు. ప్రజాసామాన్యంలోగల కట్టుబాటునుచూసి, ఇక లాభంలేదని, ధనికవర్గం తమ అత్యాచారాలను లేక సామ్రాజ్యవాదులు తమ సామ్రాజ్యాలను వదులుకుంటే మార్క్సుకు యెట్టి అభ్యంతరమూ లేదు.

హింస - అహింస

గాంధిగారికి అహింస ప్రధానమైనట్లుగా, మార్క్సుకు హింస అంటే ఎంతమాత్రమూ ప్రేమలేదు. హింసను అంతమొందించి మానవసంఘంలో ఇప్పుడు కళ్ళకు కనపడే అత్యాచారములకు స్వస్తిచెప్పి, ఘోరయుద్ధాలకుగల మూలకారణమును యెదుర్కొని, చిరస్థాయిగావుండే వర్గరహితమైన సమాజమును స్థాపించుటయే మార్క్సు ఆశయం. దీనికి మానవ సంఘ పరిణామ పరిశీలనవల్ల తేలిన వర్గపోరాటములలో కలిగినటువంటి యదార్థమైన ప్రజాచైతన్యమే మార్క్సు సాధనం. హింసకాదు మార్క్సు సాధనం. గాంధిగారికి మానవసంఘ పరిణామంతో సంబంధములేదు. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో నూతన శిక్షనుపొంది ఒక్క బ్రహ్మాండమైన సమ్మెద్వారా రాజకీయ యంత్రాన్ని కూలద్రోయగల నూతన కార్మికశక్తి ఒకటి తయారై, నూతన మానవ చైతన్యంతో, ప్రభుత్వాన్ని

స్వాధీనంచేసుకొని, దోపిడీవిధానాన్ని నిర్మూలించి, ప్రపంచానికంతకూ ఒక క్రొత్త వెలుగును యివ్వగలదనే విషయము, మానవసంఘ పరిణామంలో రాబోయే నూతన దశ—అని మార్క్సు అభిప్రాయం. బానిసవిధానం, భూస్వామ్యపద్ధతి నశించి పెట్టుబడిదారీ సమాజమునకు దారితీసినట్లే, ఈ పెట్టుబడిదారీ సమాజంలోని వైరుధ్యములు హెచ్చయి చివరకు నూతన సమాజదశ లేక సోషలిస్టు సమాజం ప్రారంభమవుతుందని మార్క్సు వుద్దేశ్యం. ఈ ఉద్దేశ్యం ఊహాప్రపంచానికి సంబంధించినదికాదు. లేక ఊహా ప్రపంచంలో విహరించే ఆదర్శవాదఫలితము కాదు. యదార్థ పరిస్థితుల పరిశీలనద్వారా భౌతిక పరిణామక్రమంలో తేలిన విషయం ఇది. యదార్థ ప్రపంచానికి దూరమైన దేవుడు, దయ్యాలమీద ఆధారపడిన నమ్మకం కాదు.

గాంధిగారి పద్ధతి ఎక్కడకు తీసుకుపోతుంది?

అయితే గాంధి యదార్థవాదికాడా? గాంధి సిద్ధాంతములు ఉత్తమ సిద్ధాంతాలా? మత సిద్ధాంతమే అయితే, ఇదివరలో ఎవ్వరూ ఏమాత్రమును సృష్టించిన మహాత్ములూ, లేవదీయలేని ప్రజా ఉద్యమాన్ని ఎలా నిర్మించగలిగాడు ?

గాంధిగారి తత్వముయొక్క అత్యాశయాలు ఏమిటి ?

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“ ౭ ”

నైతికసిద్ధాంతాలు, రాజకీయాలు గాంధీ నాయకత్వం యెక్కడకు తీసుకు పోతూ వుంది?

కారల్ మార్క్సుయొక్క వర్గపోరాట సిద్ధాంతానికి గాంధియొక్క వర్గ సామరస్య సిద్ధాంతానికిగల మూలభేదాలను గురించి తెలుసుకున్నాం, మానవసంఘంలో, వర్గపోరాటం జరుగుతున్నదని, పారిశ్రామిక అభివృద్ధితో అది ఇంకా తీవ్రమగుతున్నదని ఇద్దరూ అంగీకరిస్తారు. కాని అధికారదోపిడివర్గాన్ని నాశనముగావించి, వర్గపోరాటాన్నే అంతమొందించి వర్గరాహిత్యమైన సమాజాన్ని స్థాపించుటకు వీరు సూచించిన మార్గాలు పరస్పర విరుద్ధములై వున్నవి. కాని ప్రజాసామాన్యాన్ని ముఖ్యంగా భారతదేశ ప్రజాసామాన్యాన్ని ఆకర్షిస్తున్నవి యీ రెండు సిద్ధాంతాలే. ప్రపంచపరిస్థితులు విషమిస్తున్నకొలదీ, పోటీలుపడి ఆర్థికలాభాలకొరకు సామ్రాజ్యతృష్ణ గల్గిన ప్రభుత్వాలు ప్రపంచాన్ని, ప్రజాసామాన్యాన్ని యుద్ధంలో ముంచేస్తున్నప్పుడు గాంధిసిద్ధాంతాలు నూతన మార్గాన్ని ప్రపంచాన్ని రక్షించగల్గే పంథాను సూచిస్తున్నవా ? లేక కారల్‌మార్క్సు, మార్క్సు సిద్ధాంతాలను అభివృద్ధిపరచిన లెనిన్‌మార్గం సరియైనదా? ఈ విషయాన్ని గురించి మనం వెంటనే తేల్చుకోవాలి.

మార్క్సుకు, గాంధీకి గల మూలభేదాలేమిటి ?

1. గాంధి సిద్ధాంతానికి ఆధారం దేవుడు. ఆదర్శవాదులు, మత సిద్ధాంతులు నమ్మినటువంటి అతీతశక్తిలో గాంధీకి నమ్మకం. మార్క్సు ఆదర్శవాదాన్ని ఖండించాడు. ఆదర్శవాదం ఊహాప్రపంచానికి సంబంధించినదని, మార్క్సు అభిప్రాయం. మానవసంఘ పరిణామం భౌతిక ప్రపంచంలో ప్రతిక్షణమూ సంభవిస్తున్న మార్పులు మార్క్సుకు ప్రధానమైనవి. భౌతిక పరిణామం, చారిత్రిక పరిశీలన ఈ రెండే ప్రపంచానికి నూతనపంథాను సూచించగలవు.

2. సత్యమూ, అహింస, ప్రేమ గాంధిగారి సాధనాలు, అహింసా మార్గంవల్ల, విరోధినిగూడా ప్రేమించుటవల్ల వర్గ సామరస్యం ఏర్పడగలదని గాంధి ఆశయం. నైతిక సిద్ధాంతాలు అన్ని వర్గాలవారికీ ఒకటిగాలేవని మార్క్సు అభిప్రాయం. న్యాయమూ, సత్యమూ, ఈ రెండూ పెట్టుబడిదారునకు ఒక

విధంగా అర్థమయితే, కూలీకి ఇంకోవిధంగా అర్థమవుతున్నాయి. వర్గపరిణామంలో నైతిక సూత్రాలుగూడా మారుతూ వచ్చినయి. అంతేగాని, చిరస్థాయిగా ప్రపంచ ప్రారంభంనుంచి నిలచివున్న నైతిక సూత్రాలేమి లేవని మార్క్సు రుజువు చేశాడు. ఈ విషయాన్నిగురించి వివరంగా ముందు తెలుసుకుందాం.

3. అహింసతోకూడిన సత్యాగ్రహం, గాంధిగారి సాధన. మానవసంఘ పరిణామంలో ప్రజాసామాన్యం పొందిన నూతన చైతన్యం. ప్రజాశక్తి మార్క్సుయొక్క సాధనం. దీన్ని వెంటనే హింసామార్గం అంటానికి వీలులేదు. హింసను అంతమొందించి, అన్యాయాన్ని అరికట్టి, సర్వమానవులు సమానగౌరవ విజ్ఞానాలతో పాటుబడే సోషలిస్టు సమాజమును స్థాపించుటయే మార్క్సు అంత్యాశయం.

సత్యాగ్రహపద్ధతి. విజయానికి దారితీయలేదు. ఓడిపోవుటగాని, రాజీపడుటగాని సత్యాగ్రహ ఫలితమని గాంధియే అంగీకరిస్తాడు. కార్మిక విప్లవ మార్గం పెట్టుబడిదారి విధానమునకే స్వస్తి చెప్పగలదని మార్క్సు సిద్ధాంతం.

4. గాంధీగారి రామరాజ్యంలో దరిద్రుడూ వుంటాడు; ధనవంతుడూవుంటాడు; అయితే ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటూ జీవిస్తారు. మార్క్సు ఆశించే సోషలిస్టు సమాజంలో, ధనికవర్గమని ప్రత్యేకముగా వుండదు. ధనము, పెట్టుబడి అన్యాయానికి

దారితీయగలవని: సొంతపెట్టుబడి, ప్రయివేటు ఆస్తులు వున్నందువల్లనే- అన్యాయం దోపిడి జరుగుతున్నదని, అవి సమాజపరమయితే, మానవ సమస్యలన్నీ సహకార విధానంద్వారా తీరగలవని మార్క్సు అభిప్రాయం.

5. పారిశ్రామిక అభివృద్ధివల్ల, పెద్దపెట్టుబడితో నడుపబడే కర్మాగారములవల్ల నిరుద్యోగం ఎక్కువగు తున్నదని మానవసంఘం క్షీణించిపోతున్నదని గాంధి ఉద్దేశ్యం. వీలైనంతవరకూ కుటీరపరిశ్రమల ద్వారా, చేతిపనుల ద్వారా గ్రామ పునర్నిర్మాణం సాగిస్తే మానవసంఘం అభివృద్ధిపొందగలదని గాంధి అభిప్రాయం.

పారిశ్రామిక అభివృద్ధిని ఆహ్వానిస్తాడు మార్క్సు. అయితే పరిశ్రమలన్నీ ప్రయివేటు వ్యక్తులచేతుల్లో వుండుటవల్ల నిరుద్యోగం మొదలైన సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నాయి. ప్రయివేటు కంట్రోల్ లేకుండాచేసి, ప్రభుత్వమే పరిశ్రమలను సాగిస్తే ప్రస్తుత పెట్టుబడిదారీ విధానంలోని చెడునశించి పోతుందని మార్క్సు వాదన. పారిశ్రామికాభివృద్ధివల్ల, తక్కువకాలంలో మానవ జీవితావసరములను ఉత్పత్తి చేయవచ్చునని, మానవులకు విశ్రాంతి ఎక్కువ కలుగుతుందని, విశ్రాంతి ఎరుగని ప్రజాసామాన్యం ఈ విశ్రాంతి కాలంలో అధికంగా విజ్ఞానాన్ని సంపాదించగలరని మార్క్సు వుద్దేశ్యం.

6. గాంధీగారికి ప్రయివేట్ ఆస్థిలో నమ్మకముంది. ప్రపంచ వుత్పత్తి, జీవిత అవసరములయిన తిండి,గుడ్డ నుత్పత్తి చేసే యంత్రాలు, భూమి ఇవన్నీ ఇప్పుడు ప్రయివేట్ వ్యక్తుల చేతుల్లో వున్నయి. ఉత్పత్తి కారకులయిన శ్రామికులే ప్రపంచ భాగ్యానికి బాధ్యులైనప్పటికి, వీరికి ఆ తిండి గుడ్డ లేకుండా పోతున్నది. వుత్పత్తి సాధనాలమీద వ్యక్తుల కంట్రోల్ పోవాలని; మార్క్సు ప్రయివేట్ ఆస్థిని రద్దుచేయాలంటే అర్థం ఇదే. అంతే గాని ఇంట్లో అవసరమయ్యే చిన్నచిన్న వస్తువులు, కనీస జీవితావసరాలుగూడా ప్రభుత్వపరం చేయమని కాదు.

గాంధీ నాయకత్వం

గాంధీకి మార్క్సుకు గల మూలభేదాలను చూచిన తరువాత ఎవరికైనా పెద్దసందేహం కలుగుతుంది. గాంధీ ఒక రాజకీయవేత్తయా? లేక బుద్ధుడు, క్రైస్తు, శంకరాచార్యుల వలె ఒక మతసిద్ధాంతియా? భౌతిక ప్రపంచానికంటె అహింసా, ఆదర్శవాదములే ప్రధానముగా కల్గిన గాంధీ ఒక మతసిద్ధాంతే. ఐతే, ఒక పెద్దరాజకీయ వుద్యమాన్ని ఎలా నడుప గల్గాడు? రాజకీయాలకు, మత సిద్ధాంతాలకు గల సంబంధమేమిటి? ఈ రెంటికీ సంబంధ ముండాలా? లేక వీటిని వేరుచేసి ఆచరించాలా? అనే ప్రశ్నలు వస్తాయి. ఈ సందేహాలవల్లనే అనేక తికమకలు కల్గుతున్నయి. అందువల్ల ఈ విషయాలను గురించి కొంచెం వివరంగా చూడాలి.

గాంధీ రాజకీయాలు

నైతిక సిద్ధాంతములనే రాజకీయాలకంటె ప్రధానముగా పరిగణించే గాంధీ ఒక బ్రహ్మాండమైన రాజకీయ వుద్యమానికి ఎలా నాయకుడైనాడు? అహింసా సూత్రమునకై ప్రాణము విడచుటకు సిద్ధముగానున్న గాంధీ, బుద్ధుడు, క్రీస్తు వలె కొంత నైతికబోధనుచేసి ప్రజాసామాన్యమునకు ఒక ఆశా జ్యోతిని చూపించి, చిట్టచివరకు రాజకీయాలను పూర్తిగా వదిలేస్తాడా? భారతదేశాన్నంతా తన గుప్పెడులో పెట్టుకొన్న గాంధీ రాజకీయాలు ఎక్కడకు పోతున్నయి? ఎటువంటి తత్వశాస్త్రాన్ని బోధిస్తున్నయి?

గాంధికి మతసిద్ధాంతులకు చాలా భేదముంది మొదటినుంచీకూడా. ఒక్క మత, నైతిక సిద్ధాంతములను మాత్రం బోధించి, ఆచరించిన ఏ తత్వవేత్త కూడా ఈ విశాల భారత దేశాన్ని, 35 కోట్ల ప్రజలను ఐక్యముచేసి నాయకత్వాన్ని సంపాదించలేదు. మిధ్యావాదాన్ని నల్లమందుకంటె ఎక్కువ మత్తు కలిగించే తత్వాలను బోధించి, లక్షలకొలది ప్రజలను ఆకర్షించి వారి అజ్ఞానాన్ని వృద్ధిచేసే పెద్దలు భారతదేశంలో ఇప్పుడూ వున్నారు. ఎప్పుడూ వున్నారు. ఆదర్శజీవితాలను నడుపుతున్నారని చెప్పబడే మహనీయులు— రమణ మహర్షి గాని, హరనాథ్ బాబా గాని, అరవిందో గాని— తమ బోధల వల్ల యావద్భారతదేశానికి నాయకత్వం వహించగలిగారా? గ్రుడ్డి జనంయొక్క మూఢత్వమునకు వీరందరూ నాయకత్వం

సంపాదించారు. అంతే, కాని గాంధియో? ఒక ప్రజావుద్యమాన్నే ఇదివరలో నడిపాడు. కారణం?

సరిగా ఆలోచిస్తే, ప్రారంభంలో గాంధీయొక్క నైతిక సిద్ధాంతాలు కావు భారతదేశాన్నిగాని, దక్షిణాఫ్రికా ప్రజలను గాని ఆకర్షించింది. అతని సత్య, అహింసా సూత్రాలవల్ల కాదు; గాంధీ జాతీయ వుద్యమానికి నాయకత్వం వహించ గలిగింది. ఇంకో ప్రధానకారణం వున్నది ఇతని గొప్పతనానికి.

ప్రధాన భారతదేశ సమస్య

భారత దేశములోని ప్రజలయొక్క ముఖ్యసమస్య: స్వాతంత్ర్యం. రోజురోజుకు దరిద్రులవుతున్న భారతదేశ ప్రజలకు తిండి, గుడ్డ కావాలి. ఇవే ప్రజలయొక్క ప్రధానమైన కోర్కెలు. స్వాతంత్ర్యం లేనిదే, ఈ రెండూ వీరికి దక్కవు.

ఈ ప్రధాన సమస్యను గాంధి ఎత్తుకున్నాడు. దీనితో గాంధి యుగం ప్రారంభమయింది. యావద్భారతదేశ ప్రజా సమస్యను తీర్చుటకై బాధ్యత వహించినందువల్లనే గాంధి 1919-20 లో ప్రథమ స్వాతంత్ర్య వుద్యమాన్ని నడుపగలిగాడు. అహింసా, సత్యమూ, అనే నైతిక సిద్ధాంతములతో గాంధి, తన ప్రచారాన్ని సాగించి వుంటే ఏ హరనాద్ బాబాలలోనో కలిసిపోయేవాడే. ప్రజా అవసరాలను గుర్తించి, సరియైన సమయంలో వాటికొరకై వుద్యమాన్ని లేవదీస్తే, ఆ

ప్రజావుద్యమం కట్టుబాటుతో అభివృద్ధి పొందుతుంది. ప్రజావుద్యమంయొక్క తత్వమిది. 1914-18 సంవత్సరాల్లో జరిగిన యుద్ధసమయంలో భారతదేశానికి స్వరాజ్య వాగ్దానములుచేసిన బ్రిటిషు ప్రభుత్వం యుద్ధం అయిపోగానే, ఆ వాగ్దానాలను చెల్లించకపోగా నిర్బంధచట్టాలను ఎక్కువచేసి ప్రజాహక్కులను అరికట్టుటకు ప్రయత్నించిన విషయం అందరికీ తెలిసిందే. ఈ సమయంలో గాంధీ, తన సహాయనిరాకరణ వుద్యమాన్ని ప్రారంభించాడు. గాంధీతత్వం, ఈవిధంగా- భారతదేశ స్వాతంత్ర్యసమస్యతో ప్రారంభమయింది.

గాంధీతత్వ పరిణామం

స్వాతంత్ర్య ఉద్యమ ప్రారంభంలో, గాంధియొక్క వాదన ఏమిటి? గాంధీ రచనలనుచూస్తే ఈవిధంగా తెలుస్తుంది.

పరాయి ప్రభుత్వం భారతదేశాన్ని నిర్బంధపరుస్తూ వుంది. దీన్ని అరికట్టుటయే ప్రజలవిధి. అందువల్ల సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమం, ప్రజలకు మోక్షదాయకమయినది. ఇది గాంధి ఉద్యమతత్వం. మొదటిలో పాపం, పుణ్యం. మోక్షం మొదలయిన భావాలు ఎవరూ చెప్పకుండానే ఉగ్గుపాలతో వచ్చినటువంటి భారతీయుల హృదయానికి గాంధీవాదననచ్చింది. గాంధీకి జోహారులిచ్చారు. ప్రజా ఉద్యమం ముందుకునడిచింది సహాయనిరాకరణచేశారు. విదేశవస్తువులను, ముఖ్యంగా వస్త్రాలను బహిష్కరించారు. కొండలవలె ప్రోగులువేసి విదేశవస్త్రా

లను ఆహుతి చేశారు. ప్రతిపల్లె, పట్టణములో దహన ఫలితంగా మిన్నునంటిన మంటలలో గాంధీతత్వం భారతదేశమంతా వ్యాపించింది. భారతదేశ ప్రజా ఉద్యమానికి నాయకుడయినాడు. ఆ ఉద్యమ ఫలితంగా ఏవో కొన్ని సంస్కరణలు వచ్చినయి. అంతటితో ప్రథమ ఉద్యమం ఆగిపోయింది.

ప్రథమ ఉద్యమ సమయానికి భారతదేశ ప్రజల చయితన్యం చూడండి. చాలా తగుస్థాయిలోవున్నది. ప్రజా ఉద్యమమంటే ఇదివరలో ఎరుగరు. 1857 విప్లవం ప్రతి పల్లెకూ సంబంధించినదికాదు. కాంగ్రెసుసంస్థ అప్పటికే ఉన్నప్పటికి గాంధీయొక్క ప్రథమ సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమమే భారత దేశాన్నంతటినీ, ఐక్యముచేసింది మొదటిసారి. అన్ని పల్లెలూ స్వాతంత్ర్య సందేశాన్ని అందుకొన్నాయి. విషయమేమంటే చయితన్యమేమీలేని ప్రజలను ఐక్యముచేయుటకు గాంధివాదం సరిగా తగ్గిపోయింది. సత్య, అహింసలు, పాప, మోక్షభావాలూ సరిగా అతికిపోయినయి.

1927, 1930, 32

1919-20 స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో నాయకత్వం వహించిన గాంధీతత్వం ఎలా పరిణమించింది?

1920 నుంచి స్వరాజ్య ప్రచారం తీవ్రంగా జరిగింది. పల్లెపల్లెలకూ పోయి ప్రచారంచేసే వాలంటీర్లు బయలుదేరారు. సమావేశాలు ఎక్కువయినయి. స్వదేశప్రచారం ఎక్కువగా

జరిగింది. కాంగ్రెసు సంస్థయొక్క రూపం, నిర్మాణంగూడా అభివృద్ధి అయింది. అన్ని రాష్ట్రములవారికీ అన్యోన్యభావాలు పెంపొందిస్తూ, ప్రభుత్వముతో సంభాషణలద్వారా సంస్కరణలకొరకూ పాటుపడేరూపంమారి, ఒక భారతీయ స్వాతంత్ర్య సమరసంస్థగా పరిణమించింది.

1927 లో మన దేశమునకు వచ్చిన సైమస్ కమీషన్‌ను బహిష్కరించాం. గాంధీ నాయకత్వం క్రిందనే ఈ తెల్లవారలతో మనకేమీ సంబంధములేదని, మన దేశపరిస్థితులను వీరు సరిగా అర్థంచేసుకోలేదని అందుచేత ప్రభుత్వముతో మాకెట్టి సహకారం పనికిరాదని నల్లజెండాలతో బ్రహ్మాండమైన ప్రజాప్రదర్శనాలు జరిగినాయి.

భారతదేశ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని సంస్కరించుటకై ఏర్పరచిన గుండ్రపుబల్ల సమావేశాన్ని 1930 లో గాంధీనాయకత్వంక్రింద బహిష్కరించాం. ప్రజాభిప్రాయాన్ని నిరాకరించిన ప్రభుత్వంతో పోరాటం మళ్ళీ ప్రారంభమయింది. ఈసారి ఉప్పుసత్యాగ్రహం 1930 లో సత్యాగ్రహ ఉద్యమం, 1920 ఉద్యమంకంటె ఎన్నోరెట్లుపెద్దది. విశాలమయినది. దాదాపుఒక లక్షమంది పాల్గొన్నారు. రాజకీయ చయితన్యమేమీలేని మామూలుప్రజలు, రయితుకుటుంబాలలోని యువకులూ, విద్యార్థులూ, గాంధీ పిలుపువిన్నంతమాత్రాన అన్ని పల్లెపల్లెలనుంచి సత్యాగ్రహానికితయారయినారు. వీరిఉత్సాహానికి మేరయేలేదు. విదేశవస్త్రాలయములవద్ద పికెటింగుచేసియో లేక ప్రభుత్వ [illegible]

రేకముగు కరపత్రాలను పంచిపెట్టియో, లేక తాటి గెలలను నరికియో వేలమంది యువకులు జెయిళ్ళకు వెళ్లారు. లాఠీ చార్జీలు జరిగినయి. జెయిళ్ళు నింపటమే ప్రధానం. ఇటువంటి ఉద్యమం ప్రజలు ఎన్నడూ ఎరుగరు. తీవ్రనిర్బంధాలు పెట్టి ప్రభుత్వం దీన్ని ఎదుర్కొన్నది. గాంధీ ఇర్విన్ ఒడంబడికతో ఈ ఉద్యమం ఆగిపోయింది. భారతదేశ ప్రజాకోర్కెలని గాంధీ తన 14 విషయాలను ఇర్విన్ ముందర పెట్టాడు. పికెటింగు చేయుటకు హక్కు కావాలన్నాడు. పన్ను లేకుండా ఉప్పు చేసుకొనుటకు హక్కు కావాలన్నాడు. ఇక మిగిలిన 10, 12 పాయింట్లు పెట్టుబడిదార్లకు సంబంధించినవే! అంటే "ట్యారిఫ్ వాల్సు" మొదలైనవి) తాత్కాలిక ఒడింబడికతో ఈ బ్రహ్మాండమైన ప్రజాఉద్యమాన్ని గాంధీ ఆపుచేశాడు. తరువాత గాంధీ లండనుకు ప్రయాణమయినాడు. గుండ్రపుబల్ల సమావేశం మళ్ళీ జరిగింది. దీని ఫలితమేమీ లేదని అందరికీ తెలిసిందే. భారతదేశానికి తిరిగి రాగానే 1932 లో వ్యక్తిగత సత్యాగ్రహం ప్రారంభమయింది. ప్రజాఉద్యమానికి దేశం తయారుగా లేదన్నారు. గాంధీయులు శాంతి కావాలన్నారు. ఒవరో కొద్దిమంది మాత్రం ఈ వ్యక్తిగత సత్యాగ్రహంలో పాల్గొన్నారు. ప్రజాఉద్యమం అంతటితో ఆగిపోయింది.

కాని ఈ రెండు సత్యాగ్రహోద్యమాలవల్ల స్వాతంత్ర్య ఉద్యమం ముందుకు నడిచింది. స్వరాజ్య చైతన్యం ఎక్కువయింది. 1932 తరువాత గాంధీ నాయకత్వం ఎలా పరిణ

మించింది? ప్రజాఉద్యమానికి గాంధి ఎలా అనుకూల పడలేదు?

ఈరోజు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంకొరకూ, గాంధి పిలుపు కొరకూ ప్రజలందరూ ఎదురు చూస్తుంటే, ఈరోజు ఎందుకు వెనుకాడుతాడు? గాంధి నైతిక సిద్ధాంతాలకు రాజకీయాలకు గల సంబంధమేమిటి? అనే విషయాలను గురించి చూద్దాం.

—•••o•••—

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“౭”

ప్రజలు; రాజకీయాలు
గాంధి తత్వంలో వచ్చిన మార్పులు

గాంధీ వాదం ఎలా బయలుదేరిందో, 1920 నుంచి 1932 వరకూ మనజాతీయ వుద్యమాన్ని అభివృద్ధిచేయుటకు ఎలాతోడ్పడిందో తెలుసుకున్నాం. తనసత్య, అహింసా సూత్రములతోగాక, భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సమస్యతో బయలు దేరుటవల్ల గాంధి ప్రథమంలో జాతీయ వుద్యమానికి, భారత దేశ రాజకీయాలకు నాయకత్వము వహించగలిగాడు. మన దేశం ఎన్నడూ ఎరుగని ప్రజావుద్యమాన్ని జయప్రదంగా నడు పగలిగిన నాయకుడు 1932 తరువాత ప్రజావుద్యమాన్ని సాగించుటకు వెనుకాడుతూవచ్చాడు. రాజకీయ పోరాటానికి ప్రథమస్థానమివ్వక, అహింసా ప్రచారం, అస్పృశ్యతా నివారణ, ఖద్దరు, హిందూ ముస్లిము సఖ్యతతోగూడిన కార్యక్రమానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చాడు. ఈరోజు దేశమంతా స్వా

తంత్ర్య పిపాసతో ఉడికిపోతూ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంకొరకు ఎదురుచూస్తున్న సమయంలో, గాంధి ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాడు. కనీసం వ్యక్తిగత సత్యాగ్రహాన్నిగూడా సాగించ నంటాడు. ప్రజావుద్యమాన్ని ఖండిస్తాడు. అహింసయే ప్రధాన మంటాడు. రాజకీయరంగంలో ప్రధాన నాయకత్వము వహించవలసిన గాంధి ఈవిధంగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకించడంలో అర్థం ఏమిటో? ఏమిటి ఇతని తత్వం. గాంధి తత్వంలో వచ్చిన పరిణామం ఏమిటి?

1920—32

1920 నాటికి మనదేశంలోని ప్రజాసామాన్యం ప్రజా ఉద్యమమంటే ఎరుగరు. అప్పటికి దేశమంతా ఐక్యమైవున్నదని చెప్పటానికి వీలు లేదు. జాతీయ చయితన్యంగూడా తక్కువ. కాంగ్రెసు పోరాటంద్వారా జాతీయ ఐక్యత, క్రమేణా ఏర్పడింది. స్వాతంత్ర్య పోరాటం, జాతీయత మొదలయిన భావాలు విరివిగా వ్యాపించలేదు. యావద్భారత నిర్మాణంగూడాలేదు. ఈ రోజులలో, తమ రాజకీయ, పౌరసత్వపు హక్కులుగూడా సరిగా ఎరుగని ప్రజలయొక్క స్థితి అప్పటిది. విదేశపరిపాలన వల్ల పడే బాధలుమట్టుకు తెలుసుకుంటున్నారు. ఈ పరిస్థితులలో, గాంధి ప్రారంభించిన సహాయనిరాకరణం, అసహాయోద్యమం, గాంధి ఉపయోగించిన సాధనాలు. సరిగా ఉద్యమానికి సరిపోయినయి. నిద్రపోతున్న ప్రజలు మేల్కొని వుద్యమాన్ని సాగించారు.

1920 తరువాత దేశంలో ప్రచారం ఎక్కువయింది. ప్రజల హక్కులనుగురించి, ప్రభుత్వవిధానాన్ని గురించి పోరాట అవసరాన్నిగురించి, నిర్మాణం, కట్టుబాటు, శిక్షణ మొదలయిన విషయాలనుగురించి వలంటీరుదళాలు పల్లెపల్లెకూ వెళ్ళి బోధించినయి. ప్రజాచయితన్యం యెక్కువయింది. కాంగ్రెసు కమిటీలు ఏర్పడ్డయి. స్వదేశీప్రచారం జరిగింది. కాంగ్రెసు ప్రజల హృదయాలలో నాటిపోయింది. అందువల్లనే 1930_32 వుద్యమాలలో వేలకువేలు పాల్గొన్నారు.

ప్రజాఉద్యమం యొక్క లక్షణం

ప్రజావుద్యమం ఎప్పుడూ కొన్ని కోర్కెలతో బయలు దేరుతుంది. మూఢభక్తి పరాయణులు సాగించే పాండురంగ కూటములకు ప్రజాసంఘాలకు తేడా వుంది. మూఢవిశ్వాసాలు వున్నన్నాళ్ళు పాండురంగ, హరనాథ్ బాబా వుద్యమాలు తప్పవు. కాని ప్రజావుద్యమం, ప్రజల చైతన్యం మీద ఆధార పడివుంటుంది. స్వాతంత్ర్య చైతన్యం చావ నంతవరకూ స్వాతంత్ర్య వుద్యమం నడుస్తుంది. జమీందారు పెట్టే బాధలను గురించి తెలుసుకొన్న రయితులు తమ సంఘాలద్వారా పోరాటాలను సాగిస్తారు. మతప్రచారకులు చేసే మోసాలు తెలుసుకొన్న ప్రజలు, దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేస్తారు. విషయమేమంటే, చైతన్యం మీద ఆధారపడి కొన్ని కోర్కెలతో ప్రజావుద్యమం బయలుదేరుతుంది. ఉద్యమసమయంలో

సంపాదించే అనుభవం, ఉద్యమానికి ఇంకా బలం ఇస్తుంది. అయితే ఉద్యమానికి కావలసిన సాధనాలు ఏమిటి? ఇవికూడా ఆ వుద్యమస్థాయిమీద లేక అప్పటికివుండే చయితన్యంమీద ఆధారపడివుంటయి. ఈ విషయాలు తెలుకొన్న తరువాత, మన జాతీయఉద్యమంలో కలిగిన పరిణామం, గాంధి తత్వంలో వచ్చిన మార్పులుచూద్దాం.

1932 తరువాత

1930-32 లో వుద్యమంలో పాల్గొని జైళ్ళకు వెళ్ళిన యువకులకు జైళ్లు నింపే వుద్యమంవల్ల ముందు ప్రయోజనము లేదనే అభిప్రాయం కలిగింది. లాఠీలతో చావకొట్టినా నోరు మూసుకొని అహింసా సూత్రాన్నే పఠిస్తూ, జైలుకు వెళ్లుట కంటె ప్రజలలో విరివిగా ప్రచారాన్ని సాగించి నూతన చైతన్యాన్ని పొందుతున్న ప్రజలను సంఘాలుగా ఏర్పరచి, సంఘశక్తి ద్వారా వుద్యమాన్ని నడిపితే, జాతీయ పోరాటం హెచ్చు స్థాయికి వెళ్లుతుందనే అభిప్రాయం బయలుదేరింది. ప్రజా చైతన్యంలేనిదే ప్రజాబలం, ప్రోత్సాహం, సానుభూతి లేనిదే ప్రజావుద్యమం ఒక అంగుళంగూడా ముందుకు పోలేదు. అందుకే ప్రజాసంఘాలను నిర్మించటానికి బయలుదేరింది. కాంగ్రెసు సోషలిస్టు పార్టీ 1934 లో—

1934 - 1937

1934 లో బయలుదేరిన కాంగ్రెసు సోషలిస్టు పార్టీ త్వరలోనే అన్నిరాష్ట్రాలకు వ్యాపించింది. ఇదివరలో జైళ్ళకు

వెళ్లిన యువకులు, నూతనంగా వుద్యమంలో చేరినవారు అందరూ కలసి వర్గసిద్ధాంతంమీద కార్మిక, రయితు, విద్యార్థి స్త్రీ సంఘాలను స్థాపించారు.

1934 నుంచి 1940 వరకూ, ఈ 6, 7 సంవత్సరాల్లో బ్రహ్మాండమైన రైతువుద్యమం, విద్యార్థి వుద్యమం బయలుదేరి ప్రజాసామాన్యమునంతా మేల్కొల్పినయి. ఈ ప్రచారమునకు తోడుగా రాజకీయ పరిస్థితులుకూడా విషమించినయి. 1935 లో జరిగిన అబిసీనియా యుద్ధం, 1936 లో ఇటలీ, జర్మనీ సాగించిన స్పెయిన్ యుద్ధం, చైనామీద ప్రారంభించిన జపాన్ యుద్ధం, ఫాసిస్టు ప్రభుత్వాలు యూరప్‌లో చేసిన కృత్యాలు, ఆస్ట్రియా, మేమెల్, హంగేరీ, జకోస్లోవేకియాల మీద దండయాత్రలు, ఇవన్నీ ప్రతిపల్లెలోని కూలీ, రైతునకు నూతన చైతన్యాన్ని తెచ్చినయి. 1935 లో ప్యాసయిన గవర్నమెంటు ఆఫ్ ఇండియా ఆక్టు ఫెడరేషన్ విధానమునకు వ్యతిరేకంగా మనదేశంలోనే విస్తారంగా ప్రచారం జరిగింది. భారత సంస్థానాలలోని ప్రజలుగూడా లేచారు. ప్రజాసమావేశాలు, ఊరేగింపులు, డెప్యుటేషన్‌లు, ప్రదర్శనాలు, ప్రతి పల్లెలలోనూ బయలుదేరినయి. క్రిందటి స్వాతంత్రోత్సవం నాడు నిరూపించపడిన రాజకీయ చైతన్యమే ఈ ప్రచారము యొక్క ఫలితం. 1930 నాటికి 1940 కి ప్రజాచైతన్యము, ఐక్యత, పోరాట సంసిద్ధతలకు పోలికయే లేదు.

కాని గాంధి కార్యక్రమం ఏముఖంపట్టింది ఈరోజుల్లో? గాంధి తత్వపరిణామం.

రాజకీయ ప్రచారంవల్ల, ఆర్థికపరిస్థితులవల్ల మేల్కొని ప్రజాసామాన్యం ముందుకుపోతుంటే, ప్రతికార్మికరైతు పోరాటాన్ని గాంధివాదులు గాంధీ ఖండిస్తూవచ్చారు. గాంధీ ఈ పోరాటాల్లో హింసవుందన్నారు. 1934 లో తనకు రాజకీయాలతో ఏసంబంధమూ లేదని, కనీసం 4 అణాల సభ్యుడుగా గూడా లేకుండా తప్పుకున్నాడు. హరిజనోద్యమం, నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని సాగించమన్నాడు. విద్యార్థి ప్రదర్శనాలను ఖండించాడు. 1937 లో గాంధి సలహాద్వారా గాంధీయులు మంత్రిపదవులను స్వీకరించారు. మంత్రిపదవులు వచ్చినతరువాత, వర్గపోరాటాలను అణచివేసిన ఉదాహరణలు వున్నయి. వర్గసామరస్యమనే పేరుతో, అహింస అనే హెచ్చరికతో ప్రజాసామాన్యాన్ని నిర్బంధాలకు గురిచేసి, కాల్పులనుగూడ సమర్థించిన ఉదాహరణలున్నయి. అధికారము చవిచూచిన గాంధీయులు తప్పుత్రోవలలో కాలుపెట్టారు. అధికారము నుపయోగించి కాంగ్రెసు నిర్మాణాన్ని ఇంకా బలంచేయుట మానివేసి, ప్రజావుద్యమాన్ని వ్యతిరేకించటం ప్రారంభించారు. బురఖాలు తగిలించుకొని, కాంగ్రెసు టిక్కెట్టుమీద ధనికులందరూ కాంగ్రెసులో చేరారు. ఈ పనులవల్ల ప్రజాసామాన్యముయొక్క చైతన్యం ఇంకా వృద్ధిఅయింది.

గాంధిగారి హరిజనోద్యమం, అస్పృశ్యతానివారణ, హిందూ ముస్లిమ్ సఖ్యత మొదలైన కార్యక్రమం బాగా అమలు జరిగింది. కాని ఇవి రాజకీయవుద్యమం కానేరవు. రాజకీయ హక్కులకొరకు పోరాడుతున్న ప్రజాసామాన్యానికి కావలసిన నాయకత్వం ఇదికాదు. ప్రజాసామాన్యము సాగించే దైనందిన పోరాటాలను నడుపుట మానివేసి గాంధీయులు గాంధీగారిపేరుతో అటూ, ఇటూ తిరగటం ప్రారంభించారు.

యుద్ధం ప్రారంభమయిన తరువాత (1939)

ప్రజాసంఘాలను నిర్మించి ప్రజాసామాన్యముయొక్క దైనందిన పోరాటాల్లో పాల్గొని పనిచేస్తున్న సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టులకు, గాంధీయులకు జరిగే ఈ సంఘర్షణ సమయంలో అంతర్జాతీయ రాజకీయాలు విషమించినయి. జర్మనీకి ఇంగ్లండుకు మధ్యవుండే వైరుధ్యములు పెరిగి, చివరకు యుద్ధం బయలుదేరింది. యుద్ధం బయలుదేరగానే, అందరిరూపం బయటపడ్డది. హరిపురా. ఫైజ్‌పూర్, త్రిపురీ కాంగ్రెసులలో కాంగ్రెసు యుద్ధాన్నిగురించి తీర్మానాలు ప్యాసుచేసింది. వాటిని అమలుచేయుచున్నారు. తీవ్రవాదులు కాంగ్రెసు నాయకత్వం గాంధీ అంగీకరించలేదు.

ప్రజా ఉద్యమానికి ప్రతిబంధకం

యుద్ధఫలితంగా ముఖ్యంగా రెండు విషయాలు ముందుకువచ్చినయి. ప్రజాసామాన్యాన్ని, నాగరికతను, స్వాతం

త్ర్యాన్ని కాపాడుటకే బ్రిటన్ పోరాడుతుంటే, ఆ సిద్ధాంతాలను భారతదేశానికిగూడా వర్తింపచేయమన్నారు. ఈ వాదనలో భారతదేశమంతా ఐక్యమై ఉన్నది. యుద్ధఫలితంగా దేశంలోని ప్రజాసామాన్యముయొక్క జీవితాలు కష్టమగుతున్నయి. వస్తువులధరలు పెరుగుటవల్ల కడుపునిండా తిండి లేదు. ఈ వాతావరణంలో, వర్కింగుకమిటీ సర్వవిధాలా రాజీకి ప్రాకులాడింది. ప్రజాసామాన్యం తహతహలాడుతూ వుంటే, గాంధి ప్రజావుగ్యమాన్ని సాగించనన్నాడు. విరోధిని కూడా ప్రేమించాలన్నాడు. ప్రజావుద్యమానికి ప్రతిబంధకంగా తయారైనారు. అహింసా ప్రచారం మట్టుకూ ఎక్కువయింది. ఇదైనా ఆయనచేస్తున్నాడేగాని, అధికారాలు ఉన్న రోజుల్లో ఎక్కడబట్టినా కనపడుతూవచ్చిన గాంధీయులు ఎక్కడా కనబడకుండా మాయమయినారు.

గాంధీ సేవాసఘం

సత్య, అహింసా సూత్రాలను ప్రచారంచేయుటకు నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని సాగించుటకు కొంతకాలం క్రింద ఏర్పాటయింది ఈ సంఘం. రాజకీయాలతో ఎట్టి సంబంధమూ లేకుండా బయలుదేరింది ప్రథమంలో. కాని, త్వరలోనే ఈ సంఘ సభ్యులందరూ రాజకీయాల్లో అగ్రస్థానం వహిస్తూవున్నట్లు బయటపడింది. వర్గసామరస్య సిద్ధాంతంమీద కార్మికులకు సంఘాలు పెట్టటం ప్రయత్నించారు. రాజకీయాలకు సంబంధం లేకుండా నైతిక సూత్రాలను బోధించడం అసంభవ

మని తేలింది. గాంధి సేవాసంఘంలో సభ్యులందరూ రాజీనామాలను పెట్టారు. ఒక్క కార్యనిర్వాహక వర్గం మిగిలింది.

నైతికసిద్ధాంతాలు, రాజకీయాలు.

సత్య, అహింసా సిద్ధాంతాలు, నైతిక సిద్ధాంతాలు, హింసతోకూడుకొన్న సంఘంలో ఇవి యెలా అమలు జరుగుతయి? అధికార అనధికారవర్గాలు, ఒక వ్యక్తిని ఇంకోవ్యక్తి దోపిడీచేయుటకు అవకాశం వున్నన్నాళ్ళు, సంఘంలో హింస వున్నదన్నమాట. ప్రపంచ వుత్పత్తి అంతా తమ రెక్కల కష్టంతో అధిక సంఖ్యాకులు చేస్తుంటే, వుత్పత్తిసాధనాలు మట్టుకూ చేతులో పెట్టుకొని నాటకమ్మాడే ధనికవర్గ మున్నన్నాళ్ళు, నైతిక సిద్ధాంతాలకు తావు లేదు. నైతికసిద్ధాంతాలు ఎంతమంది బోధించలేదు? ఏమిటి ఫలితం ? బోధలు అలాగే వుండిపోయినయి. అన్యాయం జరుగుతూనేవుంది. వర్గరహితమైన సమాజంలో, ఒకరివొకరు అన్యాయం చేయుటకు వీలు లేనప్పుడు, నికరమైన నైతిక సిద్ధాంతాలకు అవకాశముంటుంది. ఇప్పుడో, ఇప్పుడు ఉన్నవి నీతులు : సంవత్సరం పొడుగూతా, హెచ్చువడ్డీలతో బాధించి ఇళ్ళను, పొలాన్ని వేలంవేయించి కూడబెట్టిన మార్వాడీ ప్రతిశుక్రవారం బీదలకు ఒక దమ్మిడీ ఇచ్చి, దీపావళిరోజున రెండు దమ్మిడీలు ఇచ్చినంత మాత్రాన ధర్మాత్ముడు, దైవభక్తి పరాయణుడు, నీతిమంతుడు; సంవత్సరం పొడుగుతా చేసినదంతా న్యాయంగానే పరిగణింపబడే

సంఘంలో, ఊహా ప్రపంచానికి సంబంధించిన గాంధీ నైతిక సిద్ధాంతాలకు తావెక్కడ? యదార్థపరిస్థితులకు వాటికీ ఎట్టి సంబంధంలేదు. గాంధి సిద్ధాంతాలు, ఆదర్శవాదసిద్ధాంతాలు, పైగా రాజకీయాలలో, ఈ సూత్రాలను కలుపుటవల్ల, ప్రజా వుద్యమం కుంటుపడుతుంది.

హృదయంలో మార్పు

హృదయంలోనూ, మనస్సులోనూ మార్పు రావాలంటాడు, గాంధి. కాని భౌతిక పరిస్థితులలో మనస్సు కట్టిపడి వుంది. భౌతిక పరిస్థితులు సాంఘిక వాతావరణం ప్రధానమైనవి. వీటిమీద ఆధారపడివుంది మనస్సు. భౌతిక వాతావరణంలోనే మార్పులు వస్తే, మనస్సులోగూడా మార్పు వస్తుంది. మనస్సును వేరుచేసి, దాని ద్వారా ఏమో సాధించాలని ప్రయత్నించే వారంతా ఊహాప్రపంచానికి సంబంధించిన వారు. ధనిక వర్గానికి ప్రయివేటు ఆస్తులమీద కంట్రోల్ లేకుండాచేసి, సామ్రాజ్యవాదుల సామ్రాజ్యాలులేకుండాపోతే, వారి హృదయాలలో వెంటనే మార్పు వస్తుంది. సామాన్య మానవులుగా తయారవుతారు. అప్పుడు సాధ్యమయేది మార్పులు. ఎందుకంటే భౌతిక వాతావరణమే మారుతుంది గనుక.

గాంధీ ఆదర్శవాదం

అన్యాయాన్ని, దోపిడీని మానివేసి, హృదయాలు మార్చుకొని సర్వమానవులను సోదర భావంతో చూచుటకు

అధికారవర్గాలు తయారైతే, కమ్యూనిస్టులుగూడా అంగీకరిస్తారు. కాని ఇది చరిత్రకే వ్యతిరేకం. మానవ సమాజ పరిణామంలో ఇది అసహజం. అందరూ ఒకటిగా ఎందుకు ఉండకూడదు? న్యాయమార్గాన్ని ఎందుకు అనుసరించగూడదు? అనే ప్రశ్నలు సాధారణంగా ధనికవర్గంనుంచి, ఆదర్శవాదులనుంచి బయలుదేరుతయి. ఎందుకు వుండగూడదు? అనే ప్రశ్న తప్పితే అన్యాయాలకు గల మూలకారణము లేమిటో కొంచెం పరిశీలించగూడదా? ఊహాప్రపంచంలో ఊగులాడే వారికి యధార్థ ప్రపంచం గిట్టదు. దేవుడే ప్రధానం. ఆదర్శవాదం ఎలా విఫలమయిందో ఇదివరలోనే చూచాం.

చారిత్రిక పరిణామంలో ప్రజాసామాన్యం తగిన చయితన్యాన్ని, శిక్షణనుపొంది ప్రతిబంధకులను ఎదుర్కొని నూతన ప్రపంచాన్ని నిర్మించడానికి తయారవుతుంటే, ఊహాప్రపంచంలో నీతులను బోధిస్తున్న గాంధీ మీరు వుపయోగించే సాధనం ఏమిటంటాడు? అహింసా సాధనమేనా అని ప్రశ్న. దీనికి చరిత్రమే జవాబిస్తుంది.

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“౮”

పరిణామవాదమా? విప్లవ మార్గమా?

గాంధీవాదం రాజకీయాలతో బయలుదేరి, చివరకు నైతిక సిద్ధాంతాలలోకి, ఆదర్శవాదంలోకి ఎలాపరిణమించిందో తెలుసుకున్నాం. యదార్థ పరిస్థితులను, పల్లెపల్లెకూ వ్యాపించిన ప్రజాచైతన్యాన్ని గుర్తించి స్వాతంత్ర్య ఉద్యమాన్ని సాగించవలసిన భారతీయ నాయకుడు ఈరోజు తన నైతిక సూత్రాలకే ప్రాధాన్యతనిచ్చి, ప్రజా వుద్యమాన్నే వ్యతిరేకిస్తున్నాడు. నైతిక మార్గాన్ని వదలివేయమనికాదు విషయం. 1920 లో జాతీయ ఉద్యమానికి ఒక తత్వాన్ని నిర్ణయించి, అభివృద్ధికరమైన పాత్ర దాల్చిన గాంధి వాదం ఈరోజు ప్రజావుద్యమంయొక్క తత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నది. అయితే ఈరోజు భారతీయ స్వాతంత్ర్య వుద్యమంయొక్క తత్వమేమిటి? ధనికవర్గం, మధ్యవర్గాలవారికి పరిణామ తత్వంలో నమ్మకం, ప్రజాసామాన్యమునకు, కార్మికవర్గానికి విప్లవతత్వ

ములో నమ్మకం. ఇద్దరి ఆశయమూ స్వరాజ్యమే. కాని పరిణామమా? లేక విప్లవమా? ఏది సరియైన మార్గం?

పరిణామవాదం

క్రమేణా మార్పులు వస్తయి. అన్ని పేచీలు వదిలేసి, యుద్ధంలో బ్రిటనుకు సహాయంచేస్తే, యుద్ధం అయిపోయిన తర్వాత, కనీసం డొమినియన్ స్టేటస్ (అధినివేశ స్వాతంత్ర్యం) అయినా ఇవ్వకపోతాడా? ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా, వారికష్ట సమయంలో సహాయంచేస్తే తరువాత ఏదయినా అడగటానికి మనకు హక్కువస్తుంది. స్వరాజ్యంరమ్మంటే ఒక్కసారిగా ఎలా వస్తుంది?- ఇది ఒక అభిప్రాయం. సాధారణంగా పెద్దలలో ఈ అభిప్రాయం ఎక్కువగా కన్పిస్తుంది. రాజకీయాలంటేనే భయపడి పరుగెత్తే పెద్దలుమాత్రమేకాదు. మితవాద రాజకీయవేత్తలు, చట్టసమ్మతమయినజీవితాలకు అలవాటుపడ్డ లాయర్లు విద్యాధికుల అభిప్రాయంగూడా, ఇదే.

యుద్ధం అయిపోగానే భాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని యేర్పరచుటకు సర్వవిధాలా ప్రయత్నిస్తామని బ్రిటిషుప్రభుత్వం స్పష్టంగా చెప్పింది. కాని అది ఎప్పుడు ప్రవేశపెట్టేదిగూడా కాలాన్ని నిర్ణయించి, అంటే యుద్ధానంతరం ఏ ఆరు నెలలకో లేక 3 నెలలకో డొమినియన్ స్టేటస్ ఇస్తాం అని చెప్పితే సరిపోతుంది. కాంగ్రెసుగూడా కోరేదియిదే అంటాడు 'తత్వవేత్త' రాధాకృష్ణన్. అంటే డొమనియన్ స్టేటస్ ఒకటి ముందరవేస్తే

క్రమేణా మెట్టు తరువాత మెట్టు. నెమ్మదిగా యింకా కొంత కాలానికి పూర్ణస్వాతంత్ర్యము అని ఆయన అభిప్రాయం.

ఈ అభిప్రాయాలన్నీ పరిణామవాదాన్ని సూచిస్తున్నయి. దేశానికి, సంఘానికి, మానవాభివృద్ధికి మార్పులు అవసరమే. కాని అవి క్రమేణా రావాలి. తీవ్రవిప్లవాలవల్ల సంఘం దెబ్బతింటుంది. విప్లవంవల్ల వచ్చే ఫలితాలను సంఘం జీర్ణించుకోలేదు. అరాజకం యేర్పడుతుంది. దానివల్ల సంఘం, నాగరికత నాశనమవుతయి. అందువల్ల తీవ్రవాదం సరియైనదికాదు. చట్టసమ్మతంగా ఒక మెట్టు తరువాత ఇంకో మెట్టు యెక్కినట్లుగా మార్పులు తీసుకురావాలి. ప్రకృతిలో మార్పులు చూడండి. ప్రకృతిలో క్షణక్షణము మార్పులు జరుగుతున్నయి. కాని క్రమేణా వస్తయి. అదే విధంగా సంఘం పరిణామం పొందితే, సంఘాభివృద్ధి సమకూరుతుంది. ఇది పరిణామవాదం.

సంస్కరణ - మార్పులు

పరిణామవాదాన్ని, అంగీకరించి సాంఘిక విధానంలో నెమ్మదినెమ్మది మార్పులు తీసుకువచ్చేందుకు పూనుకున్నారు సంస్కర్తలు. ఈ కాలానికి సరిపడని సంఘాచారాలను రూపుమాపాలని కొందరూ, దరిద్రిమూ, అప్పులు ఎక్కువయి ఆర్థికంగా నానాబాధలు పడుతున్న బీదలను రక్షించడానికి, సాంఘిక చైతన్యాన్ని కల్పించుటకూ సహకార సంఘాలని కొందరూ; ధనవంతులకే గాదు, అధిక సంఖ్యాకులకు వోటింగు

మొదలైన పౌరహక్కు, రాజకీయ హక్కులు ఉండాలని ఆందో ళనచేసే చట్టసమ్మతమయిన రాజకీయ మితవాద సంస్కర్తలూ వీరందరూ సంస్కరణ మార్గాన్ని అవలంబించారు. వితంతువుల తనజీవితాన్ని ధారపోసిన వీరేశలింగం పంతులూ, సహగమనాన్ని రూపుమాపుటకయి పాటుబడిన రామ మోహనరాయి, మన ఆంధ్రదేశంలోనే సహకార సంఘాలను ఇంకా అభివృద్ధిచేయాలని చూస్తున్న వేమవరపు రామదాసు పంతులూ వీరందరూ ఈ శ్రేణికి చెందినవారే. ప్రయోజన విద్యా ప్రచారంద్వారా భారతదేశసమస్యనే పరిష్కరింపవచ్చు నని, వాదించే పెద్దలూ, ఇన్సూరెన్సుద్వారా ప్రజాసామాన్యం యొక్క కుటుంబ జీవితాలను చాల్తావరకూ రక్షించవచ్చుననే వారూవున్నారు. ప్రత్యేకంగా విద్యాసంస్కరణలకొరకై పాటు పడే విద్యావేత్తలు శ్రీనివాసశాస్త్రి మొదలయినవారు, విద్యా ప్రచారంవల్లనే భారతదేశ సమస్యను పరిష్కరించటానికిచూచే పెద్దలు వున్నారు. వీరందరూ సంస్కరణవాదులు. సంస్కరణ వాదాన్ని ఖండించటంలేదు. కాని ఈ సంస్కరణలు ఎంత వరకూ లభించినయి? నిజంగా సంస్కరణల ద్వారానే మన సమస్యలన్నీ శాంతియుతంగా పరిష్కరించుకోగలిగితే అందరికీ సంతోషమే. కాని సంస్కరణవాదం ఎంతవరకు సరియైన తత్వం? విప్లవమార్గాన్ని, తీవ్ర మార్పులను అంగీకరించని సంస్కరణవాదంయొక్క అంతర్యాశయమేమిటి?

సంస్కరణవల్ల ఉపయోగం

సంస్కర్తల బోధలు యెంతవరకు ఉపయోగపడ్డయి? సంస్కరణలను పూర్తిగా ఖండించటములేదు. వెంటనే, మరు క్షణమే కమ్యూనిజమును స్థాపించాలని చెప్పటంలేదు. పరిస్థితు లను గుర్తించకుండా, రెండుకళ్లూమూసికుని ఒక్కసారిగా పెట్టు బడిదారులను అమాంతంగా ఖూనీచేస్తే కమ్యూనిజం స్థాపించ వచ్చుననేఅభిప్రాయం ఎంతతప్పో, సంస్కరణలద్వారా సాంఘిక విధానంలో అవసరమైన మార్పులు కల్గించి నూతన సమా జాన్ని స్థాపించవచ్చునని, భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్నే పొంద వచ్చుననీ, అనుకోటంగూడా పొరపాటే. ఎందుకంటే, సంస్క రణలు తాత్కాలిక నివారణకు మాత్రమే వుపయోగపడతయి. సంస్కరణలు ఇంకా దూరం తీసుకొనిపోయి, మూలసమస్యలనే పరిష్కరించగలవని వాదించటం సాంఘిక చారిత్రిక పరిణామా నికే వ్యతిరేకం. పయిగా సంస్కరణవాదులందరూ, కొన్ని క్లిష్టసమయాల్లో, అభివృద్ధికరమైన వుద్యమాలకే వ్యతిరేకు లవుతారుగూడా. కారణం?

సంస్కరణయొక్క నిజస్వరూపం

సాంఘికవిధానంలోని యదార్థపరిస్థితులను, వర్గపోరా టాన్ని, అన్యాయాన్నికప్పిపుచ్చుటకు మతం, నైతికసిద్ధాంతాలు ఎలా వుపయోగపడుతున్నవో అలాగే సంస్కర్తలుగూడా మంచిమంచి రంగురంగులైన బురఖాలు తగిలించుకొని యదార్థ

సమస్యలను పెడత్రోవన పెట్టుతున్నారు. నిజానికి ఇన్సూరెన్సు సహకార సంఘాలు, తణఖా బ్యాంకులు, ఇవన్నీ రెక్కలకష్టం మీద బ్రతికే కార్మికవర్గానికి, పైనుంచి క్రిందవరకూ సాంతంగా దోపిడిచేయబడే పేదజనానికి ఎలా వుపయోగపడునో చెప్పండి. ఎన్నోరకాల సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టబడిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని బీద ప్రజల దరిద్రపరిస్థితులు అందరికి తెలుసును. సంస్కరణలనే ఎత్తుద్వారా శ్రామికవర్గాన్ని తృప్తిపరచటానికి ఎంత ప్రయత్నించినా, పాశ్చాత్య దేశాల్లోని కార్మికవర్గం తలయెత్తి ప్రభుత్వాలనే ఢీకొనుటకు తయారవుతున్నది.

అయితే సంస్కరణలవల్ల ఏ మాత్రమూ ప్రయోజనములేదని కాదు. తాత్కాలికంగా కొంతవరకూ వుపయోగపడుతయి. చైతన్యమేమీ లేని జమీందారీ ప్రాంతాల్లోగాని, అప్పుడప్పుడే సంఘాన్ని స్థాపించుకొని ఐక్యమగుతున్న కార్మిక సంఘంలోగాని పనిచేసే కమ్యూనిస్టులుగూడా సంస్కరణ పద్ధతులను అవలంభిస్తారు. అంటే, డెప్యుటేషన్‌లు, పిటీషన్‌లు, మహజరులద్వారా తమ కోర్కెలను తెల్పుకొని, కార్మికులుగాని, రైతులుగాని, ఐక్యమవుతూవుంటారు. కాని, ఆస్థితిమారి ఐక్యత, చయితన్యము, హెచ్చినకొద్దీ ఆ రైతు కార్మిక వుద్యమాలే తీవ్రపోరాటరూపం పొందుతయి.

విషయమేమిటంటే, సంస్కరణలద్వారానే మౌల సమస్యలన్నీ తీరగలవని చెప్పటం మోసముగా పరిగణింపవచ్చు.

సామాజిక విధానమంతా పెట్టుబడి, సొంతలాభాలమీద ఆధారపడిన ఆధునిక ప్రపంచంలో శ్రామికవర్గం నూతన శిక్షణతో అధికార వర్గాలను, ప్రభుత్వాలను వణికిస్తుంటే, సంస్కర్తలు ఏవైపు మొగ్గుతారు. కార్మికవర్గంయొక్క వైఖరిని ఖండిస్తారు. వారి పోరాటాలను అణచేస్తారు. ప్రభుత్వాలను బలపరుస్తారు. విప్లవం పనికిరాదు సంస్కర్తలకు. విప్లవంవల్ల సాంఘిక విధానానికే దెబ్బ తగులుతుందని భయం. ఇది చారిత్రక పరిణామానికే వ్యతిరేకం. కారణం?

పరిణామం - విప్లవం

భౌతిక ప్రపంచంలోనూ, ప్రకృతిలోనూ జరిగే మార్పులన్నీ రెండు రకాలుగా విభజింపవచ్చు. 1. క్రమేణావచ్చే మార్పులు 2. హఠాత్తుగా కలిగే తీవ్రమైన మార్పులు.

సాంఘిక చరిత్రచూస్తే, మానవ చరిత్ర అంతా వర్గ పోరాటాల చరిత్రగా తెలుస్తుంది. జమీందారీ విధానమూలేక భూస్వామ్య సాంఘిక వ్యవస్థచూడండి. వుదాహరణకు ఫ్రాన్సుదేశం తీసుకుంటే, జమీందారీ వ్యవస్థలో పారిశ్రామిక పరిశోధనలవల్ల ఫ్యాక్టరీలు, పెట్టుబడిదారీవర్గం బయలుదేరినయి. పెట్టుబడిధనము చేతుల్లోపెట్టుకొని అధికారాన్ని వృద్ధిచేసుకుంటున్న పెట్టుబడిదారులకు, పాలకవర్గానికి చెందిన జమీందారులకు సంఘర్షణ ప్రారంభమయింది. పెట్టుబడిదారులకు ప్రభుత్వంలో అధికారం అవసరమయింది. కాని భూస్వాములు దానికి

అంగీకరించక, పెట్టుబడిదారులను అణచటానికి అనేకరకములైన నిర్బంధాలను, శాసనాలను కల్పించి వారి వ్యాపారాన్ని, పరిశ్రమలను నాశనం చేయాలని చూచారు. సాంఘిక విధానంలో లేక ప్రభుత్వంలో మార్పులకొరకై ప్రారంభమయిన వైరుధ్యము రోజురోజుకూ అభివృద్ధియై చిట్టచివరకు 1757 విప్లవం వచ్చింది. అందులో పెట్టుబడిదారీవర్గం విజయం పొందింది. పూర్వం అధికారంలోవున్న జమీందారీ విధానం వెనక్కిపోయింది.

ఫ్రెంచి విప్లవం ఒక ఉదాహరణం. ఇదీ కాదు. సాంఘిక పరిణామంలో వైరుధ్యములు పెరిగినకొలదీ, లోగడ చిన్నచిన్న మార్పులు నెమ్మది నెమ్మదిగా వచ్చినప్పటికీ ఆ వైరుధ్యము ఒకక్లిష్టసమయం (critical point) వచ్చేటప్పటికి విప్లవరూపం పొందుతుంది. విప్లవానంతరం వచ్చే సామాజిక వ్యవస్థ పూర్తిగా నూతనమై, పూర్వపు వ్యవస్థతో ఏ సంబంధమూ లేనిదై ఉంటుంది. ఈరీతిగా బానిసవిప్లవం, జమీందారీ విప్లవం, పెట్టుబడిదారీ విప్లవాలు జరిగినయి. సోవియట్ రష్యాలో కార్మిక విప్లవంగూడా జరిగి, ఒక నూతనసమాజము లేక సోషలిస్టు విధానం ఏర్పడ్డది. అంటే ఎల్లప్పుడూ పరిణామం అనేది ఒకే రీతిలో ఉండదు. వైరుధ్యము తీవ్రరూపం దాల్చనంతవరకూ నెమ్మదిగా మెట్టు తరువాత మెట్టుగా పరిణామం లేక మార్పు పొందినప్పటికీ, వైరుధ్యము అధికమైపోయి క్లిష్ట

రూపంపొందిన తరువాత, పరిణామం తీవ్రంగా వస్తున్నది. తీవ్రంగానూ. హఠాత్తుగావచ్చే పరిణామానికే విప్లవమని పేరు.

విప్లవము నేటి మానవసంఘంలోనే గాదు, భౌతిక ప్రపంచంలోగూడా కనిపిస్తుంది.

విప్లవం : కొన్ని ఉదాహరణలు

నీళ్లు ఉదాహరణంగా తీసుకుంటే,— నీటిని కాగపెట్టితే 100 డిగ్రీలు వేడితగిలేంతవరకూ నీరు నీరుగానే ఉంటుంది. సరిగా 100 డిగ్రీలు వేడెక్కే సమయానికి నీటిరూపంపోయి, పూర్తిగా నూతనగుణములను కల్గిన వాయురూపం పొందుతున్నది. ఆ నీటినే ఘనీభవిస్తే, 0 డిగ్రీలువరకూ నీరు నీరుగానే ఉంటుంది. సరిగా 0 డిగ్రీలు వచ్చేసరికి నీరు కాస్తా గడ్డకట్టి మంచుగా తయారైంది. ఈ మంచుగడ్డ యొక్క గుణములే వేరు. నీటికి దీనికి ఏమాత్రమూ సంబంధమే లేదు.

ఇంకో ఉదాహరణ

ప్రాణవాయువు, Hydrogen (?) కలిసి నీరుగా మారుతున్నయి. కాని అది ఒకపాలు ఇది ఒకపాలు కలిస్తే నీరు తయారగుటలేదు. Hydrogen 2 పాళ్లు, ప్రాణవాయువు 1 పాలు కలిస్తే మటుకూ నీరు తయారవుతున్నది. నూతనంగా తయారైన నీటికి, ప్రాణవాయువుకు ఏ సంబంధమూ లేదు.

కదలిక, చలనం మాత్రమే కల్గిన పిండమునకు 9 నెలలూ నిండి బయటపడిన క్షణమే ఊపిరి తీసుకోగానే నూతన జీవం ప్రారంభమగుతున్నది. ఊపిరితో ఆ పిండమునకు నూతన జీవిత వ్యవస్థ కల్గింది.

లెనిన్ విప్లవాన్ని శిశుజననంతో పోల్చాడు. ఊపిరి పీల్చుటతో శిశువుయొక్క జీవితం ప్రారంభమయింది. కాని జననమునకు కారణమైన తల్లియొక్క శ్రమ, ఓర్పు, బాధ ఇంకా ఎంతో గొప్పవన్నాడు. కొందరు సులభంగా సునాయాసంగా ప్రసవిస్తారు. మరికొందరు ఎంతో బాధపడి క్లిష్టంగా ప్రసవిస్తారు. విప్లవాలుకూడా అంతే.

ఈ విప్లవసమయంలో పూర్వవ్యవస్థ పూర్తిగా నాశనమయి, నూతన వ్యవస్థ బయలుదేరుతుంది. బాధలు, కష్టం, నొప్పులు లేకుండా నూతనమైన దేవిషయమైనా సంభవించదు.

విప్లవ ఫలితాలేమిటి?

విప్లవంవల్ల అంటే హఠాత్తుగా తీవ్రమైన మార్పులు వస్తే అంతా నాశనమవుతుందంటారు. పరిస్థితులన్నీ పండి విప్లవ శక్తులు విప్లవోన్ముఖులైనప్పుడు మార్పును వ్యతిరేకించే వ్యక్తులుచెప్పే మాట లివి.

పెట్టుబడిదారీ విధానంవల్ల మానవసంఘంలో అనేక దురాగతములు బయలుదేరినయి. అధిక సంఖ్యాకులు రోజు రోజుకూ దరిద్రులగుతున్నారు. రైతు కూలీ అవుతున్నాడు;

పొలంమీద పనిచేసుకొనే వ్యవసాయపు కూలీ పనిలేక తిండానికి తిండిలేక తన రెక్కల కష్టాన్ని అమ్ముకొని బ్రతుకుదామనే ఆశతో పట్టణాల్లోని ఫాక్టరీకి చేరుతున్నాడు. పోటీల ఫలితంగా ఆర్థికమాంద్యం వస్తే పనులు లేక కూలీలు మాడుతున్నారు. సామ్రాజ్యాలకొరకు, మార్కెట్లకొరకు యుద్ధాలు వస్తే ప్రజాసామాన్యం తుపాకులు తీసికొని ఒకరినొకరు చంపుకొని పెట్టుబడిదారులకొరకు చావాలి. నిరుద్యోగం, దరిద్రం, కరువు, అప్పులు, వ్యభిచారం, పోటీలు, యుద్ధాలు—ఇవీ పెట్టుబడిదారీ విధానం వల్ల కల్గిన ఫలితాలు. ఈ విధానంలో బయలుదేరిన ఈ చెడునంతా సంస్కరిద్దామని, నెమ్మదిగా పరిణామం ద్వారా బాగుచేద్దామని బయలుదేరే సంస్కర్తలు ఆ విధానాన్నే రూపుమాపుటకు తయారవుతున్న శ్రామిక విప్లవ శక్తులను వ్యతిరేకించుటలో ఏం అర్థముంది?

కార్మిక విప్లవఫలితంగా, నూతన సోషలిస్టు సమాజం ప్రారంభమవుతుంది. నూతన వ్యవస్థ, సంస్కరణల ద్వారా రాదని ఇదివరకే తేలింది. ఈ నూతన సోషలిస్టు విధానానికి పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ఏమాత్రమూ పోలిక వుండదు. సోవియటు రష్యా తార్కాణంగా కన్పిస్తున్నది. పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో కలిగిన అభివృద్ధికరమయిన విషయాలన్నీ స్వీకరించి చెడునంతా వదిలేసి విప్లవం నూతన సమాజానికి దారి తీస్తుంది. వ్యక్తిగత వాదాన్ని అంతమొందించి సాంఘిక ఐక్యతను, సమిష్టిచైతన్యాన్ని కలిగిస్తుంది. సంపదలన్నీ సమిష్టి

సంస్థలుగా తయారవుతాయి. సమిష్టి సంఘానికి అవసరమైన తత్వం, తత్వశాస్త్రం ప్రారంభమవుతయి.

సమిష్టి చైతన్యమనేది సాంఘిక పరిణామంలో ఉన్నతమయిన స్థాయిని సూచిస్తుంది. కార్మిక విప్లవం ఈ ఉన్నత స్థాయిని చేరుటకు సహాయపడుతుంది.

—•••o•••—

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి?

“౬”

మతాలు—ప్రభుత్వాలు

మతమనేది ప్రజలపాలిట నల్లమందు

—కారల్ మార్క్స్

మతానికీ వేదాంతానికీ మనదేశము పుట్టినయిల్లయిపోయినది. భారతదేశం తత్వవేత్తల భూమియని విదేశాలవారు సాధారణంగా చెప్పుకొంటారు. ఉగ్గుపాలతోబాటు తత్వశాస్త్రాన్నిగూడ జీర్ణించుకొంటారని భారతీయుల గురించి వాడుక. మనదేశము తరువాత చీనా దేశాన్ని గురించిగూడ యిలాగే చెప్పుకొంటారు. నిజానికి తూర్పు దేశాలన్నిటిలోను, అంటే, ఇండియా, బర్మా, సిలోన్, టిబెట్, ఇండోచైనా, సయాము చైనాదేశాల్లో మతాన్ని ఎక్కువ ప్రాముఖ్యంగా ప్రకటిస్తారు. జపానులో ఈరోజునుగూడ చక్రవర్తిని సూర్యభగవానునిగా పరిగణించాలి ప్రజలు. ఈజిప్టురాజ్యముకూడ యింతే. మతాలు, వేదాంతాలు, పాతుకుపోయిన ఈ ప్రాక్

దేశాలన్నీ గూడా యదార్థంగా బానిస దేశాలుగా తయారైనాయి. అంటే పశ్చిమదేశాల్లో ప్రజలకు మతమంటే ఎక్కువ పట్టింపులేదనా? నిజమైన మతమంటే ఏమిటి? మతానికీ, తత్వశాస్త్రానికీ గల సంబంధమేమిటి?

మతము — దేవుడు

ప్రతి మానవుడు ఏదో మతానికి చెందివుంటాడు. ప్రస్తుత సమాజంలో పుట్టుకతోబాటు మతముగూడా నిర్ణయమవుతున్నది. తల్లిదండ్రులమతము, సాంప్రదాయాలూ, సాధారణముగా పిల్లలకు వస్తుంటాయి. అన్ని దేశాల్లోనూ యిదే పద్ధతి. మతాన్ని గురించి గట్టిగా ఆలోచించకపోయినా మత సిద్ధాంతాలను మాటలలో తప్పితే ఆచరణలో పాటించకపోయినా మతాన్ని మట్టుకు సాధారణంగా ఎవరూ వదలిపెట్టరు. హిందూమతాన్ని ఎవరైనా ఖండిస్తే హిందువుడు సమర్థిస్తాడు. ముస్లిమ్ సిద్ధాంతాల్ని విమర్శించినాగాని ముస్లిము ఊరుకోడు. క్రైస్తవులూ అంతే. మతమంటే ప్రతివ్యక్తికీ యెక్కువ అయినాభావసంబంధం ఏర్పడింది. వ్యక్తిని మతాన్ని వేరుచేయటం అసంభవం. ప్రతివ్యక్తికీ ఏదో మతం వుండి తీరుతుంది.

మతాలతోపాటు దేవుళ్ళుగూడ భేదిస్తారు. జగత్తంతా పరమాత్మతో నిండివున్నదని వాదించే హిందువులు ముస్లిము మసీదులో అడుగు పెట్టడంతప్పు. మసీదు ప్రక్కగాహిందువులు మేళాలతో వెళ్లకూడదు. అన్నిమతాలకంటె బాహుళ్యమైన

దనీ, తనమతమే గొప్పదనీ, వాదించేముస్లిము విగ్రహారాధనను సహించలేదు. అన్నిమతాలకంటె ఎక్కువసహనము గలదనీ, ఎవరికైనా తనమతములో స్థానమున్నదని వాదించే హిందువులకు నిజానికి యదార్థంలో సహనం లేకుండా పోతుంది. ఎవరిమతం వాళ్లకుగొప్ప. అన్నిమతాలలో వుండే మంచిని గ్రహించి ఆసూత్రాల ప్రకారం జీవించే వాడిని అందరు ఖండిస్తారు. మతానికీ, దేవుడికీ సంబంధమున్నదని అందరూ అభిప్రాయ పడతారు. అయితే ఒక్కొక్క మతానికి ఒక్కొక్క దేవుడు. హిందూమతంలో మట్టుకు లెక్కలేనన్ని దేవుళ్లు వున్నారు.

మతమనేది యెందుకు ?

కులమూ, మతమూ, సాంప్రదాయాలూ పాటించని వారిని నాస్తికులుగా పాటిస్తారు సాధారణంగా. కాని మతమనేది దేనికి? మతముయొక్క అర్థము ఏమిటి? అని ప్రశ్న వేస్తే సరియైన జవాబులు ఎంతమంది దగ్గరనుండి వస్తాయి? సరిగా జవాబు చెప్పలేక పోయినా, పెద్దలు మన మంచికోసం ఏర్పాటు చేసిన మతాన్ని వదలుకుంటామా? అంటారు. మతమనేది నిత్యజీవితంలో సన్మార్గాన్ని సూచించే కొన్నిసూత్రాలలో నిండియున్నది? ఏమతమైనా యింతే. ఒక నిత్యజీవితాన్ని గురించే గాదు. మానవుడు మోక్షం పొందాలంటే మతము సహాయపడుతుందని అందరు గట్టిగా నమ్ముతున్నారు, హిందూ మత ధర్మాలను పాటించి సన్మార్గములో నడిస్తే పుణ్యము వస్తుందని ఇంతకంటె మంచిజన్మ వస్తుందనే ప్రతిహిందువుడికీ

నమ్మకం. పునర్జన్మలో నమ్మకంలేని క్రయిస్తవునకు, సత్ క్రయిస్తవుడిగా నడచుకొంటే తప్పకుండా స్వర్గం వస్తుందని నమ్మకం. మొత్తంమీద మతాలన్నీ నిత్యజీవితాన్నే గాక జీవితానంతర ఫలితాలకు గూడ సంబంధించియున్నయి. దైవభక్తి, పరలోక జ్ఞానమూ, పాపమూ, పుణ్యమూ, స్వర్గమూ, నరకమూ, దేవుడూ, దయ్యమూ యివన్నీ సాధారణంగా అనుసరిస్తున్న మతాల్లో యిమిడి వున్నాయి.

మతాలు; ప్రభుత్వాలు

మానవుల వ్యక్తిగత జీవితాలకు సంబంధించిన మత విషయాల్ని గురించి ప్రభుత్వాలు చాల శ్రద్ధచూపించినాయి. ఇప్పుడు కూడా పాశ్చాత్యదేశాల్లో చర్చి సంస్థలకు ప్రభుత్వానికి ఎక్కువ సంబంధ మున్నది. ధనసహాయం చేస్తూవుంటయి ప్రభుత్వాలు మతసంస్థలకు. మన దేశంలోగూడ ప్రభుత్వం క్రైస్తవ మతప్రచారానికి ఎక్కువ తోడ్పడింది. యుద్ధం వచ్చిన తర్వాత బ్రిటిషు ప్రభుత్వము ఈ మధ్యనే లండనులో మసీదు కట్టడానికి 1000 డాలర్లు గ్రాంటు చేసింది. ఒకప్పుడు ప్రభువులు,, చక్రవర్తులు, మతాధికారులు చెప్పినట్లుగా నడుచుకొనేవారు, మనదేశములోగూడ. కాలం మారిపోయింది. మత సంస్థలయొక్క అధికారాన్ని హద్దులలోవుంచి మతాధికార్లను ప్రభువులు, పాలకవర్గం ఈ రోజు తమ చేతులలో పెట్టుకొని నడిపిస్తున్నారు. ఒకటిమటుకూ స్పష్టమవుతోంది. మతసంస్థలకు ప్రభుత్వాలకు చిరకాల సంబంధముంది. ప్రజలలో నిజమయిన

ధర్మాలను ప్రచారం గావించి వారి నైతిక జీవితాలను అభివృద్ధి జేయుటకా ప్రభుత్వాలు మత సంస్థలకు సహాయపడేది? అదికాకపోతే ప్రభుత్వాల నిజఉద్దేశ్యం యేమిటి? ఈ విషయములను గురించి తెలుసుకోవాలంటే మతము అసలు ఎలా అంకురించిందో, యెలా పరిణామం చెందిందో తెలుసుకోవాలి.

మతం ఎలా ప్రారంభ మయింది ?

ఆదిమ ప్రపంచంలో మానవుడికి ప్రకృతికి జరిగే సంఘర్షణలో భయంకర ప్రకృతికి మానవుడు ఎలాలొంగిపోయాడో ఇదివరకే తెలుసుకొన్నాం. అనాగరికుడైన ఆదిమ మానవుడు భయంకరమైన అడవులను, నదులను, కొండలను, జంతువులను చూచి నిర్ఘాంతపోయాడు. ఏదోగొప్ప దైవశక్తి, తన కందుబాటులోలేనిది, తాను కంట్రోల్ చేయలేనటువంటి శక్తి ఒకటి వున్నదని అభిప్రాయపడ్డాడు. విగ్రహాలు, రాళ్ళు, దేవుళ్ళు తయారయినయి. సర్పమూ దేవుడే, ఏనుగూ దేవుడే, కొండ గూడ దేవుడే. సముద్రాలు, అడవులు, నదులు, వాయువు అన్నింటిలోను దేవుడే అని భావం గలిగింది. ఆ అతీతమయిన శక్తిని బోధించడానికి, అందరికి దైవభక్తిని కలిగించటానికి, క్రమేణా జ్ఞానవంతులు బయలుదేరారు. భక్తిగలిగివుండి నిత్యజీవితాలను కొన్ని నిర్ణీతమయిన సూత్రాల ప్రకారం నడచుకోవాలని వీరు ప్రచారంచేసి, పూజ, పునస్కారాలు ప్రారంభించారు. ఇవే మత సూత్రాలయినవి. ఈ సూత్రాలను బోధించే మతాధికార్లంటే భక్తి గౌరవాలు ఎక్కువయి

నవి. మొదటిలో ప్రభువులుగూడ మతాధికార్ల చేతులలో కీలు బొమ్మలుగా వుండేవారు. నాగరికత వ్యాపించి పరిశోధన, పరిశ్రమలు, ఆర్థికజీవనము వృద్ధిఅయినకొలదీ వర్గాలు యేర్పడటం అధికారంలో వుండే పాలకవర్గానికి మతాధికార్లకు తీవ్రంగా ఘర్షణలు జరిగి చివరకి మతాధికార్లను తమ చేతిక్రింద పెట్టుకున్నారు ప్రభువులు. ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీదేశాలలో ప్రభువులకు, చర్చికి జరిగిన ఘర్షణలు యుద్ధాలు చాలా ప్రాముఖ్యత వహించినయి. తరువాత పాలకవర్గాలకు దాసోహం అన్నారు మతాధికార్లు. మనదేశంలో గూడా అంతేగా! మిధ్యావాదంతో బయలుదేరిన మతం మిధ్యాతత్వాలను క్రమేణా త్రోసివేసి పాలకవర్గానికి ఒక సాధనంగా యేర్పడ్డది. మతతత్వాలు మటుకూ ప్రజాసామాన్యానికి మత్తు కలిగించాయి.

అయితే మతం అవసరం లేదా ?

మతాధికార్లు తప్పుత్రోవలో నడుస్తుంటే మతాన్ని పునరుద్ధరించి సరియైనమార్గంలో పెట్టాలని కొందరివాదన. నిజంగా మతం అంటేయేమిటో తెలుసుకొని ఆచరించుట అవసరమే ప్రతి మానవుడికీ. ప్రపంచానికి సామాజిక సంబంధాలు వున్నాయి. ఈసంబంధాన్ని సరిగా నిర్ణయించి సన్మార్గాన్ని చూపించే మార్గదర్శిక సూత్రాలు అవసరమే. నిత్యజీవితంగూడా ఏవో కొన్ని నియమాల ప్రకారం జరగవలసిన అవసరం వున్నది.

వ్యక్తికి, సంఘానికి; వక్తికి, బాహ్య ప్రపంచానికి గల సంబంధాన్ని నిర్ణయించే నియమాలే నిజమయిన మతమని ఆధునిక శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయం. అంటే మిథ్యావాదానికి, ఆదర్శవాదానికి ఏసంబంధం లేకుండా వ్యక్తి జీవితానికి తోడ్పడే సంఘంలో, వ్యక్తియొక్క సమాజిక స్థానాన్ని నిర్ణయించి మానవాభివృద్ధికై ఎలాతోడ్పడ గలరో నిర్వచించే నియమాలే మతమని. కాని ఏయిద్దరివ్యక్తులకూ పోలికలేదు. ఒకరి పరిస్థితులకూ ఇంకొకరి పరిస్థితులకూ భేదంవున్నది. అంటేసంఘానికి, వివిధవ్యక్తులకూ వుండేసంబంధాలు వేరువేరుగా వుంటాయి. కూలీల జీవితం ఒకటి, రయితుపరిస్థితులు ఇంకోరకం, ప్రభుత్వ ఆఫీసులో పనిచేసే గుమస్తా జీవితంవేరు, గల్లాపెట్టెదగ్గర తనజీవితాన్ని గడిపే వ్యాపారస్థుడిది ఇంకోరకం, జమిందారులు, పెద్దపెద్ద ధనవంతుల జీవితాలు వేరని, ప్రత్యేకంగా చెప్ప నక్కరలేదు. ఈపరిస్థితులలో సంఘానికి, వ్యక్తికి వుండే సంబంధాన్ని నిర్ణయించే మతం అందరికీ ఒకటిగా ఎలా వుంటుంది. అంటే ప్రతి వ్యక్తికీ ఒకమతముంటుంది. అతని మతం అతని జీవితానికి సరియైన మార్గం చూపిస్తుంది. అంటే మతం వ్యక్తికి సంబంధించిన ప్రయివేటు విషయం. ప్రభుత్వానికి, మతానికి ఏసంబంధమూ వుండగూడదు. ఇది శాస్త్రీయమైన దృక్పథం.

మత వ్యవస్థలూ - సంఘాలు.

ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క మతమా? అనేప్రశ్న వస్తుంది. కారణం? మనం మతసంఘాలకు, వ్యవస్థలకూ అలవాటుపడి

యున్నాం. ఎన్నో ఏండ్లనుంచీ గుళ్లూ, మందిరాలూ, చర్చిలూ, మసీదులూ ఇవన్నీ మతకూటాలు, సంఘాలను సూచిస్తున్నాయి. అగమ్యగోచరంగా, అందరూ ఒకసారి కలసి దేవుడని ఆరాధించడమే మనసంఘాల కార్యక్రమం. శాస్త్రీయమైన దృక్పథానికి మతసంఘాలలో తావులేదు. పైగా ఆచారాలు తంతుజరగడం తప్పితే,కూటాలవల్ల వ్యక్తిజీవితం ఏవిధంగా అభివృద్ధిఅయిందో యెవరయినాచెప్పగలరా? కష్టాలకునిరాశకులొంగిపోయిమూఢంగా కొంతసేపు అరాధించినందువల్ల సంఘాభివృద్ధి కాజాలదు.

ఈమతసంస్థలను, సంఘాలను ప్రభుత్వాలు ప్రోత్సహిస్తాయిసాధారణంగా. అధికారవర్గాలవారి అన్యాయాలను కప్పిపుచ్చి మనకళ్ళముందర జరిగేదంతా ఒకఅతీత శక్తియొక్క ఇచ్ఛ అనేప్రచారంవల్ల మతవ్యవస్థలుబలపడ్డాయి. శాస్త్రీయమైన దృక్పథం, నిజమైన చైతన్యంకలిగితే పాలకవర్గాలకు పెద్ద దెబ్బకాదా?

సోవియట్ రష్యాలో మతం ?

సోషలిస్టు రాజ్యమైన సోవియట్ రష్యాలో మతమూ, దేవుడూ లేరని సామాన్యంగా ఒక అపోహ వుంది. ఇతర దేశాలలోమాదిరి మతకూటాలు, సంఘాలు, మతసంస్థలకు ప్రభుత్వ సహాయం మటుకు లేవు. సోవియట్ రష్యాలో మతకూటాలవల్ల, మతపీఠాలవల్ల జరిగే చెడుఫలితాలను మనం కళ్లారా చూస్తున్నాం గదా! మతసంఘాలవల్ల వ్యక్తియొక్క నిజమైన

చైతన్యం చచ్చిపోయింది. మూఢనమ్మకం ఎక్కువయింది. మతమంటే ఏమిటోగూడ తెలియనివారు ఎంతమంది మతసంఘాల్లో చేరియో యేపీఠస్వామినో పూజించియో మిథ్యాప్రపంచంలో మునిగిపోయి, తమ జీవితవిధులను మరచిపోవుట లేదు? అందువల్ల సోవియట్ రష్యాలో మతాన్ని వ్యక్తికే వదిలిపెట్టింది ప్రభుత్వం. పిల్లలకు చక్కని శిక్షణ, చదువు, సాంఘిక విధులను నేర్పిన తరువాత మతమనే విషయం సరియైన చైతన్యం గల్గిన తరువాత ఎవరిమతాన్నివారే నిర్ణయించుకుంటారు. ఇతర దేశాల్లోమాదిరి పుట్టుకతోనే మతాన్నిగూడ నిర్ణయించితల్లిదండ్రులకుండే మూఢనమ్మకాల నన్నింటిని పిల్లలకుగూడా బోధించడంవల్ల మానవజాతియే క్షీణించిపోతుందని సోవియట్ ప్రభుత్వంయొక్క వుద్దేశ్యం. అందువల్ల ప్రభుత్వం మతసంఘాలను ప్రోత్సహించేది. జార్ ప్రభుత్వంనాటి మత సంస్థలను, చర్చిలును, గుళ్ళను విద్యాలయాలుగాను, గ్రంథాలయాలుగాను, ప్రదర్శనశాలలుగానూ మార్చివేసింది ప్రభుత్వం. భావములను మార్చుకోలేని ముసలివారు తమ సొంత ఖర్చులతో ఒకచోట జేరి దైవారాధనచేయుట ఇప్పటికీ నిషిద్ధం కాదు రష్యా దేశంలో. కాని చైతన్యంలేని పసిపిల్లలకు మతబోధలు చేయటానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించదు. కనుక సోవియట్ రష్యాలో మతమూ, దేవుడూ లేరని అనుకోటం ఉత్త పొరపాటు. అపోహ.

మతమూ—తత్వశాస్త్రమూ

మన దేశంలో మతాధికార్లు తత్వాలను బోధించుట మామూలయింది. కాని నిజమైనతత్వశాస్త్రమంటేఏమిటోమనం తెలుసుకున్నాం, మానవసంఘాభివృద్ధికి వర్గరాహిత్యమైన సమాజానికి సరియైన త్రోవచూపించి ఆచరణలో సాధనంగా ఉపయోగపడే సిద్ధాంతమే నిజమైన తత్వశాస్త్రమని తెలుసుకున్నాం. కనుక మతానికి, తత్వశాస్త్రానికి భేదంవుంది. మతం వ్యక్తికి సంబంధించినది. తత్వశాస్త్రం ఒక్క వ్యక్తి మాత్రమేగాదు సంఘానికీ ప్రజావుద్యమాలకు సరియైన మార్గాన్నినిర్ణయించేది. సంఘపరిస్థితులను సమస్యలను సరిగాఅర్థం చేసుకోలేక, మతాన్ని, తత్వశాస్త్రాన్ని, అన్నిటినీ కలిపి సాధారణంగా ముడిపెడతారు. పైగామతం తత్వశాస్త్రం దైవజిజ్ఞాసకు సంబంధించినవని గూడ అనుకుంటారు. ఇదిశాస్త్రీయమైన దృక్పథం ఎలా అవుతుంది?

మతమూ—రాజకీయాలు

మతంఅంటే శాస్త్రీయమైనదృక్పథం లేక తమజీవిత విధులనుగూడ త్రోసివేసి మిథ్యావాదంలో మునిగిపోయిన తూర్పు దేశాల దీనస్థితికి ఆశ్చర్య మేముంది ? మతోద్రేకంలో తమ ఆస్తులకు, జీవితాలకు స్వస్తిచెప్పి, సన్యాసత్వమునకు ఒకవిధమైన నిర్విచారానికి, మూఢవైరాగ్యాలకు అలవాటుపడ్డారు. తూర్పు దేశాల్లోనిప్రజలు, మతమనునల్లమందుకు తోడుగా,

నిజమైన నల్లమందు గూడా సహాయపడ్డది. చైనాదేశపు అమాయకపు ప్రజలకు ప్రభుత్వాలు ఈ రెండు రకాల నల్లమందులతో చీనా ప్రజలను బానిసలుగా మార్చేశారు. మతమనే మత్తు నిజమైన రాజకీయాలను కప్పిపుచ్చడానికి సహాయపడ్డది. పరిస్థితులు ఇప్పుడు కొంతవరకు చైనాలో మారినయి. కాని మన దేశంలో మత సాంప్రదాయాలకు ఇంకా బలం వున్నది. ప్రజాసామాన్యము యొక్క రాజకీయవర్గ చైతన్యాన్ని పెంపొందించుటద్వారా సరియైన తత్వశాస్త్రాన్ని బోధించుటద్వారానే వర్గపోరాటంవల్లనే ఈమత్తును ఎగరగొట్ట గలుగుతాం. మూఢ మతాలు పనికిరావు. దేశారిష్టమని అరుస్తూ ప్రచారంచేస్తే కొన్ని వందల సంవత్సరాలనుంచి మత్తులో నిద్రిస్తున్న ప్రజల చెవులకు ఎక్కడన్నా వినిపిస్తుందా ?

తత్వశాస్త్రం అంటే ఏమిటి ?

"౧౦"

సోవియట్ రష్యా అధునాతనమైన పాలనామార్గం చూపుతున్నది.

ఆర్థిక భేదాలు, పోటీలు, దోపిడీ హింసలో నిండియున్న మానవసంఘం దరిదోవ లేక యుద్ధాలలో చిక్కుకొని పోయిందంటే, ఇందులో ఏం ఆశ్చర్యముంది? 1935 నుంచి ఎడతెరిపిలేకుండా యుద్ధజ్వాలలు ప్రపంచాన్నంతా ఆవరించినయి. యుద్ధకారణములకు ఎంతమాత్రమూ బాధ్యులు కాని అమాయకపు ప్రజాసామాన్యం లక్షలులక్షలుగా ఈ మారణహోమంలో ఆహుతి చేయబడుతున్నారు. యుద్ధంలో ప్రత్యక్షయుద్ధరంగంలో ఇంకా మెక్కువకాకుండా మిగిలియున్న ప్రజాసామాన్యపుజీవితాలన్నీ ఒకపెద్దఆర్థికభీభత్సం జీవితావసరములగు వస్తువులన్నీ గిరాకీయై సాధారణ జీవనంగూడా కష్టమై ఆర్థికబాధలలో మ్రగ్గుతున్నప్రజాసామాన్యం ఒక ప్రక్కన. ఇవీ ఈరోజు కనపడుతున్న విపరీతపరిస్థితులు ఈక్లిష్టపరిస్థితుల్లోంచి ఎలాబయలుపడటం? మార్క్స్. లెనిన్ సిద్ధాంతాలు ఈ అన్యాయ పరిస్థితులకు యుద్ధాలకు నిజమైన కారణాలను చూపించి, ప్రజాసామాన్యానికి ఒక మార్గాన్ని సరియైనతత్వాన్ని బోధిస్తున్నాయి. నిజమైన మానవనాగరికతను సాంఘికఆర్థికభేదాలు లేని సమానత్వాన్ని శాంతిని బోధిస్తున్నది. ఆసిద్ధాంతాలను అనుసరిస్తున్నది సోవియట్ రష్యా.

క్రిందటివ్యాసాల్లో సాంఘికపరిణామాన్నిగురించీ, మానవసంఘంలోని వర్గపోరాటాన్ని మరుగుపరచే ఆదర్శవాదం దైవిక సిద్ధాంతాలనుగురించీ, సంస్కరణ, మతబోధ, పరిణామవాదములవల్ల సాంఘిక అన్యాయాలు, దోపిడీ అన్యాయాలు ఎలా కప్పిపుచ్చబడినవో తెలుసుకున్నాం. గాంధీయొక్క రాజకీయ సిద్ధాంతాలు. యదార్థపరిస్థితులను లెక్కచేయని నైతిక సిద్ధాంతాలుగా ఏలా పరిణమించినవోగూడా చూచాం.

తత్వవేత్తలనే పేరుతో శాంతిసమయములందు గంభీరమైన వుపన్యాసాలు ఇచ్చిన పెద్దలందరూ క్లిష్టసమయం వచ్చేసరికి గప్ చిప్ గా ఊరుకున్నారు. ఈ రీతిగా సిద్ధాంతమే ముఖ్యమని పాటించిన తత్వవేత్తలందరూ బూటకపు వేదాంతులుగా తయారయినారు. ప్రస్తుత కార్యక్రమం నిర్ణయించేమాట అలావుంచి అసలు పరిస్థితులను అర్థంచేసుకొనుటలో తప్పుదోవల ననుసరించటానికి వెనుదీయుటలేదు. యదార్థ మానవప్రపంచానికి సంబంధించినట్టువంటి ఊహాప్రపంచంలో తేల్చియా

డుతున్న భావాలు. సంఘాభివృద్ధికి ఎంతమాత్రమూ తోడ్పడలేదని బుజువవుతున్నది. పైగా నిరోధకంగాగూడా తయారవుతున్నవి.

బూటకపు వేదాంతాలు.

ప్రజాసామాన్యంయొక్క నిత్యజీవితసమస్యలు అందరికీ తెలిసినవే. వీటినిగురించి ముఖ్యంగా విద్యాధికులకు దోపిడి చేయుటలో అనుభవమూ, తెలివితేటలు గల ధనవంతులకూ అందరికంటె బాగా తెలుసు. నిరక్షరాస్యతలో నిద్రబోతున్న మనదేశంలో 100 కి 10 మందికూడా చదువుట, వ్రాయుట తెలిసినవారులేరనేవిషయం పెద్దలందరికీ తెలియదూ? పరిశ్రమలన్నీ ప్రభుత్వపరంచేసి, పరిశోధనలుచేయించి నూతన పరిశ్రమలను ప్రారంభిస్తే నిరుద్యోగసమస్య అధికభాగం తీరిపోతుందనే విషయం విద్యాధికులకందరకూ తెలిసిందే. యం. విశ్వేశ్వరయ్యగారు తయారుచేసిన ప్రణాళిక అలాగే పడివుందేం? హిందూ ముస్లిము సఖ్యత దేశాభ్యుదయానికి అత్యవసరమని బోధించే పెద్దలే నిజంగాదాన్ని ఆచరణలో పెట్టకుండావుండేది. ఇలా ఎన్ని వుదాహరణలయినా చూపించవచ్చు. బూటకపు వేదాంతులు సంఘాధిపత్యం వహిస్తున్నపుడు లెక్కలేనన్ని వుదాహరణలు దొరుకుతవి. బూటకపు వేదాంతాలలో ప్రజాసామాన్యంయొక్క కళ్ళల్లో దుమ్ముకొట్టుట తప్పితే ఆచరణ, నీతి ఈ పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో కనపడదు. అధికారవర్గప్రోత్సాహం లేకపోవుట వల్లనూ, అధికార వర్గాలకు మేధావంతులం

దరూ దాసోహం అంటున్నందువల్లనూ, సంఘసమస్యలన్నీ అలాగే వుండిపోయినవి. "తత్వవేత్తలు" బోధలు ఇంకా ఈ సమస్యలను మరుగుపరచి సంఘాభివృద్ధిని నిరోధించుటకుగూడా వుపయోగపడినయి. తీవ్రమయిన మార్పులు అవసరమని ప్రతి పెద్దవాడి వుపన్యాసంలో చెప్పబడుతున్నది. కాని తీవ్రమైన మార్పులన్నీ, నెమ్మదిగా రావాలి, వీరి వుద్దేశ్యంలో అసలు మార్పులే ఇష్టంలేనివారు. తీవ్రమయిన మార్పులువస్తే వారి వునికికేభంగం కలుగునేమోననే భయంతో వణకుతున్నవారు. అసలు విషయాన్ని మరుగుపరచేమితవాద తత్వాలను, సంస్కరణమార్గాన్ని బోధిస్తున్నారు. సంస్కరణయత్నాలు, కర్మసిద్ధాంతం, ఆదర్శవాదం, మతబోధలు, ఇవన్నీ ఈ పెడత్రోవ మార్గాలే అని ప్రజాసామాన్యం తెలుసుకోవాలి.

సంఘాభివృద్ధికి ఎవరు వ్యతిరేకులు ?

విద్యాధికులు, పెద్దలూ అన్ని విషయాలు తెలుసుకొన్న తరువాతనే బూటకపు మార్గాలను అవలంబిస్తుంటే ఏమీ ఎరుగనటువంటి పగలు రాత్రి తమ రెక్కల కష్టాన్ని సంఘశ్రేయస్సుకొరకు ధారపోస్తున్నటువంటి బానిస శ్రామిక వర్గాన్ని నిందిస్తే ఏం ప్రయోజనం ? ప్రజలు వెనుకబడియుండుటవల్లనూ, విద్యలేకపోవుటవల్లనూ మన పరిస్థితులు ఇలా వున్నయ్యండీ ? అని సాధారణంగా చెప్పుకొనే విషయాన్ని కొంచెం జాగ్రత్తగా పరిశీలించండి. సామాన్యులను

కొనేదే కాదు. దివాన్‌లు, ప్రొఫెసర్లు, విశ్వవిద్యాలయాధి పతులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు తమ ఉపన్యాసాలలో సర్వసాధారణంగా చెప్పే విషయం ఇది. నిజంగా ఆలోచిస్తే సంఘాభివృద్ధికి ఎవరు వ్యతిరేకులు ? ఎంతదూరమైనా తీసికొనిపోయే తీవ్రతరమయిన మార్పులకొరకై కళ్లుపొడుచుకొని భవిష్యత్తులోకి ఎదురుచూస్తున్న ప్రజాసామాన్యమా ? తిండి, స్వేచ్ఛ మానవహక్కులకొరకై తమ జీవితాలను గూడా లెక్కచేయకుండా సంఘవిద్రోహశక్తులతో పోరాడుతున్న కష్టజీవులా సంఘవిరోధులు ? వారి నిరక్షరాస్యతయా సంఘపరిస్థితులకు బాధ్యతవహించేది ? సంఘాభివృద్ధికే ప్రభుత్వం పాటుబడ తలుచుకొంటే ఇన్ని పెడత్రోవ సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేయుట దేనికి ? పరిశ్రమలు వృద్ధికావాలి. భారతదేశ వ్యాపారమే జాతీయ సంపత్తు వృద్ధిచేస్తాయి. జాతీయతను పెంపొందిస్తాయి. అని ఒకప్పుడు నిజంగా తహతహలాడిన పెట్టుబడిదారులు నిజమయిన జాతీయతను వృద్ధిచేసే ప్రజాసామాన్య ఉద్యమాలను ఎందుకు అణచివేస్తున్నారు ? సంఘాభివృద్ధికి ఎవరు వ్యతిరేకులు ?

ప్రభుత్వం యొక్క లక్షణం

ప్రజల అభివృద్ధికి తోడ్పడేది ప్రభుత్వమని సామాన్య ప్రచారం. కాని ప్రభుత్వాలయొక్క నిజలక్షణం ఇది కాదు. ఆర్థికభేదాలవల్ల కలుగుతున్న వర్గాలను నాశనం చేసిన సోవి

యట్ రష్యాలో తప్ప, ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలోనూ ప్రభుత్వాలు, పాలకవర్గాలు ప్రజాభివృద్ధికి వ్యతిరేకంగా తయారైన ఈ రోజు అధికారవర్గంకంటె ఎన్నోరెట్లు కష్టించి అధికారవర్గంయొక్క భాగ్యమునంతా ఉత్పత్తిచేసి కడుపునిండా తిండి పెట్టుకొని అడిగితే జబర్దస్తితో వాబు చెప్పుతున్న ప్రభుత్వాలు ప్రజాభివృద్ధికి తోడ్పడుతున్నవని ఎలా చెప్పడం? ప్రభుత్వ లక్షణమే వేరు. ప్రభుత్వమంటే ఏమిటో లెనిన్ క్లుప్తంలో యీ విధంగా చెప్పాడు. ప్రజాసామాన్యాన్ని దోపిడీచేయుటకు అధికారవర్గంయొక్క మూలసాధనం ప్రభుత్వం. తమ అధికారాన్ని నిలబెట్టుకొని శాశ్వతంగా ఉందామనే వుద్దేశ్యంతో ప్రభుత్వాన్ని ఒకసాధంగా ఉపయోగించారు, అధికారంలో వున్నవారు. ప్రస్తుతం జరిగేదికూడా అంతే. మిలిటరీ, పోలీసు, సిబ్బంది, శాసనాలు, రూల్సు, రెగ్యులేషన్సు, కోర్టులు ఇవీ ప్రభుత్వలక్షణాలు. ఇవన్నీగూడా అధికారవర్గాలకు మద్దతు యిచ్చేటందుకు ఏర్పడ్డయి. ఈ సహాయాలు లేకుండా ఏ ప్రభుత్వమూ ఒక నిమిషమయినా నిలువలేదు. ప్రభుత్వాన్నినడిపే అధికారవర్గం ఇవి లేకపోతే దెబ్బతింటుంది. తమలాభాలకు, హక్కులకు, అధికారానికి అనుకూలంగా వుండే శాసనాలను అమలు చేయుటకు దౌర్జన్యముగా ఉపయోగపడుతవి. మిలటరీ, పోలీసు సిబ్బందులు. దీన్నే హింస అంటారు. అంటె దౌర్జన్యం హింసతో ఏర్పడ్డ ప్రభుత్వాలు పాలక వర్గాల లాభానికేగాని, ప్రజాభి వృద్ధికి వ్యతిరేకం. అందుకే ప్రజాఉద్య

మూలాలను అణచి వేయుటకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి ప్రభుత్వాలు. సంఘాభివృద్ధికి వ్యతిరేకులెవరు?

యదార్థాన్ని కప్పివుచ్చే సామరస్యత.

"జనసంఖ్య రోజురోజుకూ పెరుగుతూంటే దరిద్రం ఎక్కువగాక ఏమవుతుందండి" అంటారు కొందరు. జనసంఖ్య పెరుగుదలవల్ల సంఘంలో క్లిష్టపరిస్థితులు కలుగుతున్నవని వాదించేవారు పాశ్చాత్యదేశాలలోగూడా వున్నారు. ఒకప్పుడు ఇంగ్లండుయొక్క వాదన యిదియే. ఈరోజున ముస్సోలినీ, హిట్లరులయొక్క వాదనకూడ యిదే. జర్మనిలో జనసంఖ్య ఎక్కువై పోయింది. వుండటానికి చోటు కావాలంటాడు హిట్లరు. యుద్ధానికిది మూల కారణంగా మాట్లాడుతాడు.

ముస్సోలినీ, హిట్లరులమాట అలావుంచి 40 కోట్ల జనసంఖ్య కలిగిన మనదేశంలోనూ 50 కోట్లువున్న చయినా దేశంలోనూ విషయ పరిజ్ఞానం లేని పెద్దలుగూడా ఈ అభిప్రాయంతోనె వుంటారు. జనసంఖ్య పెరిగితే మరిఏం చేయాలి?

జనసంఖ్యతోపాటు ఉత్పత్తి మార్గాలుకూడా అభివృద్ధి అవుతున్నవని సాధారణంగామరిచిపోతారు. పరిశోధనలవల్లనూ పారిశ్రామిక అభివృద్ధివల్లనూ కొద్దికాలంలో ఎక్కువమందికి సరిపోయే జీవితావసరాలను వుత్పత్తిచేసే మార్గాలుగూడా వస్తున్నాయి. ప్రభుత్వాలు ప్రచురించే లెక్కలుచూస్తే జన

సంఖ్య పెరుగుదలకంటె వుత్పత్తి పెరుగుదలయే హెచ్చుగా కనుబడుతోంది. అంటే ప్రతిరోజు వృద్ధిఅవుతున్న జనసంఖ్యకు సరిపోయే తిండి గుడ్డ వుత్పత్తి అవుతూనే వుంది. నూతన పరిశోధనలవల్ల ఇంకా ఎక్కువ ఉత్పత్తిచేయవచ్చును. అయినప్పటికి జనసంఖ్య పెరుగుదలవల్ల ప్రపంచంలో దరిద్రం ఎక్కువగుతున్నదని వాదించటంలో ఏం అర్థముంది?

ప్రపంచపరిస్థితులను గమనిస్తే సంఘాభివృద్ధిని నిర్ణయించేవి జనసంఖ్య. ప్రకృతి వాతావరణములు కావని తేలుతుంది. జనసంఖ్య, ప్రకృతి వాతావరణం కొంతవరకూ కారణముగా వచ్చును గాని సంఘాభివృద్ధిని నిర్ణయించే మూలకారణాలు వేరు.

సంఘాభివృద్ధిని ఎలా నిర్ణయించడం?

నిత్యజీవితానికి ప్రతిమానవుడికి అవసరమైనతిండి, గుడ్డ, ఇళ్లు, తిండిగింజలను ఉత్పత్తిచేయు పనిముట్లు ఇవన్నీ ఎలా తయారవుతున్నవో చూడండి. పంటలు పండించుటకు అవసరమైనసాధనాలు పంటలు పండించుటకు తమ రెక్కలకష్టాన్ని వినియోగించే శ్రామికవర్గం ఇతర జీవితావసరాలను ఉత్పత్తిచేసే కార్మికులు ఇవన్నీకలసి సమాజంయొక్క ఉత్పత్తిశక్తులు అంటున్నాం. ఈ సమాజిక ఉత్పత్తిలో పాల్గొంటున్న వివిధమానవుల మధ్యవుండే సంబంధాలుగూడా చాలా ముఖ్యమైనవి. దోపిడిసంబంధాలులేకుండా సరిసమానత్వంలోజీవించేసోవియట్

రష్యా ప్రజలయొక్క ఉత్పత్తి శక్తి ఎంత హెచ్చుగనున్నదో చూడండి. దోపిడీ, అన్యాయ సంబంధాల్లో క్రుంగిపోతున్న పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని ప్రజాసామాన్యంయొక్క కథ వేరు, వుత్పత్తిశక్తులు సాధనాలు, ఉత్పత్తి విధానం హెచ్చుస్థాయిలోవున్న పారిశ్రామిక దేశాల్లోని ప్రజలయొక్క చయితన్యం ఇంకా తగ్గుస్థాయిలో ఏ బానిస విధానమో లేక జమీందారీ భూస్వామ్య విధానంలో వున్న ప్రజల చైతన్యం కంటె ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువగా వుంటుంది. పరిశ్రమలు, అభివృద్ధికాని అబిసీనియాలాంటి దేశాల్లోని నాగరికత అందరికీ తెలిసినదే. శాస్త్రీయ జ్ఞానమేమీ లేకుండా వెయ్యి సంవత్సరాలనాటి నాగలికర్రి పుచ్చుకొని ప్రాతపద్ధతులలో పొలాన్ని దున్నే రైతుయొక్క చైతన్యం ఎంత తగ్గుస్థాయిలో వుంటుందో చూడండి. సామాజిక విధానంయొక్క అభివృద్ధి వుత్పత్తి విధానంలో కన్పిస్తూ వుంటుంది. ఎక్కడైనాసరే భావాలు, సిద్ధాంతాలు, అన్నిగూడా వాటితో పాటే.

ప్రస్తుత సంఘంయొక్క జబ్బు

ఇదివరలో ఎరుగనటువంటి క్లిష్టపరిస్థితుల్లను ప్రస్తుత సంఘం ఎదుర్కోవలసివస్తున్నది. మార్పులు అత్యవసరమని అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు. ప్రజాసామాన్యం మార్పులకొరకు తహతహలాడుతూ వున్నది. స్వేచ్ఛ నాగరికతలను రక్షించుటకు యుద్ధాన్ని చేయమని పెట్టుబడిదారులు ధనవంతులు

పాలకవర్గాలు ప్రజాసామాన్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారు. కాని పెట్టుబడిదారుల పోటీలవల్ల కల్గిన పోరాటాలలోనూ యుద్ధాల్లోనూ పాల్గొనుటవల్ల స్వేచ్ఛ నాగరికతలను నిజంగా రక్షిస్తున్నామా ? లేక పెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గాలను రక్షిస్తున్నామా? అనే సందేహం ప్రజాసామాన్యాన్ని ఎదుర్కొంటోంది. పెట్టుబడి విధానం ప్రస్తుత సంఘంయొక్క జబ్బు. ఈజబ్బును ఇంకా ఎక్కువచేసుకొంటామా ?

సోవియటు రష్యా చూపిస్తున్న మార్గం

మార్క్స్, లెనిన్ సిద్ధాంతాల ననుసరించి 50 సంవత్సరాలు ఎడతెరపిలేని పోరాటాన్ని సాగించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యా సామ్రాజ్యాధిపతియగు జారు యొక్క నిరంకుశ పరిపాలనకు స్వస్తిచెప్పి ప్రపంచానికంతకూ ఆదర్శకరమైన సోషలిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించింది. మార్క్స్, లెనిన్ సిద్ధాంతాలు యథార్థ పరిస్థితులను సరిగా అర్థంచేసుకొనుటయే గాక అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను నాశనం గావించి ప్రజాసామాన్యమునకొక మార్గాన్ని పోరాటసాధనాన్ని గూడ చూపిస్తున్నయి. వర్గపోరాటమే ప్రజాసామాన్యసాధనం. వర్గపోరాటం ద్వారానే ప్రజాసామాన్యానికి నిజమైన చైతన్యం కలుగుతుంది. అనుభవంలో, ఆచరణాల్లో గ్రహించే విజ్ఞానానికి వెర్రివేదాంతాలు బోధించే 'విద్యాధికుల' జ్ఞానానికి ఎంతో వ్యత్యాసమున్నది. ప్రజాసామాన్యాన్ని ఈ రోజు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను

వర్గపోరాటంద్వారా వారే ఎదుర్కోవాలని మార్క్సు సిద్ధాంతాలు చెప్తున్నాయి. వర్గపోరాటాన్ని సాధనంగా ఉపయోగించి రష్యాదేశపు. 17 కోట్ల కష్టజీవులను సరియైన మార్గంలోకి తెచ్చిన సోవియటు తత్వశాస్త్రం చెప్పేదిగూడా ఇదే. వర్గాలు ఆర్థికభేదాలు, దోపిడీ, హింసలను నిర్మూలించిన సోవియటు, రష్యా ప్రపంచ కష్టజీవులకు బోధిస్తున్న తత్వశాస్త్రం ఇదే.

Library
A c No... 20669
Hyderabad-500 044.

END OF
TITLE